

ב"ה

זכרון מנחם מאיר (א)

"תורה געדאנקען פון ליובאוויטשער רבי'ן"

פון: הרב מ. כהן

תדפיס ראשון (מעודכן, אבל) - חלקי בלבד - שחוכן לכבוד בני המשפחה שיחיו ...

מענות כ"ק אדמו"ר - בענינים הקשורים להפצת התורה והיהדות -
ל"הרה"ת וו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו' מוה' מנחם מאיר הכהן"

- 15 מענות בפרסום ראשון -

ובתור הוספה: צורף פה תדפיס קטן מקטעי

"עניני נאולה ומשיח" - לחדשי הקיץ

שהכין מידי יום ביומו וחזר עליו ברבים בבית רבינו שבבל

וגם סקירה קצרה על פעולותיו בעניין מבצע מזוזה - וקיצור קורותיו ושליחות חייו

תשורה לכבוד ציון יום ה'ארצי"ט הראשון של אבינו היקר ע"ה

כ"א סיון תשע"ז

התנצלות והבהרה!

המלאכה לסידור קובץ זו כראוי
עדיין לא הושלמה כלל...

אבל מפני חשיבות הענין של
"והחי יתן אל לבו"
ובפרט סמוך לה"יארצייט"
החלטתי להדפיס מה שהצלחתי להכין
נכון לשעה זו...

ובל"נ במשך השנה הבע"ל אצליה לסדר הדברים כראוי, הן בהסברת ה"מענות
קודש" – בהוספת הרקע להמכתבים ותמונות מלוות מהדברים המדוברים בהם
...וכן בשער השערים להשלימם ולסדרם באופן בהיר בעז"ה

והנני תפלה שקובץ זו – מועט בכמות ורב האיכות –
ישיג מטרתו להוסיף בהתעוררות להתקשרות לנשי"ד
ולעורר בנו ההחלטה לפעול בכל הכח למילוי השליחות המוטלת עלינו שעיקרו
הוא להמשיך השכינה למטה בארץ! – פשוט כפשוטו בביאת משיח צדקנו בב"א
והקיצו ורננו שוכני עפר והוא בתוכם!

פתח דבר – והחי יתן אל לבו

כבוד אחי ואחיותי ומשפחתי שיחי

מפאת טרדות הישיבה לא עלתה בידי להוציא מתחת ידי דבר המתקן לכבוד היארצייט הראשון, ובאמת הנני תפלה שבעז"ה אוכל לסדר את הדברים כראוי ולהוציא לאור דבר מתקן למען יעמדו ימים רבים ויתוסף בזה ב"והחי יתן אל לבו". אבל פטור בלא כלום א"א על כן אמרתי לנפשי "לא עליך המלאכה לגמור אבל אי אתה בן חורין להבטל ממנה" ונדרתי שינה מעיני להכין עכ"פ דבר מועט בבחינת מועט המחזיק את המרובה.

באמת המלאכה לא היתה קלה משום שהכל הי' מוסתר כל השנים וברוב רובו של הדברים מעולם לא דיבר ... אבל ב"ה שמצאתי הרבה מכתבים בהם מדווח לכ"ק אדמו"ר על פעולותיו והשתמשתי אתם להבין רוב מהדברים שמצאתי באותם ארגזים (שתודה לה' מצאנו אותם לאחר השבעה וברוך פליאה! ... אחרי כל השנים האלו שהיינו בטוחים שלא נשאר אף מכתב מהרבי בחשבנו שנשרפו וכילם השריפה הגדולה שהיתה במשרדו לפני 25 שנים – ואיברא שבאמת עדיין ניכר שחסר או נאבדו הרבה מכתבים ובנוסף לזה הרבה מענות לא נשמרו עלי גליון, שהרי ישנם דברים שידוע לנו אודות המענה שקיבל – לדוגמא כשהי' חשש גדול במצב בריאותו... – ומ"מ את המכתב מצאתי והמענה בכתובים לא מצאתי לע"ע)

והנה סידרתי את הקובץ והכנתי בראש ובראשונה **המענות בפרסום ראשון** – איידי דחביבא לי' פתח בי' ברישא – שבימנו אלה שהחושך יכסה ארץ הרי כל מלה והוראה יש בכחו לעורר אותנו משינתנו ומתדרמתנו וכו'.

וזאת למודעי שחלק מהמכתבים אישיים בטבעם, והתלבטתי הרבה האם להדפיסם, שהרי מצד אחד; הם בעינינו פרטים... אבל מצד שני המכתבים והמענות מעוררים את הנפש ממש ומוסיפים בוהחי יתן אל לבו, וע"כ עשיתי ק"ו בעצמי מהנהגת הרבי שהדפיס תמונה מהרבנית על אף שבחיי' היא מעולם השתמטה מלהופיע ברבים וכל כבודה בת מלך פנימה.. ומה גם שאפילו אחרי המענה הידוע בזה להר"ר דבריאל צינגער שליט"א בו מסביר הרבי שכפשוט לא עברו בזה על שום סרך איסור וכו' מ"מ מוסיף הרבי מה הביא אותו להדפיסו – על אף שאינה מקובלת בד"כ כהנהגה של "לכתחילה"? מסביר הרבי שעשה זאת כדי "ע"י זה מיתוסף בוהחי יתן אל לבו" – וע"כ "דון מיני ומיני" – והבן וד"ל – והנני תפלה שכיוונתי אל האמת

הכנתי גם קובץ קטן ללקט חלק מהקטעים **בעניני גאולה ומשיח** שאבינו הי' מכינים כל בוקר לאומרם ב770 ונעשתה לראש מנת לימודו בפרק אחד שחרית – שמאוד הי' זהיר בה – כל השנים.

גם הכנתי קובץ שלם על פעולותיו – **"שער הפעולות"** – אבל נכון לשעות אלו לא אוכל לצרפם לקובץ זו מחמת הגבלה מהדפוס וכו' – ומפאת שכבר פירסמתי הרבה מדברים אלו בכינוס השלושים לא הבאתי אותם בדפוס כעת ובאמת קובעים ברכה – בקובץ – לעצמם.

והנני תפלה שזה יהי' לנו למצבת חיים ונלמוד מהמסי"נ של אבינו שחי כל השנים בעבודה של "בכל נפשך ובכל מאודך" וכשתקראו ותלמדו את המכתבים שחלקם מתפרסמים בשער המענות קודש – (ויתר ממה ש"קריתי" לפניכם "כתוב" כאן .. ועוד חזון למועד בל"ינ) – ברור כשמש שהשליך חיו מנגד ממש – ותמיד כל הימים – למען התקשרות לכ"ק אדמו"ר – אלינא דחיי! ואסיים התפלה ש"זונכה זעהן זיך מיטן רבין דא למטה אין א גוך ולמטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו" – ובמהרה יקויים באבינו "והקיצו ורגנו שוכני עפר" – והוא בתוכם. בב"א אמן אמן!

מאיר

¹ והעירני גיסי היקר הר"ר מנדל מלול שיחי ממדרש תנחומא תבא "ויהי אם שמוע? תשמע! – תשמיע תלמודך לפני הקב"ה! אימתי הוא משמיע תלמודו ר' יהודה אומא בשעה שבה ליפטר מן העולם שנא' סוף דבר הכל נשמע ור' מאיר אומר עד שהוא משלים נשמתו שנא' (איוב י') צלמו ולא סדרתי שהוא סודר תלמודו" – ובל"בי אין שום ספק שבאותם ימים שהשמיעו תלמודו בב"י"ד של מעלה, אנה ה' לידי למצוא כל האוצר שהי' מוסתר מעין כל. ואסיים בווארט של הקאצקער ישנם העושים מצוות בגלוי ועבירות בסתר, וישנם העושים עבירות בגלוי ומצוות בסתר...

דברים אחדים – בענין "שלח לך" – לדעתך!

ע"י "מסירה ונתינה" פועלים שיהי' גם המעלה של "מצווה ועושה"...

אם באנו לנסות לסכם כל חיי אבינו במילה אחת הייתי מגדירו שהי' בגדר "שלח לך – לדעתך" – ולמעליזתא נדרשת... מצד אחד הרי הי' איש פרטי שעבד קשה כדי מחייתו ומעולם לא נתמנה כשליח רשמי ... ומאידך הוא כלל וכלל לא הי' איש פרטי אלא כמו ש(תמיד) כתב הרבי אליו "עוסק בצ"צ וכו'" איש שכל מלאכתו ועבודתו במשא ומתן הי' כדי להמשיך בפעולותיו בהפצת היהדות והמעיינות חוצה וזה הי' כל מגמת חייו וכמו שמכיריו מעידים עליו, ובפרט הרי לאחרי שמצאנו מאות המכתבים ממנו מתגלה אדם מסוג אחר לגמרי שפשוט הי' "משכמו ולמעלה" באחד מהמכתבים שצירפתי לקובץ זו אמנו תחי' מדווח אל הרבי שברצונם לקנות בית ומבקשים ברכת הרבי... וכ"משיח לפי תומה" אומרת שכל השנים הם לא חסכו כסף לעצמם אלא חיו בלי צמצום ובלי מותרות וכל שאר הכסף שהרויח אבינו השתמשו בו להפצת המעיינות והיא אומרת שהסכום במשך החמשת השנים שעברו הי' בסביבות ארבעים אלף דולר --- וזה הי' בו בזמן ובאותן שנים שבנין בשדרת איסטערן פארקוויי בת 4 דירות עלתה לארבעים ושש אלף דולר.... ולצורך עצמן סך הכל בדוחק מצאו שבע אלף דולר כדמי קדימה לצורך קנייתם ... ואפילו את הדירה הזו הסיבה העיקרית שבחרו בו הוא משום שיהי' בו הרבה מקום להרחיב פעולותיהם ... האומנם אין זה פלאי פלאים ודוגמא מוחשית של להיות אדם פרטי ובו בזמן לחיות כשליח לכל דבר ממש! והמכתבים מעידים כמאה עדים על גודל היקף פעולותיו והעידוד הממושכת של כ"ק אדמו"ר והיחס וכו' כמו שתגלו ותלמדו הרבה בפנים קובץ זו... והנה ידוע המחלוקת אם "גדול המצווה ועושה ממני שאינו מצווה ועושה" שאע"פ שלענין חביבות "גדול מי שאינו מצווה" אבל הרי לפועל אמרינן "גדול המצווה", ובפרט בעניני שליחות הרי עיקרו "שלוחו של אדם – כמותו" וזאת הרי אי אפשר בלתי ציווי והתמנות וכו'

אבל מ"מ באמת חוץ מזה שהרבי מינה את כ"א מאתנו כשלוחו וכו' הרי ישנו סיפור שעל ידה יש להבין עיקר גדול בכל זה: סיפור לי המשפיע המסור של תו"ת 770 הר"ר שלמה זרחי שליט"א, שכהתבקש להיות משפיע ב770, דאג שיוחסר אצלו מעלת "שליח – ושלוחו כמותו" ע"כ כשהי' ביחידות והרבי הורה לו להיכנס ולקבל תפקיד "משפיע" אזר עוז בנפשו ושאל "צי הייסט עס שליחות"? ... והרבי נעשה רציני וענה לו "אויב עס וועט זיין "במסירה ונתינה" הייסט עס שליחות" ויש להבין מסיפור זה יסוד גדול ובהקדים: מדוע דוקא פה ישנה תנאי כפול של מסירה ונתינה? והביאור י"ל בדא"פ: שהרי זה ודאי שכל שליח מתבקש ומתחייב ממנו להתמסר לגמרי וכו' אבל אפילו אם ח"ו וח"ו אינו מתמסר הרי משנתמנה נעשה בו "כמותו" (ובלבד שלא ישנות שאז ח"ו וח"ו מבטלו וכו')

אבל מי שלא התמנה כ"שליח רשמי" הרי עדיין יש בכוחו להיות שלוחו של כ"ק אדמו"ר ושליח לכל דבר.. אבל א"א כי אם ודוקא ע"י שיתמסר אליו "במסירה ונתינה" ממש!

וע"ד דברי הרמב"ם – שהרבי תמיד הי' מזכירו – מסוף הלכות שמיטה ויובל:

"ולא שבט לוי בלבד אלא כל איש ואיש מכל באי העולם אשר נדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני י"י לשרתו ולעובדו לדעה את י"י והלך ישר כמו שעשהו האלהים ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם הרי זה נתקדש קדש קדשים ויהיה י"י חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים ויזכה לו בעה"ז דבר המספיק לו כמו שזכה לכהנים ללויים. הרי דוד ע"ה אומר י"י מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי"

וכפשוט שמי"מ לכינוס השלוחים לא יוכל ולא יתבקש להצטרף... והרי זה בצדק שהרי "אין לדיין אלא מה שעיינו רואות" ו"מסירה ונתינה" הרי עיקרו בלב... אבל מ"מ כלפי שמי"א גליא מי מתמסר "במסירה ונתינה" ומקבל בזה

כל הכוחות והמעלות של "שליח" לכל דבר וזהו העיקר. ואידך - למרות גודל הפלאת ענינו - אינו אלא פירושה הוא ואינו אלא כיהודה ועוד לקרא... - לגבי עיקרן - וכשרגא בטיהרא...

ואם לחשך לבך לאמר הרי רק ע"י שממנים שליח אפשר להיות המעלה של "כמותו", הנה יש להעיר ממענה אחד שיצא לאחרונה באגרות קודש (שממשמעות הדברים נראה: שהי' מישהו בארץ ישראל שהתמסר בהפצת מבעעי הרבי אבל המוסדות הרשמיים רצו לתובעו לד"ת היות והרי עושה על "דעת עצמו" (ולהעיר שלאבינו הי' סיפור דומה כשעסק במבצע מזוזה - ואכ"מ וכבוד ה' הסתר דבר...) והנה מענת כ"ק אדמו"ר:

"איני (ולא המזכירות) מיפה כחו כלל וכלל לתבוע את מישהו לדין. צעירי אגודת חב"ד בכל מקום אינם "באי כחי" כלל וכלל, כ"א אחד ממוסדות חב"ד כמפורסם.

אמרתי בפרסום וכו"כ פעמים שהגני מבקש ומפציר את כאו"א מבנ"י שיחיו לעשות בכל אחד ואחד מהמבצעים ככל יכולתו, ואי"ז שייך ליפוי כח של מישהו, כ"א מפני שזהו הכרח השעה"

מענה זו חזקה למאוד - ומדבר בעד עצמו - וכל מילה נוספת יתירה בכגון זו. (ופשוט שאין זה "רישיון" למנות א"ע כשליח באופן שמביא לחשש) השגת גבול - שמה גדלה הקפדתו של כ"ק אדמו"ר בזה כמפורסם מריבוי מענות) אבל מ"מ יש מספיק עבודה שכ"א יוכל להיות שלוחו של כ"ק אדמו"ר והוא ע"י שיהי' בו "מסירה ונתינה" אמיתי וזהו גם נקודת השיחה וההוראה של פרשת שלח לך - שבוע של הפטירה:-

"לימוד במיוחד לדורנו זה! משה רבינו שבדורנו - כ"ק אדמו"ר - נשיא דורנו, נתן לכאו"א מהדור - דוד האחרון של הגלות! - השליחות, לגמור השידיים האחרונים דהגלות! ולהכין את הדרך - לכניסה - וכיבוש דארץ ישראל! ודכל העולם!

נשיא דורנו שלח את כל היהודים דדורנו "שלח" שיהיו שלוחים! לכבוש את העולם! ע"י הפצת התורה והיהדות! ובמיוחד הפצת המעיינות חוצה!

וזאת היא השליחות של דורנו! ולכן: אף אחד - אינו יכול - להשתחרר מחובתו ולהשתמש מן האחריות ולעמוד מן הצד - או באופן "שנגרר" אחרי כולם... אלא אדרבה כל אחד צריך להשתדל ללכת קדימה! "חלוצים תעברו לפני אחיכם - כל בני חיל" וישנה ההבטחה "ונכבשה הארץ לפניכם"

וכאן ישנם כאלו: שכאשר מקבלים הוראה לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה - מתבלבלים מיד וכאים עם כל מיני שאלות: איפה החוצה? איזה ספר בנגלה? או קונטרס חסידות וכיו"ב צריך להפיץ? מה צריך להגיד לשני וכו' וכו'.

על זה באה ההוראה שלאחרי שישנו הציווי דנשיא דורנו לעסוק בהפצת היהדות והפצת המעיינות חוצה - צריך שהשליח בהיותו בר דעת שישתמש בשכלו הוא, ולחפש ולמצוא את הדרכים הכי טובות ומתאימות איך לקיים את השליחות!

עצם השליחות והעניינים שמצד עצמו לא יכול לדעת - אומרים לו - אבל העניינים שיכול וצריך להבין מעצמו לא צריכים להגיד לו כי זה מובן ומוכרח מעצמו! כמו שלא היו צריכים להגיד לאברהם שצריך לקחת חמור, ומאכלת, ואש, ועצי עולה, וכו'.

ועוד ועיקר זה שלא אומרים לו כל הפרטים בנוגע לקיום השליחות - הרי זה זכות עבודו! בכדי לזכות אותו שיקיים את השליחות בכח עצמו!

על פי שיחת ש"פ שלח מבה"ח תמוז תשמ"ח (עיין לקמן בשערי גאו"מ ליום כ"א וכ"ב סיון)

וע"כ זהו ה"זוחחי יתן אל לבו" ללמוד ולתעורר ממעשיו הגדולים של אבינו אכ"מ ולא לחפש כבוד ולא לחפש טובת הנאה אלא להתמסר לגמרי לכ"ק אדמו"ר ולענייניו הקדושים, וכן להמשיך בפעולותיו של אבינו שהרי בעניינים של קדושה הדין הוא "לו ולזרעיו אחריו" בתנאי שאצלנו יהי' עכ"פ "והוא שיהא בנו ממלא מקומו..". וד"ל.

ב"ה

שער "מענות קודש"

מענות כ"ק אדמו"ר - בענינים הקשורים להפצת התורה והיהדות -
ל"הרה"ח וו"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ וכו' מוה' מנחם מאיר הכהן"

- 15 מענות בפרסום ראשון -

הצעה לשמש כשלוחים בעיר באפאלא – אחר שכבר קיבלו עליהם משרות שונות

מכתב 1 (#ד')

ב"ה

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הננו רוצים לשאול דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א בענין הסתדרות בשנה הבע"ל אי"ה.

בתחלה חשבנו להיות פה בניו יארק בשנה הבע"ל. אני נתקבלתי למלמד בישיבת הדר התורה -כדאשתקד- בעד הבחורים הצעירים (בהיי סקול) בלימודי קודש. אשתי נתקבלה למורה בבית הספר של ברויער (בוואשינגטון הייטס) בלימודי קודש -כתות ז' וחי' – ואני הייתי מתעסק פה ג"כ בהפצת המחשבות השבועיים באנגלית באופן דמוסיף והולך ובמשך עוד איזה שבועות אחדים יגיע המספר לארבעים אלף [קוראים] בל"נ. ובכלל זה כמה עבודות להרויח הכסף עבור ההוצאות והשילוח וכו'.

ביום כ' מנ"א הציע לי חבירי ר' נתן שי' גורארי' להתיישב אצלו בעיר בופאלא, ולסייע בעבודתו עם הנוער של הקאלעדזש דשם, ע"י נתנת שיעורים ודיבור עמהם וכו' וגם אשתי תסייע בההפצה ע"י שיעורים וכו' - הוא רוצה שנסע עוד קודם ראש השנה.

לאחרי יישוב הדעת נתברר לי שיש לי חשק וחיות בעבודה זו, ואע"פ שיש עבודה רבה בשטח זה ג"כ כאן בניו יארק, מ"מ כל אחד סומך על חבירו, כיון שחושבים שיש הרבה אנשים שיכולים להתעסק בזה, משא"כ מחוץ לעיר מרגיש כל אחד יותר האחריות על כאו"א מהנוער. וגם הנה השביעת רצון -מהפעולות הטובות- הוא יותר מחוץ לעיר שהרי רואים פרי טוב מעמלו.

גם יש לי חשק לעבוד ביחד עם חבירי וידידי נתן שי' שהייתי עמו בדידות משך כמה וכמה זמן. וגם עכשיו עדיין אני בדידות עמו ונוכל בעז"ה לעבוד ביחד בלי מחלוקת.

גם אשתי אסתר ת"י יש לה חוש וחיות בהפצה – והנה אע"פ שמצד עצמה היא מעדיפה לגור בנו יארק מכמה טעמים (כולל ג"כ המשרה בביה"ס של ברויער), אעפ"כ מצד שאני רוצה לנסוע לשם, מסכימה ומוכנת היא ג"כ לזה.

המשכורת שמוכנים לשלם שם הוא \$150 לשבוע

והנה אע"פ שכאן ביחד עם אשתי יכולים אנו להרויח יותר, ובנקל יותר, ובסביבה מתאימה וכו' אעפ"כ מוכנים אנו לוותר על כל זה ובשמחה ובטוב לבב ולנסוע ולמסור עצמנו להפצת היהדות שם בבאפאלא.

והננו שואלים דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א אם להתעניין בזה?

מנחם מאיר הכהן בן חי' העניא

אסתר שרה בת חיענא

בלוי

**תשובת
כ"ק
אדמו"ר**

כ"ק אדמו"ר העביר קו תחת המילים "אני נתקבלתי למלמד בישיבת הדר התורה -כדאשתקד- בעד הבחורים הצעירים (בהיי סקול) בלימודי קודש. אשתי נתקבלה למורה בבית הספר של ברויער (בוואשינגטון הייטס) בלימודי קודש -כתות ז' וחי' – ואני הייתי מתעסק פה ג"כ בהפצת" והוסיף בכת"ק "א"כ למה יחזרו מדיבורם וקבלתם כל הנ"ל וכו' וכו' ?!"

עיינן לקמן במדור היחידות – איך שהביין ופירש הרמז במה שכתב לו הרבי "וכו' וכו' "

פרסומת של ההתוועדות בעתונים

מכתב 2 – (#ה')

המכתב דלקמן נכתב לכ"ק אדמו"ר בעש"ק שלפני י"ב תמוז (תשל"ד) - ביום שבו התחילו להופיע בפעם הראשונה מודעות גדולות בכל העיתונים בעיר ניו יארק על התוועדות הרבי שישודר דרך הרדיו ושיתקיים ב-7700 ביום שלישי י"ב תמוז. המודעות הוכנו ונדפסו ע"י הרב בלוי שגם מימן אותם מכספו הפרטי וכו'

והנה אם כי א"א לדעת בבירור מה היה המניע למכתב זה הרי מסגנון המכתב משתמע שקיבל נזיפה קשה על שהתחצף לפרסם ההתוועדות בלי רשות (ובפרט שכבר היה ארגון "ועד המסדר" שהיו אחראים לפרסם מודעה (קטנה עכ"פ) בהעיתון של אלגעמיינער זשורנאל) וחשש שיתכן שגרם עגמ"נ להרבי ח"ו וח"ו וכו'

וע"כ שוטח בפני הרבי באריכות שרעפי לבבו ומה שהביא אותו לנקוט בצעד זה, על שבער בקרבו שאלפי יהודים יזכו לשמוע ולהנות מההתוועדות, וגם שלא רק על דעת עצמו סמך אלא התייעץ לפני שעשה כן עם הרב יעקב יהודה העכט (ז"ל) ויבלחט"א הרב יודל קרינסקי שיחי'

[יום ששי ח' תמוז ערש"ק חוקת תשל"ד]

כ"ק אדמו"ר שליט"א

כבר עבר (לערך) שנה וחצי מעת שהותחלו התוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א להיות נשמעים על הרדיו.

האמת היא שעל ידי זה נתוספו מספר גדול מבני ישראל למשתתפים בהתוועדות אלו ע"י שמיעתם להרדיו בביתם. וכידוע שאפילו אלו שבגלוי הם מנגדים לליובאוויטש, אעפ"כ כשהי' להם אפשרות לשמוע לשיחות כ"ק אדמו"ר בחשאי בביתם, באופן שלא יתפרסם לתלמידים או לחבריהם עשו את זה כמה פעמים (כך שמעתי מר' מאיר ראניס העוסק בשיעורי דא"ח בשיבות). וכמה וכמה מהם אינם מסתפקים בשמיעת איזה שיחות אלא יושבים בביתם ושומעים לכל ההתוועדות מתחלה ועד סוף.

אבל דבר אחד גרם לי צער בכל התוועדות מעין אלו :

מדוע אין מפרסמים את הידיעה הזאת (שיכולים כל אחד ואחת לשמוע בביתו, בלי שום טרחה יתירה, או בלבולים או שטופענישן וכו' - לכל התוועדות והתוועדות כדבעי?)

קושיא זאת היה אצלי מתחיל מפורים תשל"ג (כשהותחל ענין זה) לאחרי זמן עזר ה' שהתחיל הרב יעקב י. העכט לתרגם (בין שיחה לשיחה) את תוכן השיחות באנגלית על הרדיו. אז נעשה הקושיא אצלי חזקה ביותר, (כי הרי עתה יכולים לפרסם ידיעה זו גם בין אלו שאינם מבינים אידיש רק אנגלית) - מדוע אין איש שם על לב צוצוציען צענדליקער טויזענטער אידן (בלוי גוזמא) אז זיי זאלן הערן דעם פארבריינגען?

אין די גאנצע היסטאריע פון ליובאוויטש איז קיננמאל ניט געווען אזא געלעגנהייט אז מען זאל קענען פועל'ן אזוי גרינג ביי צענדליקער טויזענטער אידן צו הערן א התעוררות ווארט פון רבי'ן, אדער א ווארט חסידות, אדער א ווארט אין נגלה וכו' - אזוי ווי עס איז יעצט דא דורך דעם פארבריינגען אויף די ראדיא!

והשעת הכושר עכשיו הוא עד כדי כך שיכולים צוצוציען (צו הערן דעם פארבריינגען) אפילו אלו שרק בשם ישראל יכונה, וואס האבן קיין שייכות ניט מיט אידישקייט (בגלוי) דורכדעם וואס זיי וועלן הערן און פארשטיין די איינגלישע איבערזעצונג וואס הרב העכט וועט געבן צווישן די שיחות.

ובמיוחד בשבועות, ובפרט בימים האחרונים, וואס ליובאוויטש הטא געמאכט אן איבערקערניש און א טומל אין גאנץ ניו יארק דורך די טראקס והמבצעים, שטייען אלע אין א (געוויסע מאס) התעוררות צו אידישקייט בכלל און צו ליובאוויטש בפרט. ובמילא כשיגיע אליהם הידיעה אז דער מנהיג פון די באוועגונג וועט רעדן י"ב תמוז, און מען יעדערער אנשטעלן די ראדיו און דאס הערן ביי זיך אין דער היים, וועלן זיכער ניט נאר צענדליקער טויזענטער אידן דאס וועלן הערן נאר הונדריטער טויזענטער!

ובמילא זע איך ניט וואו עס קען זיין א בעסערע געלעגנהייט פאר הפצת המעיינות און הפצת היהדות ברוב עם, ווי דורך מזכה זיין הונדריטער טויזענטער אידן אז זיי זאלן הערן דעם פארבריינגען פון י"ב תמוז, הבע"ל.

שאלתי מכמה וכמה מדוע אין איש שם על לב ענין זה, וענו לי אז מענטשן ווייסן שוין וכו' היות שתמיד יש מודעה בהעתון של דער אלגעמיינער זשורנאל (אע"פ שכדי לראות המודעה צריכים להביט בזכוכית המגדלת) ואלו שרוצים לידע יודעים.

עכ"פ בקיצור, ההסברה היחידה שהי לי על העדר הפרסום הי שאפשר שמאיזה סיבה שתהי אין כ"ק אדמו"ש רוצה בזה.

הלכתי להרב יודל קרינסקי ואמרתי לו (האמת) שיש לי מקור של כסף בשביל לפרסם בכל העיתונים את התועדות י"ב תמוז, ואם לעשות את זה או לא? ונתן לי ב' תשובות (א) להתייעץ עם הרב י.י. העכט. (ב) צו טאן ווי איך פארשטיי.

שאלתי דעת הרב העכט ואמר לי (שאם יש לי הכסף המספיק) שדעתו לפרסם בכל העיתונים של עיר ניו יארק.

ב"ה שהי לי מקור כספי עבו"ז, (וכבר שלמתי כמעט כל הכסף)

ומשו"ז שמתי מודעות גדולות בכל העיתונות היהודיים והם :

(א) דער אלגעמיינער זשורנאל

(ב) פארווערטס (פעמיים היום עש"ק, וביום ג' עוה"פ)

(ג) Jewish Press

(ד) Jewish Journal

(ה) Jewish Week

גם שמתי מודעות קטנות בשאר העיתונים מעיר ניו יארק (ליום ג' י"ב תמוז הבע"ל) והם :

(א) New York Times

(ב) New York Post

(ג) Daily News

(ד) Newsday (העתון ה"אינטעלקטיוול" של Long Island)

והנני מקוה שהי לנח"ר לכ"ק אדמו"ר ולא יגרום שום צער ח"ו.

הסיבה האמיתית שלא שאלתי רשות מכ"ק אדמו"ר שליט"א בעצמו קודם המעשה, הוא משום שחשבתי שענין זה נכנס בכלל של "הלכה ואין מורין כן". אבל אעפ"כ לא עשיתי כל זה על דעת עצמי אלא קבלתי רשות מהרב י.י. העכט.

והנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שיהי כל הנ"ל בהצלחה רבה, ושיתן לי ה' עשירות, ועשירות כפשוטה (לא בשביל עצמי) להשתמש בזה רק להפצת המעיינות והפצת היהדות.

מנחם מאיר הכהן בן חיי העניא בלוי

נ.ב. צרפתי פה העתקה מאלו העיתונים שכבר מודפס הנ"ל. ואלו שעדיין לא נדפסו אשלח העתקה מזה בל"נ תיכף כשיודפסו.

תשובת
כ"ק
אדמו"ר

על המכתב הואיל כ"ק לענות מיד בכתבו "מהיר"
הרבי התייחס להקטע שבסוף המכתב בענין העשירות והעביר קו מחיקה על המילה "רק" ותיקנו
ל"בעיקר"
והנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שיהי כל הנ"ל בהצלחה רבה, ושיתן לי ה' עשירות, ועשירות
כפשוטה (לא בשביל עצמי) להשתמש בזה רק בעיקר להפצת המעיינות והפצת היהדות."
1. הרבי עשה ח"ץ להקטע (המתוקן) וכתב "אזכיר עה"צ"
2. הרבי הוסיף "ומתוך שמחה – ובהוספה על כהנ"ל"
3. ועל זה שכתב שצירף העתקה מהמודעות שכבר נדפסו – כתב הרבי "נת' ות"ח ת"ח"

המשך לפרסומת של ההתוועדות בעתונים **מכתב 3 (#מ')**

המכתב דלקמן נכתב לכ"ק אדמו"ר כהמשך לפרוייקט הפרסומת שהצליח לעשות לכבוד י"ב תמוז והפעם ממשיך לבשר את אשר עלתה בידו לסדר פרסומת להתוועדות כ' אב תשל"ד שצויין כשלישים שנה להסתלקות אביו של הרבי. מה שמעניין הוא שלמדים ממכתב זה מה שהביא אותו להשתמש בשם בדוי של מ. כהן

ממשמעות המכתב משמע שהגם שקיבל הסכמה מכ"ק אדמו"ר על הפרסומת, היו עדיין אלו שאמרו שמחלל שם ליובאוויטש בזה ששם מודעה בעיתון הפארווערטס היות שכידוע עיתון זה היה של המודרניים ביותר והיה עיתון חילוני למדי וכו', ויתכן שיגרום לחילול שם ליובאוויטש בתוככי קהילות כמו ווילאמסבורג וכיוב"ז

וע"כ כותב לכ"ק אדמו"ר שהחליט הפעם להוסיף שם פרטי בסוף המודעה כדי להדגיש שהפרסומת נעשתה ע"י איש פרטי ולא מטעם ליובאוויטש וכו' [וע"ד הצחות] יש לקשרו עם הנהגת גביהא בן פסיסא בסנהדרין צא אם ינצחוני אמרו "הדיוט שבנו נצחתם"...

כמוכן שלא רצה להשתמש בשמו האמיתי הן מחמת שלא היה מחסור באנשים שהיו מהדרים ב"עוקציה" והן שלא חיפש מחמאות מאנשים של כת ה"דובשיה", וע"כ השתמש בשם בדוי; "מאיר כהן" שמרמוז על זהותו, וכך שהענין הרצוי יפעל ומ"מ לא ידעו על זהותו.

כ' מנ"א תשל"ד
 כ"ק אדמו"ר שליט"א

כהמשך להשמת המודעות בכל העיתונים אודות התוועדות י"ב תמוז העבר, שיתי ג"כ מודעות גדולות אודות התוועדות כ' מנ"א - (ובפרט היות שנתמלא עכשיו תקופת שלשים שנה להחילולא, יארציט) - בהעתונים:

(א) אלגעמיינער זשורנאל
 (ב) פארווערטס
 (ג) Jewish Press
 (ד) Jewish Journal
 (ה) New York Times

קבלתי רשות על כל זה מהרב יודל קרינסקי והרב י.י. העכט שי. ג"כ הוספתי בפעם הזאת תמונת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהמודעות, בכדי אז די מודעות זאלן זיך שטרק ווארפן אין די אויגן, און יעדערער וואס וועט דעם צייטונג ליענען, וועט דאס מוזן באמערקן, און איבערלייענען.

אודות ה"פארווערטס" אע"פ שקיבלתי רשות מהנ"ל על ההדפסה, אעפ"כ בכדי להרגיע את רוחם של החסידים מוויילאמסבורג וכו', אז זיי זאלן ניט טומלען קעגן ליובאוויטש, בנוגע לה"פארווערטס", לכן כתבתי בסוף המודעה שזה נדפס ע"י מאיר כהן (זה אני) איז אויב זיי וועלן טומלען, זאלן זיי טומלען און זידלען מאיר כהן וויפיל נאר זיי ווילן - (אבי די ידיעה פון פארבריינגען זאל דערגרייכן צו די 57,000 אידן וואס ליענען דעם פארווערטס) - אבער זיי וועלן ניט קענען זידלען און טשעפענען ליובאוויטש, ווייל זיי וועלן וויסן אז ליובאוויטש האט די מודעה ניט אריינגעשטעלט.

והנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שיהי כל הנ"ל בהצלחה, און צענדילעקר טויזענטער רידן (לכה"פ) זאלן הערן און דערהערן דעם פארבריינגען פון כ' מנ"א תשל"ד

און דער אויבערשטער זאל מצליח זיין אז אידישקייט בכלל און ליובאוויטש בפרט זאלן ביינט בינאכט כובש זיין גאנץ ניו יארק וסביבותיה

מנחם מאיר הכהן בן חיי העניא בלוי

נ.ב. מצורך פה העתקה מכל אחד מהעתונים הנ"ל

תשובת
כ"ק
אדמו"ר

פרסומת של ההתוועדות והדפסת השיחות בעתון ומבצע מזוזה
מכתב 4 (#)

בהמכתב דלקמן ממשיך הרב בלוי לדווח לכ"ק אדמו"ר בענין המודעות על דבר ההתוועדות של ו' תשרי, ומוסיף לדווח על דבר הדפסת שיחות של כ"ק אדמו"ר בעתונות שונים שהשיחות מעובדים ובשפת האנגלי ועל המשך הפעולה בהמשך להוראות מיוחדות של כ"ק אדמו"ר בזה. וגם מדווח על דבר חידוש הפעולה במבצע מזוזה לעורר אחב"י לבודקם ולתקנם
 בסוף המכתב שואל "האם יש לכ"ק אדמו"ר הערות בנוגע להבא"?
 וראה תשובת כ"ק אדמו"ר

ב"ה. ערב שבת תשובה תשל"ה
 כ"ק אדמו"ר שליט"א

ענין א'

כהמשך ל"יב תמוז וכ' מנ"א העבר, שמת' עוה"פ מודעות בהעתונים אודות ההתוועדות של ו' תשרי הבעל"ט.
 רשימת העתונים הם:
 א) אלגעמיינער זשורנאל
 ב) פארווערט (עם החתימה "מאיר כהן" בכדי שלא יבוא מחלוקת כנ"ל)
 ג) Jewish Journal
 ד) Jewish Week
 ה) Jewish Press
 ו) New York Times

(הנוסח נכתב ע"י הרב יודל קרינסקי שיחי' עם שינויים קלים) - הנני מצרף פה העתקה מהמודעות של כל העתונים (חוץ מה Jewish week שלא קיבלתי עדיין).

ענין ב'

בהתאם למה שאמר לי כ"ק אדמו"ר שליט"א (בשלהי חודש אדר תשל"ג) אודות הדפסת A Thought for the week בהעתונים, שהוא בתנאי שיהא בחנם, או לשלם רק שכר בטלה וכו'. הנה לעת עתה עלה בידי בעז"ה להדפיסם בב' עתונים כל שבוע ושבע. והם א) Jewish Journal ב) Jewish Week.
 התוכן לוקח מה A Thought for the week המודפסים מכבר, רק שיניתי השם לשם (לכאורה שם יותר מתאים) Torah thoughts for modern times.
 מצורף פה העתקה משבוע זאת (באותו העמוד של המודעה מההתוועדות של ו' תשרי) מהעתון Jewish journal.

ענין ג'

בהמשך להפרסום שעשיתי בעז"ה מקודם אודות מזוזות ותפילין פסולים - היות וכל בני"י עומדים בעשיית בהתעוררות לתורה ומצוותיה - שמת' מודעה ובקשה גדולה, לעורר את אחב"י לבדוק מזוזות ותפילין בימים אלו של עשיית. בכדי שיפעול המודעה והבקשה כדבעי, לקחתי רשות מאבי ש"י לחתום שמו (ברמז) על המודעה (בכדי שיבא הבקשה מרב) והנני שואל אם יש איזה הערות מכ"ק אדמו"ר שליט"א על זה בנוגע על להבא (דהנ"ל, הוא כבר עבר וא"א לשנותו).
 מנחם מאיר הכהן בן חי' העניא בלוי

על שאלתו בסוף המכתב "אם יש איזה הערות" עשה כ"ק אדמו"ר ה"ן להמילים "כבר עבר" וכתב "נת' כהנ"ל ות"ה" ואז הוסיף כ"ק אדמו"ר בזה"ל לקחת בחשבון מהז"ל התורה חסה על ממונן של ישראל - ולכן ישאל דעת רב שאינו נוגע בדבר כמה ברשותו להוציא על הנ"ל. אזכיר עה"צ

<p>מכתב 5 (#"א)</p>	<p>חוו"ד הרבנים בהמשך להוראת הרבי לקחת בחשבון "התורה חסה על ממונן של ישראל"</p>
<p>במכתב זה, מדווח לכ"ק אדמו"ר שמילא את הוראתו וקיבל חוות דעת רבנים שאינם נוגעים בדבר כמה ברשותו להוציא על המודעות היות והתורה חסה על ממונן של ישראל</p> <p>והנה אם כי הרבנים לא רצו ליתן פס"ד מ"מ נתנו חוו"ד למה ירמזון הערת הרבי שהתורה חסה על ממונן של ישראל</p> <p>ופירשו שהוי בזבוז כסף לפרסם בעתון כמו new york times, הואיל ומחירם יקר עד למאוד וקוראי העתונים אינם ממש Target audiencen. אבל כן הוסיפו לפרש שגם בעיתון כמו Jewish Press וכיבו"ז שהוא קהל היעד מ"מ הרי אם המודעות אינם גדולות ממש - זה ג"כ הוי בזבוז כסף ואינו ממש שוה - והתורה חסה על ממונן של ישראל.</p> <p>ולכן מכאן ולהבא המודעות בעתונות של קהל היעד היו גדולות ממש full height of the page וכו' כדי שיפעלו פעולתם הרצוי</p>	
<p>ב"ה. עש"ק פי וישלח תשל"ה</p> <p>כ"ק אדמו"ר שליט"א</p> <p>ע"פ הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א בחודש תשרי העבר: "לקחת בחשבון מאחז"ל התורה חסה על ממונן של ישראל - לכן ישאל דעת רב שאינו נוגע בדבר כמה ברשותו להוציא על הנ"ל".</p> <p>שאלתי דעת כמה רבנים ולא רצו ליתן הוראה ברורה בדבר, רק נתנו חוות דעת. והוא, שאינו כדאי ליתן מודעה בהעתון New York Times היות שהמחיר שלהם הוא פי עשר (בערך) מכמו ה"אלעמיינער זשורנאל" וכו' והתוצאות בפועל ממש אינם כל כך גדולים. גם נתנו חוות דעתם שבאלו העתונים שמשימים מודעה יהי המודעה גדולה, שבלאה"כ אינה נקראת ע"י רוב העם, מקוראי העתונות, ואז הוי מודעה בזבוז כסף, והתורה חסה על ממונן של ישראל.</p> <p>לכן בהמשך להתוועדיות הקדומים שמתו עוה"פ מודעות אודות ההתוועדות של י"ט כסלו הבע"ל בהעתונים דלהלן:</p> <p>א) אלגעמיינער זשורנאל</p> <p>ב) פארווערטס</p> <p>ג) Jewish Press</p> <p>ד) Jewish Journal</p> <p>ה) Jewish Week</p> <p>והנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שיהי כל הנ"ל בהצלחה רבה, ופירושו שעשיריות אלפים מבני ובנות ישראל זאלן הערן און דערהערן את התוועדות כ"ק אדמו"ר שליט"א בי"ט כסלו הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה ולברכה וגם אני אהי בתוכם.</p> <p>מנחם מאיר הכהן בן חיי העניא בלוי</p> <p>נ.ב. מצורך פה העתקה מאלו העתונים שכבר קבלתי, והנני מקוה שיהי לנח"ר לכ"ק אדמו"ר שליט"א.</p>	
<p style="text-align: right;">תשובת כ"ק אדמו"ר</p>	

מכתב 6 (#ז')	הפעולות להתקדם במבצע מזוזה
	<p>ב"ה ערב שבת חזון תשל"ד</p> <p>כ"ק אדמו"ר שליט"א</p> <p>בהמשך למכתבי הקודם, אודות המודעות ששמתי בעתון "דזואיש פרעס" בענין מזוזות ותפילין פסולים, הדפסתי עוה"פ את המודעה הזאת בשביל עצמי, ושלחתי אותם לכל הרבנים וה"ראבייס" (כולל גם רעפארם) שיש להם בתי כנסיות, בכל ארצות הברית, ובכל קנדה. (בבארא פארק ובווילימסבורג שלחתי מודעות ובין באנגלית, ובכל שאר המקומות שלחתי רק באנגלית, כמובן). גם שלחתי המודעות לכל הבתי כנסיות (בארצות הברית ובקנדה) שאין להם רב כלל. הסך הכל של כל הנ"ל הוא 3800 (בערך).</p> <p>גם שלחתי את המודעה הזאת לכל מנהלי העתונים היהודיים (באנגלית) בכל ארצות הברית ובכל קנדה. הסך הכל 200 (בערך)</p> <p>הכוונה שלי בכל זה הוא, אז עס זאל ווערן פון דערופן א שטורעם בכל עיר ועיר של ארצות הברית ובכל עיר ועיר של קנדה, און דער שטורעם זאל פועל זיין:</p> <p>א) אז מען זאל אופהערן פארקויפען פסוליע מזוזות ותפילין.</p> <p>ב) אז אידען זאלן בשום אופן ניט וועלן קויפן קיין פסוליע מזוזות ותפילין, נאר וועלן פארלאנגען פון זייערע סוחרים <u>בדוקא</u> כשריע תפילין ומזוזות.</p> <p>ג) אז עס זאל ווערן א <u>שטארקע</u> התעוררות ביי אידן צו געבן גלייך בודק זיין זייערע תפילין ומזוזות וואס זיי האבן שוין געקויפט פון פריער. ובמילא וועלן אידן זיך דערוויסן אז זייערע תפילין ומזוזות וואס זיי האבן געניצט ביז היינט זיינען געווען פסול – און וועלן זיך באזארגן מיט כשריע תפילין ומזוזות מכאן ולהבא.</p> <p>ד) אז אידן זאלן ניט האבן דעם טעות און מיינען אז פסוליע תפילין ומזוזות איז אויך א מצוה, נאר עס פעלט אין שלימות אדער אין הידור פון דער מצוה, האר זאלן וויסן דעם אמת ווי דאס איז.</p> <p>ה) אידן וואס האלטן נאך ניט ביי מקיים זיין די מצוות פון תפילין ומזוזות לשם מצוה, זאלן זיי דאס דערווייל טאן לשם שמירה, או אריכות ימים וכו' ומתוך שלא לשמה בא לשמה.</p> <p>ו) דאס וועט מחזק זיין ביי אידן דעם בטחון אין ה' אז אידן וועלן גלייבן אז "ה' ישמור צאתך ובואך וגו' עד עולם"</p> <p>ז) לכלול במבצע תפילין גם את אלו המנגדים לחב"ד, און ווילן טאן <u>דוקא</u> פארקערט וכו' איז אין די מודעה האב איך ספעציעל אויסגעהיט ניט צו דערמאנען דעם ווארט ליובאוויטש, וכדומה.</p> <p>כל המכתבים ששלחתי כתבתי על המעטפות את שמי הפרטי וכתובת שלי הפרטי, ולא התערבתי בענין זה, את שום מוסד איזה שיהיה.</p> <p>והנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א שיהי' כל הנ"ל בהצלחה רבה, ושיתוספו אלפים ורבות מזוזות ותפילין כשרים בישראל – תחת הפסולים של עכשיו.</p> <p>מנחם מאיר הכהן בן חיי העניא בלוי</p> <p>נ.ב. מצורף טופס ממה ששלחתי.</p>
	<p>תשובת כ"ק אדמו"ר</p> <p>ויה"ר שיהא כל הנ"ל בהצלחה רבה אזכיר עה"צ</p>

תאונת דרכים וכשרות המזווה - א - **מכתב 7 (#כ"ד)**

מכתב זה נכתב לכ"ק אדמו"ר בקשר עם תאונת דרכים קשה שבה נהרגו שוחטים יראים בדרכם להעבודה, רבים מבניי ששמעו הסיפור נדדו וביקשו הסבר למה עשה ה' ככה? מהו הלקח בשבילנו?
 הרב בלוי שתמיד פירסם דעת כ"ק אדמו"ר רצה לעדכן את כ"ק אדמו"ר בפרטים נוספים הקשורים - הואיל ועבד באותן מקום אתם ביחד וכו' וביקש לשמוע לקח מכ"ק אדמו"ר על מנת לפרסמו כדי לעורר ולנחם את לבם השבורה של בניי
 גם מעדכן כ"ק אדמו"ר בענין כשרות המזוזות של המפעל וכו'
 והנה יש להוסיף נקודה חשובה כדי להבין הדבר לאשורו, סיפור זה קרה כמה חודשים אחרי סיפור ונס אנטבה, שהיו כמה דברים שיצאו מהרבי ע"מ לפרסם הלקחים וכו'
 -יש להעיר שהרב בלוי היה ממש מעורב בעובי בקורה בפירסום הדבר ובעמידה נגד הלוחמים לדעת כ"ק אדמו"ר - עיין לקמן ב"שער הפעולות" ובתמונות המלוות)
 והנה אחד מההוראות של הרבי הי' לקבל כל המזוזות של האנשים שהיו קשורים אם נס ההצלה ולמוסרם ע"מ לבודקם - ולפרסם התוצאות ברבים, ומה רבה ההשתוממות כשהיווכחו לדעת שהיהודים שלא ניצלו ר"ל לא היה להם מזוזות כשרות וכו' --
 וע"כ אך טבעי שכקורה עוד אסון גדולה, חשב מיד הרב בלוי, מה לעשות בענין המזוזות - מיוסד על הוראותיו של כ"ק אדמו"ר זה לפניו וכו'

ב"ה. [יום ג'] ער"ח טבת ונר ה' דחנוכה תשל"ז
 כ"ק אדמו"ר שליט"א

בטח שמע כ"ק אדמו"ר שליט"א הפרטים בנוגע להאסון הנורא שקרה אתמול בבוקר עם המכונה בה היו ד' שוחטים ובי' משגיחים מ"עמפיער" ב"בירגינהענד פענסילווייניע". והנני בא להוסיף בזה איזה פרטים, שאפשר שאינם ידועים לכ"ק אדמו"ר שליט"א:

- א) גיסי הרב ר' נח בערנשטיין, ואני, עובדים ג"כ באותו המקום עום אחד בכל שבוע, בתור משגיחים על השחיטה של עדת (ברויער). לכן אנו מכירים (כמעט) את כל ההרוגים - ר"ל.
- ב) גם אני נסעתי באותו הזמן באותו הדרך שהם נסעו, במכונה אחרת עם עוד ב' אנשים, ומצד מצב הדרך האבן מיר זיך אויך געגליטשט און אריבערגעפארן אין צווייטן זייט פון "היוויי", ובחסידי ה' ובדרך נס ניצלנו (וראיתי אז במוחש כמה וכמה פרטים של השגחה פרטית), ובאנו בשלום ובשלימות. וברכתי ע"ז ברכת הגומל היום.
- ג) גם נסע דרך שם מכונה שלישית עם שוחטים ומשגיחים, וגם להם קרה אותו הדבר ממש, וגם הם ניצלו בדרך נס.
- ד) תיכף בשמעתי את הבשורה הנורא והאיום (בהיותי שם אתמול), נפל לי רעיון שצריכים לראות את מצב המזוזות דשם. האב איך זיך ארומגעקוקט אין דעם "פלענט" און באמערקט א דבר מבהיל, אז דארטן איז ניט פאראן קיין איין און איינציקע מזווה! (ישנם מזוזות באותו הבית שבה דרים השוחטים והמשגיחים שיחיו לאויוש"ט, אבל באותו בית שבה שוחטים ומנקים וכו' ומולחים וכו' העופות, אין בכל בית זה אף מזווה אחת!!!) - את חטאי אני מזכיר היום, שאף פעם לא עלה כלל בדעתי במשך כל הזמן לתקן שיהיו שם מזוזות. בבית שבה דרים השוחטים מצאתי פעם מזווה שלא במקומה, ותקנתי את זה, אבל הנ"ל לא עלה אפילו בדעתי אף פעם! -
- דיברתי תיכף (אתמול) עם גיסי (נח בערנשטיין) אודות זה, והוא דיבר תיכף עם הבעל הבית של "עמפיער" (מר. מארי כ"ץ) אודות זה, ואמר שהוא מסכים לשלם עבור כל המזוזות הנצרכים שם, אם אנו רוצים לקבוע שם מזוזות. בעז"ה אסדר את זה בימים הקרובים - לאחר שאלת רב איזה חדרים חייבים במזווה ואיזה פטורים (מצד מקום מזווה או חדר המושכר לעכו"ם וכו').

- גי'כ ביקשתי את גיסי ש'י (שהוא נוסע לשם מחר, או מחרתיים), שיביא לי את כל המזוזות של כל החדרים של כל השוחטים וכל המשגיחים, לבודקם פה בל"ג.
- ד) באותה המכונה של ההרוגים הי' ג"כ ספר תורה (שהביאו בשביל קריאת התורה בימי חנוכה), והספר תורה ניצלה (כפי השמועה, שממעתי).
- היו עוד כמה פרטים אבל איני רוצה להאריך.
- והנני שואל את כ"ק אדמו"ר שליט"א: היות ומספר גדול של בני ישראל נדדו מעוזה מזה וכל אחד ואחד שואל פירוש וביאור על זה: למה עשה ה' ככה... ומהו ההוראה מלמעלה בשבילנו? מהו פירוש וביאור הדבר (בשביל לפרסם את זה ברבים תיכף)?

מנחם מאיר הכהן בן ח'י העניא בלוי
 נ.ב. בנוגע לבדיקת המזוזות (של ההרוגים) בביתם, כמובן הוא דבר קשה, וצריכים למצוא האנשים המתאימים לזה (גוטע פריינט פון די משפחות), ולכן באם יהי' הוראה מכ"ק אדמו"ר שליט"א לחיוב, אשתדל בזה בל"ג.

תשובה
כ"ק
אדמו"ר

<p>מכתב 8 – (#כ"ה)</p>	<p>תאונת דרכים וכשרות המזווה – המשך – לקבל מזוזות האלמנות מדירתם הפרטי של השוחטים – ע"מ לבדוק כשרותם</p>
<p>מכתב זה נכתב לכ"ק כמה ימים לאחר ובהמשך למכתב הקודם, במכתב זה מדווח הרב בלוי על התוצאות מבדיקת המזוזות. וגם שואל כ"ק האם להיכנס בענין רגשי ולנסות לקבל המזוזות של הבית מהשוחטים שנספו בתאונה ר"ל ע"י השתדלות מידידי המשפחה דרך האלמנות וכו'.</p>	
<p>ב"ה. [יום] א' [פרשת] ויגש [ה' טבת] תשל"ז</p> <p>כ"ק אדמו"ר שליט"א</p> <p>בהמשך למכתבי הקודם, הנני להודיע שגייסי ש"י הביא את המזוזות של ההרוגים (מחדרי השינה שלהם פה), ונתן לבדוקם ב"וואשינגטאן הייטס", ונתברר שכל המזוזות היו פסולים חוץ ממזווה אחת של השו"ב אחלנן שפיגעל ע"ה, שעליה אמר הסופר שהוא כשרה (זאת הי' מזווה חדשה שהשו"ב שפיגעל קנאה וקבעה בשבועות האחרונים).</p> <p>בפרטיות יותר: באותה המכונה היו ד' שוחטים וב' משגיחים, מהד' שוחטים ניצל אחד (השו"ב גוטמאן), שלו לא הי' חדר לשינה ביחד עם שאר השוביים (כיון שבא רק לפני כמה שבועות, לא היה מקום פנוי עבורו), רק הי' ישן ב"האטעל" בסמיכות מקום (אין ידוע לי אם הי' מחויב שם במזווה כבר, או אפשר הי' לו שם מזווה, או לא).</p> <p>אצל השוביים שמואל העכט וחיים בערקאוויטש ע"ה היו המזוזות פסולות. (ואצל השו"ב אלחנן שפיגעל הי' המזווה כשרה כנ"ל).</p> <p>בנוגע להמשגיחים: הנה להמשגיח כהנא היו ב' מזוזות (על ב' דלתות של חדרו), ושניהם היו פסולים. והמשגיח קראוס ע"ה לא הי' לו שום חדר שם, כיון שנסיעה זו הי' נסיעה ראשונה שלו לשם (שהי' ממלא מקום בשביל משגיח אחר שנסע לארה"ק לכמה שבועות).</p> <p>בנוגע למזוזות הבתים שלהם בניו יארק (כנ"ל) הוא דבר שכמובן יהי' קשה לפעול וצריכים למצוא ידידי המשפחה שהם יבקשו את זה, מהאלמנות והיתומים שיחיו. ובאם יהי' הוראה מכ"ק אדמו"ר שליט"א לחיוב, אשתדל בזה, בל"נ.</p> <p>בנוגע לבדיקה מזוזות של שאר השוחטים והמשגיחים - יבדלו לחיים טובים ארוכים - לא רצו הם להשאר בלי מזוזות כמה ימים, ולכן אביא להם בל"נ מזוזות אחרות להחליף על משך זמן של בדיקת המזוזות, ואתן לבדוק גם את המזוזות שלהם, בל"נ.</p> <p>בנוגע לקביעת מזוזות על ה"פלענט" (בית השחיטה וכו'), כנ"ל, שלא הי' שם שום מזוזות כלל, - אסדר זה בל"נ בימים הקרובים.</p> <p>היות והנני נוסע לשם היום בלילה בעז"ה, הנני שואל אם יש לכ"ק אדמו"ר שליט"א איזה הוראות בזה - ובפרט שכולם עומדים שם עכשיו בהתעוררות וזעזוע גדול, ומשתוקקים לדעת למה עשה ה' ככה... ומהו ההוראה מלמעלה בזה?</p> <p>מנחם מאיר הכהן בן חיי העניא בלוי</p> <p>נ.ב. מפני המאורע הזאת הנני להדפיס בעתון "אלגעמיינער זשורנאל" את השיחה בענין שמירת מזווה (מהליקוט לפ' עקב תשל"ו) - שנדפס כבר פ"א בעתון, בעש"ק פ' שופטים ור"ח אלול - בשבוע זה, בל"נ.</p>	
	<p>תשובת כ"ק אדמו"ר</p> <p>על המילים "ובאם יהי' הוראה מכ"ק אדמו"ר שליט"א לחיוב, אשתדל בזה, בל"נ" עשה כ"ק אדמו"ר עיגול סביב המילה "לחיוב" והוסיף בכ"ק "כפשוט" - שה"ז ע"פ שו"ע (כיון דאתרע המזל כו' ל"ע ול"ע ר"ל) ועל כללות המכתב כתב "אזכיר עה"צ"</p>

מכתב 9 – (#ל"ז)

נוסח המצבה של אמו – א –

בי"ה ערש"ק וערב חנוכה תשמ"ג

כ"ק אדמו"ר שליט"א

הנני להודיע שנתדברנו עם מר. גרינבוים בקשר להקמת מצבה בשביל אמי מורתי ע"ה שיהי בזריזות הכי גדולה והבטיח לנו לעשות על מה שביכולתו שיוקם המצבה בר"ח טבת הבעל"ט, בל"נ.

והנני מצרף פה העתק מהנוסח של המצבה, שנתאשרה ע"י הרב דווארקין שי' (היות והרב אושפאל נמצא בבית הרפואה כעת) וע"י מר. גרינבוים שי'.

והננו שואלים אם יש לכ"ק אדמו"ר שליט"א איזה הערות בכל זה?

מנחם מאיר הכהן בן חנה חי' הנה

בלוי

פ"נ

הרבנית הצדקנית

שסבלה ברצון עבור

לימוד והרבצת התורה ופיזור הצדקה

של בעלה הרב שליט"א

והיתה לו לעזר תמיד

וגדלה בנים ובנות בדרך התורה והמצוה והחסידות

מרת חנה חי' הנה ע"ה

בת ר' מאיר שמריהו ובת רחל

מקדושי עיר טלז שנהרגו על קידוש השם הי"ד

נפטרה י"ג כסלו

תהי' שנת גאולת משיח

תנצב"ה

בלוי

"כפשוט כרצון אביו שליט"א"

תשובת

כ"ק

(עיין במכתב ההמשך והי' במענה זו רודה"ק...)

אדמו"ר

מכתב 10 – (#ל"ה)

נוסח המצבה של אמו – ב –

ב"ה ב' דחנוכה תשמ"ג

כ"ק אדמו"ר שליט"א

אבקש סליחת כ"ק אדמו"ר על שהנני מבלה את זמנו הק' עוה"פ בקשר לנוסח המצבה של אמי מורתי ע"ה – אבל מה אעשה שהבא לקמן נוגע לי במאד, לכן הנני מעיז לשאול עוה"פ להוראה ברורה בזה:

כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה לי בעש"ק: "כפשוט כרצון אביו שליט"א" והנה אבי שליט"א אישר את כל הנוסח חוץ מהתיבות "תהי שנת גאולת משיח" שאינו שבע רצון מתיבות אלו על מציבה, חוץ מאם כ"ק אדמו"ר שליט"א יאשר תיבות אלו, אז יסכים לזה בשמחה ובטוב לבב.

והנה כנ"ל איז קוועטשט שטארק (ע"ד מאחז"ל הואיל ונפיק מפומא דרב כהנא וכו' וכו') אז עס זאל יע שטיין די ווערטער, וגם הרב דווארקין אישר זה. וגם מר. גרינבוים (שאינו חבדניק) אישר את זה.

והנני שואל דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א בזה?

מנחם מאיר הכהן בן חנה חי' הנה בלוי

נ.ב. הנני מצרף עוה"פ את כל נוסח המצבה

פ"נ

הרבנית הצדקנית

שסבלה ברצון עבור

לימוד והרבצת התורה ופיזור הצדקה

של בעלה הרב שליט"א

והיתה לו לעזר תמיד

וגדלה בנים ובנות בדרך התורה והמצוה והחסידות

מרת חנה חי' הנה ע"ה

בת ר' מאיר שמריהו ובת רחל

מקדושי עיר טלז שנהרגו על קידוש השם הי"ד

נפטרה י"ג כסלו

תהי שנת גאולת משיח

תנצב"ה

בלוי

הרבי העביר ב' קווים מתחת להמילים
"כפשוט כרצון אביו שליט"א"

והוסיף לכתוב "ויתירה מזה פשוטה?!"

ובסוף המכתב והנני שואל דעת כ"ק אדמו"ר שליט"א בזה?

הוסיף כ"ק להדגיש "בדיוק כמענתי הנ"ל (לא לכתוב הנ"ל)

תשובת

כ"ק

אדמו"ר

ב"ה

עשי"ק מבה"ח סיון תשמ"ג

כ"ק אדמו"ר שליט"א

מצו"ב העתק משיחה הראשונה של הספר החדש.

והנני שואל אם כ"ק אדמו"ר שליט"א מסכים לזה?

והנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר להצלחה בזה.

מנחם מאיר הכהן בן חנה חי' הנה בלוי

נ.ב. עפ"י הוראת כ"ק אדמו"ר בתחלת שבוע זה, יוכנס להספר רק ענינים השווים לכל נפש (לענ"ד).

ויסודרו לפי סדר הפרשיות, ולאח"ז (לפי הזמן והמקום שישאר) עניני מבצעים וכו'

כ"ק אדמו"ר שליט"א עשה עיגול סביב המילים
"מסכים לזה"
 והוסיף:

"עיקר מטרת הס' – אריינציען מבחוץ פנימה
 טבע בנ"א (ובפרט בנוגע לענין חדש אצלם) לדון
 ספר ע"פ התחלתו (וסופו)
 וע"פ הנ"ל תהי' התחלתו: כיון שישנו פתגם תמוה
 של נשיאי הב"ד

"רק בעיני חסיד – הב"ד (כי סתם בנ"א אצלם
 פשוט שבראשית היא ראשית התומ"צ כולן
 ולכן כו'

ובמילא מובן שתוכן הס' לתרץ תמיהות תמוהות
 של הב"ד

*וכ"ז בעת שינוי תיבות ספורות – מהפך הרושם
 ועושה הנ"ל מעניין בחוץ וכו'

ביאור בדא"פ:

הנה אותיות המענה דהנ"ל שמר אבי על עותק ממכתבו – אבל
 לא מצאתי העתק מגוף הגליון שהכניס להרבי עם מכתבו -
 אבל מצאתי ב' מהדורות של הכותרת של השיחה הראשונה
 ועל פיהם לכאורה יובן תוכן מענת כ"ק בזה
 ובקדמה: דרכו של אבי הי' להכין השיחות בעיבוד מיוחדת
 בשביל ההדפסה בהעיתון, והי' מקצרו, ומלקט החלקים של
 השיחה שהיו מובנים בקלות וגם מעניינים את קוראי העיתון
 וליתר בהירות הי' מוסיף כותרת וכותרת משניים לכל השיחה
 (דבר שלא הי' כ"כ רגיל בהו"ל של תורת רבינו
 בשעתו... ואכ"מ)

והנה כשקיבל ההוראה מהרבי -דרך הרב חדקוב- להכין ספר
 של "תורה געדאנקען" -לחה"ש תשמ"ג- שבו ילקט וידפיס
 שיחה אחד- (מתוך כו"כ שהדפיס במשך השנים...) - על כל
 פרשה... הנה בשביל שבת בראשית בחר אבי בשיחה מחלק א'
 בו מבואר השפעת שבת בראשית על הנהגת כל השנה, ואת
 השיחה הזה הכניס להרבי,

תשובת
 כ"ק
 אדמו"ר

ולכתחילה נתן בו כותרת
**"א ביאור אויף א פתגם והוראה פון רבותינו נשיאנו בקשר
 מיט שבת בראשית"**
 וכותרת משנה כתב

"פארוואס איז דוקא שבת בראשית נוגע צום גאנצען יאר?"
 ולכאורה ע"ז הרבי מעיר לו שהרי עיקר מטרת הספר הוא
 בשביל אנשים שאינם -לע"ע- מחב"ד ולכן לא כ"כ מעניין אותן
 בטבעיות סתם "ביאור אויף א פתגם והוראה פון רבותינו
 נשיאנו בקשר מיט שבת בראשית"

"אלא תהי' התחלתו: כיון שישנו פתגם תמוה של נשיאי
 חב"ד..."

ואולי כוונת כ"ק אדמו"ר בהקטע "רק בעיני חסיד חב"ד" וכו'
 היה שעליו להדגיש כן גם בהכותרת משנה ותוכן השיחה
**"פארוואס איז דוקא שבת בראשית נוגע צום גאנצען יאר – בני
 "חסידי חב"ד"?"**

כי הרי **בסתם פשוט** החשיבות של שבת **בראשית כראשית**
התורה והמצוות כולן

ובמילא מובן שתוכן הס' לתרץ תמיהות תמוהות של חב"ד
*וכ"ז בעת שינוי תיבות ספורות - מהפך הרושם ועושה הנ"ל
מעניין בחוץ וכו'

ואכן מצאתי במהדורה שניי' של דפי הכנה לדפוס מהשיחה
 הוחלף הכותרת
**"א ביאור אויף א פתגם תמוה פון רבותינו נשיאנו בקשר מיט
 שבת בראשית"**

והנה בפועל ישנה סיפור והשתלשלות דברים איך שהותחל
 העבודה בהוראה מלמעלה ולפועל נפסק העבודה וההדפסה
 לאחר שכבר הוכן וסודר ממש לדפוס print ready כל ספר
 בראשית ורוב המלאכה על שאר פרשיות התורה גם כבר
 נעשתה... אבל כל הענין ירד מהשלחן מיד אחרי חגה"ש באותה
 שנה בהוראה מלמעלה וע"ז באמת יש להליץ מארז"ל "כשם
 שמקבל שכר על הדרישה כך מקבל שכר על הפרישה"...

ודקאיתין בה נימא בה מילתא: מדוע נשאר הכותרת גם בדפי מהדורה שניי' "א
 ביאור אויף א פתגם תמוה פון רבותינו נשיאנו" ולא הוחלף לגמרי "א ביאור
 אויף א פתגם תמוה של נשיאי חב"ד" י"ל -וביודעי ומכירי – אצל אבי הי'
 מופרד להתייחס -וכ"ש בדפוס ובפומבי -אל רבותינו נשיאנו רק בתור נשיאי
 חב"ד אלא גם בהעתון שקוראיו אינם מזדהים לע"ע כחסידיים ומאג"ש
 כחסידי חב"ד הדגיש שזהו "רבותנו נשיאנו" - של כולנו – ריש גלותא ורבן של
 ישראל - "נשיאי הדור"....

מכתב 15

(#בע"פ)

שלא יבואו לזלזל בחשיבותו של קלטות ההתוועדיות

כל מגמתו של אבי הי' שירבו השומעים והמתקשרים אל ההתוועדיות של הרבי, אבל היות שידע שיש הרבה התנגדות וכו' לכן תמיד הגה רעיונות מקוריים איך להקל על אנשים מבחוץ לשמוע ולהתערור מהתוועדיות של הרבי בלי מורא שאנשים אחרים יזהו אותם וכו' אחד הדברים שעשה הוא שהשקיע רבות בפרסומת כדי שכולם ידעו שביכולתם לשבת (אפילו סגור) בביתם וליהנות מההתוועדיות, אך דא עקא שהרי ישנם הרבה אנשים שבד"כ הולכים לישון בשעות המיועדות להתוועדיות ובפרט שההתוועדיות היו נמשכים עד שעה מאוחרת אחר חצות ולכן הגה רעיון שבנוסף לפרסומו את שעות ההתוועדיות יפרסם גם שביכולתם לקנות ההקלטה וכו' אבל הרבי שלל זאת בתוקף בהביאו ראיי מעבד עברי שהתורה אסרה למוכרו בפומבי (ויקרא כה, מב) "לא ימכרו ממקרת עבד. וכמבואר בספר המצוות להרמב"ם (לאו רנח) "המצוה לא למכור עבד עברי על אבן המקח". וכמו שמבארו בספר החינוך (מצוה שמה) שלא נמכר עבד עברי כדרך שמוכרין עבדים כנעניים בהכרזה על אבן המקח, אלא בהצנע ודרך כבוד. וכן אמרו בספרא (בהר ו א) לא ימכרו ממכרת עבד, שלא ימכרם בסמטא ויעמידם על אבן המקח. שרש מצוה זו ידוע, שאין ראוי לו לאדם להקל בכבוד חברו, אף על פי שהביאו עונותיו למכר... פירוש אם עבד עברי גם כשיש צורך למוכרו נזהרים שלא לעשותו אלא בהצנע, עאכ"כ דבר חשוב כמו כינוס והתוועדיות אינו לפי כבודם שיפרסמו שעומדים למכירה = אבן המקח....

מספר ר' חיים ברוך שי' הלברשטם:

ר' מנחם הלוי בלוי ע"ה הי' נוהג לשים מודעה ב-New York times לפני התוועדיות הגדולות של כ"ק אדמו"ר שליט"א, וקיבל עידודים מכ"ק.

פעם הציע לי שיוסיף במודעה שאפשר לקנות את ההקלטה מההתוועדות אצלי.

אמרתי לו שאני מסכים, בתנאי שקודם יבקש רשות מכ"ק אד"ש.

הוא שאל, והמענה הי':

להעיר שאבי כשסיפר את הדברים אמר שהי' מדובר גם בעשיית דוכן למכירת קלטות מההתוועדות... ולענ"ד פרט זה חשוב מאוד להבין מה הי' מופרך לגמרי – והאם כיום מתאים למכור במחירון וכו' ואכ"מ

לפי זכרון אבי הכ"מ מענת הרבי הי'

מופרך לגמרי (!!!) אפילו ע"ע אין מעמידים אותו על אבן המקח".

תשובת
כ"ק
אדמו"ר

[ראה הביאור בהקדמת המכתב]

(17M#) – 16 מכתב

ברכה לקניית ביתם והשתתפות מיוחדת

המכתב דלקמן אם כי יש בהם כמה דברים אישיים מ"מ החלטתי ברשות אמי להדפיסם ע"מ שיתוסף ב"והחי יתן אל לבו" מהו הפירוש ודוגמא חי' לעבוד את השם "בכל מאוּדך ממש" להשליך חייו מנגד והולך באמונה תמימה

We are writing to the שליטא to ask for the שליטא 's הסכמה and ברכה on our decision to buy a house. The house is a 4-family home at 852 Eastern Parkway (between Kingston and Albany) and is owned by Rabbi Avrohom Brody (now living in Florida), and his mother.

After תשרי of this year we decided to seriously consider purchasing a home. We preferred this block (on which we have been residing over 6 years). We entered into negotiations on this home in חשון, and although we looked into other homes our final decision is on this home. We have had it inspected, and our lawyer is Mr. Ephraim Hecht ח' , who has been very helpful to us. We are presently living at 814 Eastern Parkway in 7 rooms, 2 of which are nearly exclusively furnished and used for הפצה purposes by my husband מאיר and myself.

בקיצי, our decision to buy a home was based in view of:

- a: a growing family ב"ה
- b: for the הפצה - to have more space in order to increase on our activities which we have limited to an extent the past few years, one of the reasons because of a lack of space. also as owners we will have more liberty to use our home for the types of הפצה we choose to involve ourselves in, which we have not always felt at liberty to do so in the past.
- c: and as a wise economic investment.

Our decision to buy this type of home in general and this home in particular is our strong feeling that it will בעז"ה fulfill all the above needs.

It is our hope to occupy in the beginning a little more than one apartment and אי"ה when we will have a greater need for expansion and more financial means, we will be able to occupy more rooms in the house.

Originally the price of the house was going to be \$46,000.00. We are assuming the previous \$24,000.00 mortgage, the interest of which will be upgraded to 9.34%. We will have to give only \$7,000.00 cash down payment - which is a great advantage to us, and the remaining money will be paid out to Avrohom Brody over 10 years.

Originally this 10 year mortgage was going to be \$15,000.00 with a היתר עיסקא to charge the current bank interest. Although Rav Dworkin said we could go to another rav to draw up a עיסקא , he does not hold of it, and he preferred that the interest of the second mortgage be included in the price of the house. This brings the total price of the house to approximately \$54,000.00 and the private mortgage remains at approximately \$23,000.00 over a 10 year period at no interest Rate

The house is basically in good functioning order but has a number of violations which we are assuming,

One advantage of these 4 family homes is that generally the income from the rents helps cover most of the mortgage and expenses.

I would now like to briefly explain to the שליטא our financial situation of which I have never written before.

Since our marriage י"ד תמוז תשל"א we have been greatly involved in the הפצה in many aspects, and even where it has involved great expenses on our part etc. Once מנחם מאיר became very involved in his הפצה projects about 5 years ago, he has worked very hard to earn enough money:

- a: to cover our basic necessities according to his understanding and from this money we also generally gave צדקה.
- b: the remaining money which he earned was spent mostly on his הפצה projects. this has in the past 5-6 years to close to \$40,000.00 from his own money, besides ... program money which he used to have.

We never felt the need to save money for ourselves. בגשמיות we live simply although ב"ה not בצמצום. Although it has been hard at times, I was and still am generally מסכים with this pattern of how the money is used, and I share מנחם's strong feeling that all extra monies should be used for הפצה,

Therefore we would like to ask the שליטא for a Berocho that we should be able to have enough money:

- a: for our family needs which are ב"ה increasing
- b: to finance our home
- c: to have plenty of extra money for הפצה through our family activities such as in increase in אורחים וכו' etc., and
- d: also so that מנחם can continue and expand in his activities.

It is our sincere desire that through the purchase of this home and with the שליטא's ברכה that our move should be a ברכה for us and our children, that we will be bentched וברוחניות בגשמיות, and that together with our children will be able to continue to dedicate ourselves with new and increased energies.

We have an appointment for today bez"ח to go to contract and we are asking the שליטא 's ברכה on all the above, and that it should all be בהצלחה רבה.

ויקנהו בשטמו"צ
המצו"ב – השתתפות בקנייתם מאחד
הקרנות דכ"ק מו"ח אדמו"ר
אזכיר עד"צ

תשובת
כ"ק
אדמו"ר

הרבי צירף שתי שטרות של חמישים דולר מזומן בתוך מעטפה

ההכרה להשתדל למצוא עבודה שמנצל הכשרונות – ולא להמתין עד שמתבקשים **מכתב 17 – (19M#)**

יש להעיר שאחרי השבעה מצאתי המענה המיוחדת דלקמן שהי' תלוי על קיר משרדו לנגד עיניו תמיד... והגע עצמך רוב אנשים הרי שומרים ותולים לנגד עיניהם דברים שמוסיפים בכבודם וכו' ולאבי לא הי' חסר דברים לתלות על הקיר... אבל רוח אחרת היתה עמו ובחר דוקא בדבר אחד שמחייב ויחייב אותו יום יום... וזאת בשעה שאת השיחה איך שהרבי דיבר בשבחו וברבים מעולם לא שמענו מפיו ולא ראינוהו עד שהראו לנו אותו את חביריו בתוך השבעה... ויש לי הרבה דברים כגון אלו איך שלחם עם עצמו להתרחק מהעבודה של ויגבה לבו אפילו בדרכי ה'... שרק הבנתי ובאתי אל שכלי אחרי ש(כמעט) העריב שמשו... ומי יגלה עפר מעיניו ומי יתן תמורתו...

המכתב אל הרבי נכתב ע"י אמנו תחי' בשנת תש"מ

בו מבקשת ברכה על שנכנסה להריון וכו'

ובין הדברים כותבת כ"ק אדמו"ר שאם היא כבר מבקשת ברכה, היא רוצה להוסיף על עוד דבר שצריכים לברכה – והוא לתוספת ברכה בפרנסה להמשפחה שב"ה מתגדלת משנה לשנה וכו' ומתארת איך שאבינו עובד בכמה וכמה עבודות לצורך מחייתו אבל אין הקומץ משביע וכו' ומדווחת איך שלאבינו יש כשרונות מרובים וגם נדירים, אבל הוא אינו רוצה לבקש עבודה בשדה החינוך - ובפרט באופן של "לחזר על הפתחים" - וכו' משום שכבר בתחלת נשיאותם הי' לו עבודה מעין זו - שהי' מורה מחנך ומנהל בישיבה לבעלי תשובה - שלבסוף קרס מפני עול ועומס הפיננסי של העומד בראשו וכו' וממשיכה במכתבה איך שאבינו יושב ולומד שעות ארוכות והוגה על כל שיחות כ"ק אדמו"ר ויש לו כח הסברה ברורה וכו' אבל כעת הרי הוא "מחזיק טובה – לעצמו"...

וע"ז הואיל כ"ק אדמו"ר לענות:

כו"כ פעמים דברתי
ובארוכה ע"ד ההכרה
לנצל הכשרונות שנתן השם
וככל האפשרי וכו' ואיך שזהו
חלק מברכה"ע [=מבריאת העולם] ע"י השם
וכמהז"ל שלא ברא ה'
דבר אחד בעולמו לבטלה
ואי הניצול – הי"ז הי"ז היפך
הנ"ל וכו'
והאומנם הנ"ל זקוק לתוספת
ביאור או להדגשה שצ"ל
השתדלות בזה!
אזכיר עה"צ ותבש"ט

**תשובת
כ"ק
אדמו"ר**

The way I understand the Maanah is that while mommy makes it clear that totty has been reluctant to go out and ask for a job in a moissed (especially after his frustrating experience in the previous Moissed ... when they were not able to pay their bills at all etc...) the rebbe is saying it's a "MUST" to actively pursuit a job that will take full advantage of your qualities and one cannot wait for the opportunity to "knock" on their door .... - Mommy related to me: that when she received the Rebbes answer she knew she had to share with totty her original letter as well. totty never expressed any disappointment or another word with what she wrote to the Rebbe about him but rather took the Rebbes answer to heart, made a copy of it and placed it in front of his desk to be mindful of it everyday...

הצעות להגביר פעולות הפצה בקראון הייטס בשילוב פרנסה **מכתב 18 – (21M#)**

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

I am writing the following letter with the Haskamah of my husband, בלוי, and on behalf of both of us.

1. I think I am now expecting again (towards the end of my second month). .... If so we would appreciate receiving the ברכות of the רבי שליט"א for a healthy pregnancy and a healthy baby בגו"ר ובכל המובנים.

would also appreciate receiving the ברכה of the רבי שליט"א for a son, as we have 6 daughters - קע"ה - and no sons. Our daughters are all a source of great נחת to us, and we thank הקב"ה that they are all healthy and full of כשרונות מדות טובות יראת שמיים וכו'.

2. a few weeks ago I wrote the רבי שליט"א that מנחם is now looking for a job. We explored various possibilities and בעיקר we would like something that would bring in good פרנסה and at the same time be a unique ענין in הפצה, and also suit ענינים 2 and personality, and also something in which I can also help him. We thought of the following 2
 a. to start a hotel for אורחים of אנ"ש. two doors away from our house is a 4 story house with 8 small apartments (3-4 rooms [each]). It is presently occupied by only non jews. The selling price is 65,000. And the terms are reasonable. As of a few weeks ago, we spoke to the landlord and it was still available.

Since the time we bought our house with the ברכות of the רבי שליט"א – מנחם has proven to be exceptionally skilled in managing and maintaining it. We therefore feel that this ענין might be appropriate for us to get involved in.

In addition the location would be extremely suitable, as it is less than a block away from 770,

Does the רבי שליט"א feel that we should invest ourselves in the above? If so, we would appreciate receiving the רבי שליט"א's ברכות that we should be able to get out all the current tenants השלום and that we will be able to raise the necessary funds to begin it. And that it should be a source of בהרבה פרנסה.

b. to start a מוסד. We would both like to begin a new מוסד – to set up torah education classes for adults, throughout the metropolitan area, and to send out paid couples to teach yiddishkeit to organized groups throughout these areas (approx.. 2 evenings a month). If the רבי שליט"א gives us a ברכה for הצלחה רבה, on this we would begin developing it right away, and gradually try to build it up to be a strong מוסד both in איכות and כמות.

3. on תמוז 10th is our 10th anniversary. At this time we would like to express our deepest and sincerest gratitude to the רבי שליט"א for all the time, guidance, and ברכות – which have all been מקיימים – that we and the children have received from the רבי שליט"א for both our personal and הפצה needs.

May we continue to be זוכה to work with the כוחות of the רבי שליט"א and the ברכות for good health and עשירות בגשמיות וברוחניות.

אסתר שרה בת חיענא

מנחם מאיר הכהן בן ח'י' הנה

בלוי

<p>וכתב אודות הרעיון שהעלו "צ"ע אם זוהי אפשרות פרנסה לאנשים פרטים ויעשו כעצת מבינים.</p> <p>ואז הוסיף "כדאי לברר היש עוד מאנ"ש שי' בהשכונה שמתעסקים בזה".</p> <p>על כללות המכתב צורף גם המענה הכללי לרוב המכתבים דאז "נת' ות"ה. ודבר בעתו. בסמיכות לימי הגאולה י"ב-י"ג תמוז ימי הגאולה דשנת הקהל. אוכיר עה"צ</p> <p>[לעני"ד זה שהוסיף הרבי "כדאי לברר היש עוד מאנ"ש שי' בהשכונה שמתעסקים בזה, יש להבינו בתרי אנפין או שאפשר ישתפו פעולה עמך, או בעומק יותר הרבי באווארנט שאם כי על עצם הרעיון הוא מסכים בתנאי שיש בזה אפשרות פרנסה ויעשו כעצת מבינים... אבל מ"מ צריכים לברר שאין פה השגת גבול של מישהו שכבר התחיל בזה .... והבן ...]</p>	<p>1. I think I am now "expecting" וכתב "אוכיר עה"צ" על מה שהציעו לקנות בנין בת שמונה דירות ולפתוח מלון בשביל האורחים של אנ"ש העביר הרבי קו על המילים אנ"ש of אורחים a. to start a hotel for והוסיף "פיזור הנפש גדול ביותר – והתחלת ריוח רק לאחר זמן רב" בהמשך המכתב הרבי סימן את המילים b. to start a מוסד.</p>	<p>תשובת כ"ק אדמו"ר</p>
--	--	--------------------------------

”קרבת – לי טוב”: התייחסות מיוחדת בהם זכה

בלוי -
 מנחם מענדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש
 770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ.י.
 כ"ה, כח' סנ"א השל"ו
 ברוקלין, נ.י.

הג"ח אי"א נו"נ עוסק בצ"צ
 מוה' מנחם מאיר שי' הכהן

שלום וברכה!

במענה על הודעה אשר נולדה להם בה למזל
 טוב,
 הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג'
 תי' לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

יידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע, אשר
 מנהגו הוא לאמר גם בלידה בת לתורה ולחופה
 ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות י"ז א) נשים
 במאי זכין באקרובי' כו' באחנודי' כו' ונטרין
 כו'.

בברכה מזל טוב

בלוי - ברוקלין
 RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
 Lubavitch
 770 Eastern Parkway
 Brooklyn, N. Y. 11213
 493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
 ליובאוויטש
 770 איסטערן פארקוויי
 ברוקלין, נ.י.

בי"ה. י"א סיון ה'תשד"ח
 ברוקלין, נ.י.

הרה"ח ווי"ח אי"א נו"נ
 עוסק בצ"צ וכר'
 מוה' מנחם מאיר שי' הכהן

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן
 למזל טוב,
 הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו
 של אברהם אבינו, וכסם שיכניסוהו לברית כן
 יכניסוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים. ויגדלו
 ביחד עם זוגי' תי' מתוך הרחבה.

בברכה מזל טוב

זכה אבי הכ"מ שמני אז שהתחיל להתעסק בהפצה ... התייחס הרבי אליו כמעט בכל המכתבים בהוספת תואר "עוסק בצ"צ"
 וכן בכל פעם הי' כתוב במכתביו "הרה"ח" במקום או בהוספה להנוסח הרגיל "הו"ח" והרבה פעמים נעשתה השינוי בנוף כתי"ק:
 שעשה מב' הווין של "הו"ח" לרי"ש וה"א - ראה דוגמא בהתמונה

וכן זכה לקבל בקבוקי משקה ובקבוקי יין בכוס של ברכה - ובפעם הראשון שהרבי הושיט לו בקבוק ... הי' לו סימן תמידה על פניו
 שהרי אינו שליח וכו' והרבי שהרגיש בזה אמר לו "דאס איז פאר די תורה וואס איהר דרוקט"....

גם זכה שכמה פעמים* השתמש הרבי בשמו הספרותי "מ. / מאיר כהן" שבו השתמש להרבה מפעולותיו להפיץ תורתו של הרבי
 ולפעמים ג השתמש בו ללחום מלחמתה של תורה נגד המנגדים שהגיבו בפומבי עלי גליונות של העתון .... ואבי לא נשאר בע"ח..

* מה שידוע לנו הוא 1. כשכיבדו הרבי בפסוק של "אתה הראת" 2. כשהי' פרשת חשש השגת גבול - עיין לעיל - ועי"פ השמועה היו עוד אי אלו פעמים

תשובת
כ"ק
אדמו"ר

השיחה אודות צדקות ונחיצות הדפסת השיחות בעיתונים

עיין לקמן בשער הפעולות אודות שיחה זו

- כג -

ע"פ הכבוד אין חניא פרק לב, אז ביי יודע גדולתן וכעלתן. קען מען ניס וויסן וועלכע נשכה איז העכער, דאס איז א זיכערע זאך אז אב אהר לכולנה, אבער בנוגע צו חילוקים - קען מען ניס וויסן ווער עס האט א העכערע נשכה.

ובפרט אז אויב ער איז ניס בקרב דעם צווייטן אידן, איז ער בעכב די גאולה, ווארום די גאולה וועט זיין אין אן אופן פון "ואתם תלוסו לאחד אחד בני ישראל" (ישעי' כז, יב). וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות - אזוי ווי ביי יציאה מצרים זיינען ארויסגעגאנגען אלע אידן, אזוי וועט אויך זיין אין דער גאולה העתידה, וואס דערפאר דארף מען מקרב זיין יעדער אידן, און בשעה כ'איז ניס מקרב א אידן - אפי' אין איד - איז ער דערמיט מעכב די גאולה פון ששים רבוא נש"י, מיט אלע ניצוצות וכו'.

וואס דערפאר דארף מען זיך עוסק זיין אין הפצה המעיינות און מקרב זיין א צווייטן אידן - ניס ווי דער וואס האט געזאגט אז מ'טאר ניס דרוקן אין צייטונג ענינים פון הורה וכו', און ס'איז דא די וואס הערן וואס ער זאגט, און שווייגן, וואס דאס איז נאך ערגער, און ער זאגט אז ניס דאס איז די כוונה, דאס איז בפירוש יע די כוונה! אויב דאס וואלט ניס געווען די כוונה וואלט מען דאס ניס געלאזט דרוקן אין צייטונג.

ער זעט ווי דער צווייטער טוט אין הפצה המעיינות, און מ'מאנט פון אים אז ער זאל אויך טאן עפעס אין הפצה המעיינות, האט ער דעמולט צוויי אופנים: אדער ער זאל טאן ווי דער צווייטער - אבער דאס וויל ער ניס טאן, ווייל ער וויל ניס הארעווען וכו', זאגט ער אז ניס דאס איז די כוונה.

וואס די בחינה בזה איז דאך, אז לכחלה האט ער ניס געזאגט אז מ'טאר ניס דרוקן אין צייטונג, נאר בשעה מ'מאנט פון אים ער זאל טאן אין הפצה המעיינות, דעמולט זאגט ער אז ניס דאס איז די כוונה, וכידוע דער סיפור מיט ר' נחום סטרנאבעלער (לקו"ר ח"ד ע' חסד ואילך), אז די בחינה זיינע איז געווען ווען איז אים איינגעפאלן די כחשבה אז מ'דארף פאנאנדערטיילן די געלט לכמה עניים, ערשט נאך דעם וואס ער האט מחליט געווען בעבן דאס פאר איינעם, וואס דאס איז געווען די בחינה אז דאס קומט ניס פון צד הקדושה, ועד"ז אויך דא, אז ערשט נאך דעם וואס מ'האט אים געזאגט אז ער זאל טאן אין הפצה המעיינות, דעמולט זאגט ער אז ניס דאס איז די כוונה.

דאס איז בפירוש יע די כוונה! און דאס איז די כוונה פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, ווי ס'האט געזען ווי ער האט זיך געפירט אין ריגא, און אין ווארשא, און דא אין ארה"ב. והמפורסמות אין צריכין ראי', און דאס איז די כוונה, און דאס פארשפט א אכה"ן נח"ר.

ויה"ר אז אזוי ווי כ'גייט באלד ליינען פ' בשלח, וואס דער סיום איז "ובנ"י יוצאים ביד רכה" - בריש גלי, וכידוע (דגל כהנה אפרים עה"פ בשלח יד, ה) אז "בריש (גלי)" איז ה"ה רשב"י, אז דורך פניכיות התורה, וואס דאס איז ענינו של רשב"י, איז יפקוד מן גלוהא ברחיין, וכימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות, ובקרוב כספ.

לאחר תפלת הכנחה ההחיל לנגן עוצו עצה.

"שלכן, צריכים להתעסק בהפצת המעיינות, ולקרוב יהודי שני.

ולא כדברי מי שאומר שאסור להדפיס בעיתון עניני תורה וכו', וישנם כאלו השומעים את דבריו, ושותקים, שזה אפילו גרוע יותר, והוא טוען שזו לא הכוונה. זוהי בפירוש כן הכוונה! (דאס איז בפירוש יע די כוונה!) - אם לא היתה זו הכוונה, לא היו נותנים שידפיסו את זה בעיתון.

הוא רואה כיצד הזולת פועל בהפצת המעיינות, וממנו דורשים - שגם הוא יפעל משהו בהפצת המעיינות. ואז, יש לו שני אופנים: או שיפעל כמו הזולת - אבל זאת הוא אינו רוצה לעשות, שהרי הוא אינו רוצה להתייגע וכו'; טוען הוא, שזו לא הכוונה.

. זוהי בפירוש כן הכוונה! זוהי הכוונה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, כפי שראינו את הנהגתו בריגא, ובוורשא, וכאן בארה"ב. והמפורסמות אין צריכין ראי', זוהי הכוונה, וזה גורם נחת רוח אמיתי (און דאס איז די כוונה, און דאס פארשפט אן אמת'ן נח"ר!).

פרשת בא תשל"ז

תירגום ומקור

מדרור היחידות

קטעי יחידות

מכ"ק אדמו"ר נשי"ד לר' מנחם מאיר הכהן בלוי

-דברים שיש בהם חידוש וגם לימוד לאחרים-

-שנכתה ע"י אבינו -ושנתפרסמו לראשונה- לכבוד גיסו ר' אלימלך שיחי' טיפענברון-
ותודתנו נתונה לו על שדחפו עד שהסכים להעלותן על הכתב

א (כשהייתי ילד בבית הורי, הי' מאד קשה לאמי מורתי ע"ה לחנך אותי, כי לא שמעתי בקולה וכו' וכו'..פעם, כשאבי שי' נכנס ליחידות להרבי, בקשה ממנו אמי ע"ה לספר כל זה לרבי ולבקש עצתו. אבי שי' נענה לבקשתו, וסיפר להרבי שאמי ע"ה אינה מרוצה מהנהגתו....הרבי הגיב בחיוך": נו, ער איז דאך א רויטער און א כהן"....

ב (בשנת תשח"י) כשנה לפני הבר מצוה שלי, (נכנס אבי מורי שי' ליחידות. בקשתי ממנו שיכניסני ג"כ ליחידות - היות והי' לי כאבים ואינפקציעס) דלקות (באזני הימנית במשך כל חורף וחורף. אבי שי' הסכים, ובמשך היחידות סיפר לרבי אודות בעייתי, והוסיף, כי היינו אצל רופא אזניים מומחה לפני כמה שבועות, ודעתו היתה שאחת מהעצמות באף שלי עקומה, וזהו הגורם לבעייתי. ומסקנתו היתה: שבמשך השנים כשאגדל, או שהבעי' תעלם מעצמה, או שיצטרכו לעשות ניתוח ליישר את העצם באף. כשאבי אמר לרבי אודות ניתוח, הרבי עשה בידו הק' תנועה, שמשמעה שזה מופרך לגמרי! ואח"כ אמר): בערך (יעזור ה' שכבר יגמרו כל הבלבולים - ....מאז היחידות הזאת" נגמרו כל הבלבולים "...ולא סבלתי עוד) חוץ מפעם א(מכל הנ"ל.

ג (באדר תשי"ט נכנסתי ליחידות ביחד עם אבי מורי שי', לקראת הבר מצוה שלי. באותם הימים לא הונהג עוד לעשות חגיגות לבר מצוה כמו היום. הרבי שאל: איפה יהי' חגיגת הבר מצוה? ענה אבי שי'הי' קידושא רבה בביהל"נ שלו בש"ק) אבי הי' אז רב בביהל"נ בשכונת איסט נ"י. (אמר הרבי: כדאי, שחוץ מהנ"ל, לעשות חגיגת בר מצוה בישיבה - , או במקום שהבחורים לומדים, או במקום שהבחורים אוכלים). היות והישיבה שבה למדתי) תו"ת, בבעדפארד עוו - . שכונה של שחורים, (הי' קשה לאסוף אנשים לחגיגת בר מצוה בערב, עשינו את חגיגת הבר מצוה ב 676 איסטערן פארקוויי) מקום האכילה אז, להבחורים המבוגרים יותר. ((אח"כ אמר הרבי: בטח אקבל עלי' לתורה פה ב, 770 ענה אבי: כן). אע"פ שבתחילה לא הי' בדעתו של אבי שאקבל העלי' שלי ב - , 770 מפני כמה סיבות.)

להוסיף: שמצד הוראה הנ"ל אני מדייק שחגיגות הבר מצוה של בני שיחיו יהיו בחדר האוכל של אהלי תורה) אהלי מנחם.)

ד (לאחרי הבר מצוה, הי' הסדר אז שהבחורים זכו להיכנס ליחידות כל שנה ושנה, לקראת יום ההולדת. בא' מהיחידויות האלו שאלתי את הרבי: מהו תפקידי העיקרי בעולם)? כי הרי לכאו"א יש עניני העיקרי בשביל מה ירדה נשמתו למטה (ענה הרבי:)בערך (זה קשה לידע אפילו אצל עצמו, עאכו"כ אצל אדם שני. אבל הכלל בזה הוא: שהדבר הכי קשה בשביל האדם, זהו ענינו העיקרי בעולם. והרבי הוסיף: זה לא מוכרח להיות דבר אחד, אלא זה יכול להיות כמה ענינים.

ה (בא' מהיחידויות האלו, פרטתי במכתבי את הסדר היום שלי בלימודי, ושאלתי אם הרבי מסכים לזה? הרבי אמר שזה טוב. אבל להוסיף: ללמוד בכל יום איזה הלכות בהלכות הצריכות, בקיצור שו"ע, או בדרך החיים ונתיב החיים.

בסדר היום שכתבתי הי' כתוב שאני ישן למשך זמן במשך היום. הרבי העיר ע"ז: לישן ביום, זה אינו ענין! אפי' למבוגר, ועאכו"כ לבחור. ואם קורה לפעמים שלא ישנו כל הלילה, כגון שמח"ת או יומא דפגרא אחר, יכולים לנוח לחצי שעה או לשעה, כדי שיוכלו להתפלל.

ו (בא' היחידויות, על א' משאלותי אמר הרבי: לשאול את זה אצל המשפיע שלי. למדתי אז ב 770 והיו שם כמה משפיעים, ושאלתי את הרבי מאיזה מהמשפיעים אוכל לקבל את הדרך האמת והישרה בשבילי? ענה הרבי: במקום שלבו חפץ - לאיזה משפיע שיש לך יותר המשכת הלב.

ז (בא' היחידויות בקשתי תיקון...וענה הרבי: העיקר הוא שלא לחשוב בזה כלל. וגם תחזור כמה פרקי משניות וכמה פרקי תניא בע"פ. ומזמן לזמן זאלסטו דאס איבערטראכטן.

ח (בא' היחידויות שאלתי: איך לחלק הזמן בין לימוד לעיונא ובין לימוד לגירסא? וענה הרבי: צריכים ללמוד לעיונא, וכשמתעייפים מהלימוד לעיונא אז הוא הזמן לנוח מהעייפות ע"י הלימוד לגירסא.

ט (בא 'היחידויות שאלתי: יש אלו שענינם הוא לימוד הנגלה ויש אלו שענינם הוא לימוד החסידות, מהו הענין בשבילי? ענה הרבי: היום, אין דבר כזה. היום, כולם צריכים ללמוד שניהם. החילוק הוא רק, מהו העיקר. והוסיף: הרי אתה כותב פה שאתה נעשה כבר בן עשרים! ועדיין אין אתה יודע מהו העיקר אצלך! וואס אין אתה יודע, תשאל אצל המשפיע שלך.

י (בא 'היחידויות כתבתי לרבי: הרי התפלה היא בכל יום בנוסח שוה, וקשה בשבילי לחשוב את פירוש המלות עוה"פ ועוה"פ היות שאין בתיבות אלו שום חידוש מיום ליום? (ענה הרבי: בערך (התיבות הן שוות אבל הכוונה היא אחרת. הרבי הסביר: בכל יום רואים ענינים שונים בעולם, והכוונה בתפלה צריך להיות: להשוות את מה שרואים בעולם עם מה שכתוב בתיבות התפלה. אם זה מתאים, הרי טוב. ואם אינו מתאים, להתבונן בזה עד שיכולים להתאים את זה.

יא (בא 'היחידויות שאלתי: איזה סוג מאמרי חסידות עלי לחשוב לפני התפילה? (ענה הרבי: בערך (לחשוב, במקום שלבו חפץ.

יב (בא 'היחידויות שהי אחרי יום ההולדת, שאל הרבי: קבלת עלי 'בשבת שלפני? עניתי: כן. ושאל: הוספת בתורה ביום ההולדת? עניתי: כן. ושאל: הוספת בצדקה ביום ההולדת עניתי: כן. האמת הי' ששכחתי להוסיף בצדקה. אבל מאד התביישתי לומר לרבי שלא עשיתי דבר קל כזה ביום ההולדת שלי, לכן אמרתי לרבי: כן. הרבי) כרגיל, (המשיך לכתוב בעפרון שלו על הפ"ג שלי. פתאום שאל הרבי אותי) עוה"פ: (הוספת בצדקה ביום ההולדת? עניתי: כן). עוה"פ אמרתי כן מפני הבושה והפחד. ... הרבי הגיב: כיון שקבלת עלי) 'בשבת שלפני היום הולדת, (והוספת בתורה, והוספת בצדקה, יתן לך ה' שנת הצלחה.... יצאתי מהיחידות, ככלי מלא בושה וכלימה... זה הי' לימוד בשבילי לכל החיים: אז דעם רבי'ן קען מען ניט אויסנארן....

יג (בא 'היחידויות, כשיום ההולדת שלי חל בעש"ק, אמר הרבי: לקבל עלי 'ולהוסיף בתורה ובצדקה, הי' דבר הרגיל להרבי לומר לי בכל יום ההולדת. אבל בשנה זו הוסיף הרבי) (בערך) היות ויום הולדת שלך חל בעש"ק, תעבור את הסדרה שמו"ת, בעש"ק, ולא תניחאו לשבת. להעיר: שמעתי אח"כ שכ"כ קבלו ג"כ הוראה זו, כשיום ההולדת שלהם חל בעש"ק - ולפלא, שלא הכניסו הוראה זו במנהגי יום הולדת!?

יד (כשבאתי בקשרי השידוכין עם זוגתי שתחי 'בהסכמת וברכת הרבי, כתבתי ששמי ושם חמי שוויים) מאיר? (ענה הרבי: להוסיף שם. וציין להצ"צ) הידוע. (והוסיף): ויהא לאורך ימים ושנים טובות. "הוספתי לעצמי את השם 'מנחם. 'זמן קצר לאח"ז הייתי ביחידות ליום הולדת, וחתמתי את שמי 'מנחם מאיר... 'שאל הרבי) ביחידות: (השם שלך הוא מנחם? עניתי: שהרבי אמר לי) כנ"ל (להוסיף שם, והוספתי לעצמי את השם מנחם. הרבי הגיב: א גלייכע זאך! ')

טו (כשנכנסנו ליחידות) אני והכלה (לקראת החתונה אמר הרבי): בערך (לגמור את ההכנה להחתונה אין א אידישען אופן און אין א חסידישען אופן. והוסיף): אז איר וועט מאכן ליכטיג ארום זיך וועט זיין ליכטיג ביי אייך."

טז (כשנתיים אחרי החתונה, הי' לנו הצעה לשליחות. כתבנו להרבי, אודות פרטי ההצעה, ואודות מה שאנו עושים לעת עתה) אני עבדתי בהדר התורה, ואשתי עבדה בביה"ס של ברויערס. (וענה הרבי): "א"כ למה לא יעמדו בדיבורם ובקבלתם כל הנ"ל וכו' וכו' - "הבנו מה 'ווכו וכו' "של הרבי, שהשליחות שלנו הוא להתעסק בהפצה, פה) _____ בניו יארק.)

יז (בתקופה הנ"ל) אינני זוכר אם זה הי' קודם הנ"ל או אחרי (הי' לנו עוד הצעה לשליחות, פה בשכונה, בהמוסד מכון חנה. המוסד חיפש זוג שידור בקביעות בהבנין של הפנימי 'של מכון חנה, ויהיו בשביל הבנות כמו אב ואם) בדיוק כמו שעושים עכשיו, ובמשך ריבוי שנים, הרב יצחק גאנזבורג וזוגתו החשובה שיחיו - אבל ההצעה אלינו היתה קודם לזה. (היינו ביחידות שם Privacy, אז, ושאלנו את הרבי אם לקבל ההצעה? הרבי שאל אותנו) בערך: (אם יהי' לנו אשתי שתחי 'ענתה: שכפי המדובר עם ההנהלה, יהי' לנו Privacy? כי הרי זוג נשוי צריך חדרים מיוחדים בתוך הפנימי. 'הי' 'נראה שהרבי הי' מסופק בזה. אח"כ שאל הרבי: מהי בשביל הבנין, או משפיע בשביל הבנות? ענינו Care taker כוונתם עבורנו, האם הם מחפשים להרבי: משפיע בשביל הבנות. אמר הרבי: א"כ, יותר טוב שלא תדורו שמה. כי משפיע הדר ביחד עם המושפעים שלו, זה גורע את כח ההשפעה שלו, כי נעשה קרוב להמושפעים יותר מדאי. משפיע) אמר הרבי (צריך להיות קצת מורם מהמושפעים - כמובן, ענינו להצעה בשלילה. אח"כ נתמנו על זה הרב יצחק גאנזבורג וזוגתו החשובה, שמצליחים שם במאד עד היום הזה - ולאויש"ט.

יח (לפני כעשרים שנה, בימי הספירה, נבדקתי בדיקה שגרתיית ע"י רופא משפחתנו. הרופא, תוך כדי בדיקתו השגרתיית, מצא בגופי גידול, והביע חששו שאולי זה גידול ממאיר ח"ו. הוא שלח אותי מיד לרופא מומחה בזה, בבית הרפואה. הרופא המומחה בדק אותי בידי, והסכים ג"כ לחששו של רופא משפחתנו. הוא סידר בשבילי בדיקות נוספות ע"י מכוני צילום וכי"ב, ומסקנתו היתה שצריכים לעשות ניתוח להוציא את הגידול. כי יש חשש חזק, שהגידול הוא מסוכן ח"ו. אח"כ הלכתי לרופא מומחה שני לשמוע חו"ד, והשני הסכים לרופא הראשון. זה הי' כמה שבועות לפני חגה"ש, לפני כעשרים שנה. כתבתי להרבי את כל פרטי דברים הנ"ל, ושאלתי מה עלי לעשות? לא קיבלתי שום תשובה. איזה ימים לאחרי חה"ש, פתאום קבלתי תשובה: "לאחרי זמן מתן תורתנו וקבלתה ישאל עוה"פ חו"ד הרופא "...חזרתי להרופא) רופא המומחה הראשון (ואמרתי לו: היות ועברו כבר

כמה וכמה שבועות מהבדיקה הראשונה, בקשתי, שתעשו לי את כל הבדיקות עוד הפעם. כי אולי הי' בזה טעות, או אולי נתקטן הגידול מעצמו, ואין צורך בניתוח. אחרי כמה וכמה הפצרות שלי, הסכים לזה.

לאחרי כל הבדיקות אמר לי: שלא נשתנה שום דבר, וצריכים לעשות הניתוח, כי אולי הגידול הוא מסוכן ח"ו. כתבתי עוה"פ להרבי ככה: חזרתי להרופא ... הוא עשה כל הבדיקות עוה"פ, ואמר ששום דבר לא נשתנה, ודעתו שצריכים לעשות הניתוח. אבל היות, וכ"ק אדמו"ר שליט"א לא אמר לי לעשות הניתוח, רק ולשאול עוה"פ חו"ד הרופא, ...עשיתי כן ואיני עושה הניתוח. חוץ, מבאם שכ"ק אדמו"ר שליט"א יגיד לי לעשות הניתוח. "לא קבלתי שום תשובה

מהרבי על זה, ולא עשיתי את הניתוח. גם לא לקחתי שום תרופות. וב"ה כבר עברו כעשרים שנה! והגידול לא נתגדל וגם לא נתקטן - עד מאה ועשרים - בעז"ה.

יט (פעם כתבתי לרבי), זמן רב לאחרי החתונה): (בערך (הנני מבקש ברכת כ"ק אדמו"ר שליט"א לעשירות, פשוט בגשמיות, להשתמש בזה להפצת היהדות והפצת המעיינות בלי שום מדידות והגבלות. הרבי ענה, ע"י הוספת תיבה אחת בפנים) בין המילים' להשתמש בזה' להפצת': (בעיקר.

כ (בפורים תנש"א עברתי אצל הרבי בחלוקת הדולרים, ואמרתי): בערך (היום נתמלאו ג' שנים לה" -קראון הייטס ניוסליין, " בה מפיצים ע"י הטלפון, את שיחות והוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א הכי אחרונות. והנני מבקש ברכת הרבי להרבה כסף פשוט בגשמיות, שאוכל להתעסק בזה בלי שום מדידות והגבלות. הרבי ענה: אמן. והוסיף: העיקר הוא, שיהי' פוצו מעיינותיך חוצה, וזה יביא את הקאתי מר דא מלכא משיחא. ונתן לי דולר נוסף.

מה שהבאנו לפניכם לעיל

הם המכתבים למענות העיקריים שיש לנו

שיש בהם לקח ברור, ותועלת מרובה בהדפסתם

יתר המכתבים של המנוח ומענות כ"ק אדמו"ר

לא הבאנו בכתובים לע"ע

שהרי כידוע לא כל המענות רצה כ"ק אדמו"ר שיודפסו

וע"כ - עוד חזון למועד -

אם ולאחר שנקבל חו"ד של המומחים והעוסקים

בתורת ומענות כ"ק אדמו"ר

משיח געדאנקען

קטעי עניני "גאולה ומשיח" – לחדשי הקיץ
שהכין המנוח מידי יום ביומו וחזר עליו ברבים בבית רבינו שבבל

הלומות מופלאים מהרבי

בדידי הוה עובדא - מאת מנחם מאיר הכהן בלוי

את סיפורם של שני החלומות בהם ראה את הרבי, ומהם קיבל את העידוד להכרזת עניני גאולה ומשיח - העלה ר' מאיר בעצמו על הכתב, ואנו מביאים אותם בזאת כלשונו.

החלום הראשון

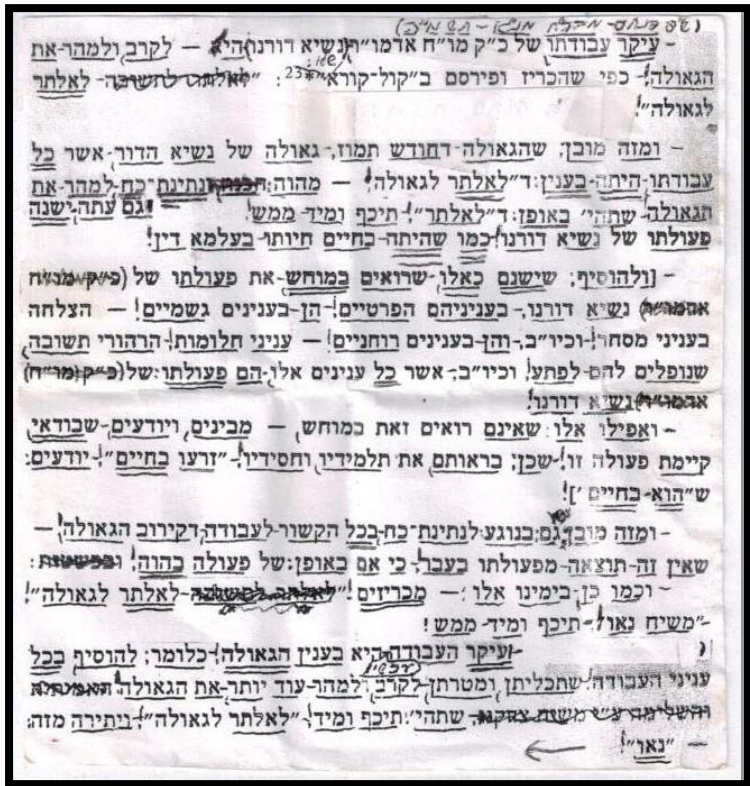
[הערה ממני בנו: (ממ"ב) להבין יוקר הענין של "בחלום אדבר בו" צירפתי קטע אחד כדוגמא להתייחסות אבי לחלום מהרבי]

ב' ניסן ה'תשס"ד, הי' אצלי סיום אמירת הקדיש, עבור אמרו"ר - ת.נ.צ.ב.ה.

במשך כל הי"א חודשים, כשהתפללתי לפני התיבה במנין של הרבי, הנה לאחרי כל תפילת שחרית אמרתי בקול רם את ה'היום יום' של אותו יום, וקטע משיחות הרבי בעניני משיח וגאולה (כנהוג לאחרונה ב-770).

למחרתו (ג' ניסן), ביקשו ממני הגבאים שאמשיך בזה, וסירבתי להם בתוקף, באמרי: שהמנהג פה הוא שהש"צ אומר את זה, והיות שאינני יותר ש"צ (כי נגמרו לי הי"א חודשים) שיגיד את זה ש"צ הבא, או הר"ר יצחק שי' שפרינגער (שהי' אומר את זה לפעמים, במקום הש"צ).

באותו ערב (ג' ניסן), באמצע עשיית ה"ניזו-ליין" (חדשות מקראון-הייסט ומארה"ק, שאני משדר ע"י הטלפון, בכל יום ויום), נרדמתי פתאום בתרדמה עמוקה (ל-15-10 רגעים), וראיתי את הרבי בחלום.

הרבי עמד במקום תפילתו (אצל הסטענדער שלו), הסידור שלו בידו השמאלית והסתכל על הציבור (כבכל פעם לאחר התפילה). אני עמדתי אצל הבימה מול הסטענדער, והסתכלתי על הרבי.

כשהרבי ראה אותי - הסתכל עלי בחוזק למשך זמן. אחרי זה (בגמר התפילה), הרבי ירד מהמדרגות של הבימה שלו, ופתאום עצר והפנה עצמו אלי, ועוד פעם הסתכל עלי בחוזק, ורמז לי לגשת אליו. בפחד גדול ניגשתי אל הרבי. הרבי אמר לי: "פארוואס האַסטו אויפגעהערט רעדן דאָ (והראה באצבעו הק' על העמוד של החזן) וועגן משיח'ן?" [= מדוע הפסקת לדבר כאן על משיח? (ועשה בידו הק' כעין תמיחה)].

מרוב פחד לא עניתי מאומה.

הרבי עשה בידו הק' כאות ביטול (הניף ידו מלמעלה למטה) ואמר: "דער שולחן ערוך הויבט זיך אָן מיט אל יבוש מפני המלעיגים! זאָלסט ווייטער ממשיך זיין, וביתר שאת וביתר עז! און מיט אַשטורעם! כפליים לתושי! וממנו יראו וכן יעשו רבים - אין אַלע שולן" [= השולחן ערוך מתחיל ב"אל יבוש מפני המלעיגים" שתמשיך הלאה! וביתר שאת וביתר עז! וב"סערה" וכפליים לתושי! וממנו יראו וכן יעשו רבים - בכל בתי הכנסת!]

אחר כך, המשיך הרבי בהליכתו, אבל תיכף עצר ואמר לי: "און דאָס וועט בריינגען משיח'ן" [=וזה יביא את משיח].

תיכף אחרי זה הקצתי מרוב פחד.

כמובן, הלכתי תיכף לגבאים ואמרתי להם שהנני חוזר בי, ושאני מוכן להמשיך (בלוי נדר) בהנ"ל. וכן עשיתי, עד היום הזה (ב-770, וגם על ה"ניזו-ליין" (ביהכ"נ וביהמ"ד ובית חב"ד שלי)), כהוראת הרבי בחלום.

ויהי רצון, ש"ממנו יראו, וכן יעשו רבים, אין אלע שולן". "און דאָס, וועט בריינגען משיח'ן".

החלום השני

— [להבין על מה נסובו הדברים כדאי ללמוד הקטעים המלוקטים מעבר לדף — לפני קריאת החלום]

עשיתי זה (כמעט) כל יום ויום יותר מעשר שנים! ומשיח לא בא! ועוד זאת מצבי הבריאותי הולך ומתדרדר! - צעקתי להקב"ה ולהרבי! מספיק הבטחות! רוצים משיח ובריאות ועשירות בפועל ממש! - על השולחן!

לאחרי הצעקות שלי: למה הרעותה... והצל לא הצלת את עמד... ולא כך שאלתי... (כחוני המעגל) - בכח הרבי! הי' לי (בליל ש"ק פ' לך לך תשע"ו) חלום נפלא מהרבי:

ראיתי והנני בחדר היחידות שלו, והרבי קורא הפ"ג שלי ואומר אלי (כשהוא ממשיך להסתכל בפ"ג שלי): אתה כותב (או אתה אומר - זה אני לא זוכר בדיוק), שכל מה שעשית עד עתה לא הועיל, אז תעשה כפליים!

הרבי הסתכל כל הזמן בהפ"ג שלי, לבוש משקפיים. - זה הי' כל החלום - ונתעוררתי.

תענית עשרים בסיון - בעקבתא דמשיחא

כ' סיון

משיח געדאנקאן

איתא במגן אברהם¹¹¹, ש"נוהגין להתענות עשרים בסיון - בכל מלכות פולין¹¹² - אעפ"כ רבותינו נשיאינו לא נהגו כן - אפילו בזמן שכ"ק מו"ח אדמו"ר הי' בפולין - (וכמו נהגו אז להתענות שם) -

יש לומר: שאין זה באופן שאצל רבותינו נשיאינו חסדה ח"ו - המעלה יתענית - בעשרים בסיון! אלא אדרבה: המעלה שבה ישנה - שלא ע"י תענית (ע"ד מעלת פורים שלגבי יום (שהוא) כפורים) - ובבבא ע"י פעולות הרבות בהפצת התורה והיהדות והפצת המענות חוצה!

ובמיוחד: - ע"ה "קול קורא" שלו: ד"לאתר לתשובה לאלתר לגאולה!¹²⁷ וההכרה¹²⁸: שצריכים רק - לצחצח את הכפתורים! - ואח"כ ההודעה: שכבר סיימו גם את זה וצריך רק להיות: עמדו הכן כולכם!¹²⁹ ללכת לקבל את פני משיח צדקנו! - בגאולה האמיתית והשלימה.

- ולכן - ה"ו צריך להוסיף עוד יותר חיות ושמחה בסיום העבודה וההכנה! באופן: ד"עמדו הכן כולכם" - להגאולה! ובפרט: - ע"י הוספה ב"נר מצה ותורה אור" - ובאופן שזה יגיע ויאיר בכל הסביבה! עד - ככל העולם כולו!

- ותיכף ומיד ממש - הולכים כולם לארץ הקודש - בירושלים - עיר הקודש. להר הקודש - לבית המקדש (השלישי) ולקדש הקדשים!¹³⁰ "בנערינו ובקנינו גו' כבנינו ובנותינו"¹³⁰ (ש"ס ט"ו א)

אשר יגיעו ציעורים חומש: שלהם רבני עם פיהם תהלים: עמנו תניא: משיח נחמד ע"י כלל

מפתגמי אדמו"ר: דער שכל און מדות געבוי פון א חסיד איז לפי ערך זיין ערשטע יחידות בא זיין רבין די ערשטע יחידות איז לפי ערך מהות עצמו פון א חסיד לפי אופן מהות עצמו אזא סדר עבודה גיט איהם דער רבי!

היום יום

צריכים לדעת מעלות עצמו ולהשתמש בהם בפועל לעבודת ה'

כ"א סיון

משיח געדאנקאן

הסיכום מכל האמור לעיל - בנוגע לפועל: - להחליט החלטות טובות (ובפרט ברבים) - שזה מוסיף עוד יותר תוקף בהחלטות אלו! להוסיף: בהפצת התורה והיהדות - בכל מקום ומקום שאפשר להגיע! (Omer 110 10)

- וכמדובר לעיל - שלכל אחד - יש כח להשפיע על יהודים אחרים! ויהודי צריך לדעת את הכחות שלו! כידוע פתגם כ"ק מר"ח אדמו"ר⁶⁶: שכשם שצריך לדעת חסרונות עצמו - בכדי לתקנם, כך גם צריך לדעת את מעלות עצמו - בכדי - לנצלם ולהוסיף בהם!

ואדרבה, עי"ז שהוא מוסיף בפעולות ההשפעה שלו, ומוציא את מעלותיו מן הכח אל הפועל - הרי זה מוסיף עוד יותר בכחותיו - שיוכל להוסיף - צנב יותר! בעומק רוחב ואורך!

- ובשעה: שיהודי מתנהג באופן כזה, הוא מקבל את כל הברכות והיעודים מהקב"ה! - לא רק כדי להגן עליו מהענינים המבלבלים, - אלא: "בגלל זאת הנה הקב"ה משפיע לישראל - למעלה מן הטבע בטבע!" שבענינים הטבעיים - שלו - יצליח - באופן: שלמעלה מדרך הטבע! בבני חיי ומזוני רוחי! ובבריאות הגוף - ובבריאות הנשמה! - לאריכות ימים ושנים טובות! - ימי שנותינו בהם שבעים שנה - ואם בגבורות שמונים שנה⁶⁷ - עד: "והיו ימיו מאה - ועשרים שנה"⁶⁸ - ויתירה מזו! ואין זה סתירה לטבע העולם! - כי כבר היו לעולמים לפני המבול! - שהארכו ימים - כ"ב מאות שנים! והרבה יותר - מק"ב שנה! - כמפורש בקרא! - ועד - שעוברים - ללא - הפסק - כלל, לחיים נצחיים! - בגאולה האמיתית והשלימה.

עיין בהפתקא - ולהעיר מעניין פלאי: יום זה הוא יום פטירתו של אבי הכ"מ לאחרי עבודה "ימי שנותינו בהם שבעים שנה"...

פתקא זו קישרו אביו להיום יום של כ"א סיון וחזר עליו במשך כמה שנים 770 ביום זה

ולהעיר מענין פלא אבי קיבל מענה מהרבי "בתוכן זהה" של שיחה זו אודות ההכרח והצורך לעשות השתדלות - למרות הקשיים - למצוא ולחזר אחרי עבודה שינצל כשרונותיו בהם התברך... (עיין לעיל מכתב 17)

מתוך כל המענות שקיבל מהרבי במשך השנים הנה רק אותו מענה הי' תלוי על קירת משרדו מול שולחנו שיהי' "לנגד עיניו" כל השנים!

אבל הפלא אינו מסתיים בזה:

בשחרית הראשון של ימי השבעה נפל ברעיוני שהי' כ"כ זהיר בפעולה זו של אמירת ווארט מעניני גאו"מ אחרי שחרית - והי' מקפיד להגיע ל770 בימיו האחרונים גם על "כסא גלגלים" וכו' ... הרי יהי' כדאי שגם באיבלותו יחזרו על איזה מהקטעים בביתו ...

הלכתי לחדרו ולקחתי כל האריזות של כ3000 קטעים (ששמר עליהן ורצה לסדרן אבל לפועל לא יצא הדבר על ידו ...)

והנה הקטע הראשון מעל גבי כל הערימה הי' קטע זה!

ראינו בזה השגי"פ מופתי - ותחי רוח כל המשפחה!

יום חמישי - כ"א סיון!
 שיעורים: חומש: שלח! חמישי עם פירש"י!
 תהלים: קב קה.
 תניא! והנה נדר... פב-סטריק.
 רבינו בספר של בינונים פ"ג-אומר, כי ג' מוחין חב"ד, וז' מדות הם השתלשלות מעשר-ספירות העליונות! דכל זה הוא בנפש רוח ונשמה-שהם המתלבשים-בגוף האדם! אמנם: ענין המסירת נפש על אלקות; וזאס א איד: ניט ער וויל, און ניט ער קאן זיין ח"ק א נפרד-מאלקות! זהו: מעצמות-א"ס ב"ה! - שלמעלה: מענין הספירות! דראשיתם: היא ספירת החכמה!

היום יום

"שלח לך לדעתך" - כ"א מיהויב לחשוב ולעשות בעצמו במילוי השליחות ולא להמתין עד שיורוהו...

כ"ב סיון

משיח געדאנקען

Handwritten text in Hebrew with red and blue ink, containing religious and historical notes.

גם פתקא זו מצאתי בשעתו בהשג"פ "מופתי" שלא בחיפוש אחריו כלל וזה דבר המעשה: בשבת פרשת שלח - פרשת ה"שבעה" - נפל ברעיוני שבעצם יש לסכם כל חיי אבינו שהי' בגדר "שלח לך - לדעתך" - ולמעלותא נדרשת... ואכן באותו שבת אני ואחי דובער שיחי' חזרו את השיחה המפורסמת בענין זה וגם רמזנו לזה כשעסקנו במשך השבעה על נוסח המציבה כתבנו "נלב"ע בגיל שיבה ביום שני לסדר "שלח לך"...

ומה מאוד גדלה שמחתי -וגם פליאתי- כשאחרי השבעה והנה אני יושב בביתי מכין ווארט לחזור עניני גאולה ומשיח ב770 (שקיבלתי ע"ע לעשותו עד אחר השלושים) ולקתי כל הערימה של כשלוש אלפי פתקאות לביתי - ובשעתו היו פזורים בתוך יתר מעשרה קרטונים קטנים... אבל הי' קשה למצוא ווארט לאותו יום והוצרתי לרוקן כל הקרטונים על השולחן ולחפש... אחרי כמה דקות מצאתי ווארט המתאים, והחזרתי כל הקטעים לקופסה...

אחרי שישבתי ללמוד שמת ליב ש"בטעות" לא החזרתי דף אחד והנה אני מרימו ומה מאוד התרגשתי שהוא הי' (ג"כ) מודבק להיום יום "כ"א סיון" יום פטירתו ומעבר לצדו השיחה של שלח לך לדעתך.... זה הי' בשבילי "אות" גם שכיוונו אל האמת בדיבורנו, ובעיקר כאות חיזוק על החלטתי לבוא באותו יום -בפעם הראשון ל770 - ולמלא מצות אבי...

ענינו המיוחד של "כ"ג סיון" -
התחלת הגאולה!

כ"ג סיון

משיח געדאנקען

ענינו המיוחד של כ"ג סיון מפורש במגילת אסתר⁹⁵: "ויקראו סופרי המלך... בחודש השלישי הוא חודש סיון בשלשה ועשרים בלויכתב: ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים היינו שבו ביום התחילה גאולת פורים!"

וע"פ האמורא פ"ג ע"ג עניני גאולת שיעורים נה"ל¹⁰⁶ מוכן; שכאשר ש"ק מברכים חודש הגאולה חל ביום שבו התחילה גאולת פורים, אזי ניתוסף עוד יותר בכל עניני הגאולה!

ובפשטות: - שמתבטלים כל ענינים בלתי רצויים; ע"ד ובדוגמת: ביטול גזירת המן כ"ג סיון ולא עוד אלא שנהפכים לטוב! ונהפוך הוא! ג"ג¹⁰⁶ -

ויתירה מזה; הפיכתו ליו"ט; כפס"ד הרמב"ם בסוף הלכות תעניות: "כל הצומות האלו עתידים ליבטל לימות המשיח! ולא עוד אלא שהם עתידים להיות ימים טובים וימי ששון ושמחה!"

ב"ב תהי' לנו! - בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו! עוד לפני שבעה עשר בתמוז; ואפילו לפני ימי הגאולה כ"ב י"ג תמוז; ואפילו לפני ר"ח אדר! - לא עיכבן המקום כהרף עין! כרגע כמירא! פמהרם בימינו ממש

היום יום

כת - **כ"ג סיון!**
מברכים ר"ח תמוז. אמירת כל התחלים בהשכמת יום התוועדות.
שיעורים חומש: שלח שבוע עם פ"ד ע"ג.
תהלים: קמ"ב.
תניא: והנה במ"ש... פג מהרמ"ק ג"ל.
מענה אאמור"ר לאאמור"ר ביחידות חורף תרל"ה: היצה"ר נקרא נה"ל לא מפני שהוא בהמה דוקא! כי לפעמים הוא שועל פקח שבחיות! וצריכים לחכמה מרובה להבין תחבולותיו ולפעמים הוא מתלבש בלבוש צדיק, תמים ענו ובעל מדות טובות!
בכל אחד ואחד הנה"ב שלו היא לפי מהותו הפרטי ויש אשר מתעורר חשק גדול ללמוד חסידות או להתבונן היטב באיזה השכלה, ובאמת הנה זהו רק עצת היצר ומתחבולות נה"ל מנוע מעבודת התפלה וכדומה.
ונקוט האי כללא בידך וזכור אותו תמיד; כי כל דבר המועיל או מביא לעבודה בפועל הנה כל מניעה שתהי' לדבר זה - אפילו אם המניעה היא מדבר היותר נעלה - הוא רק מתחבולותי של נה"ב!
וסיים אאמור"ר נ"ע: עד אז לא ידעת י"א עס קען זיין א פרומער נה"ב! ווער רעדט נאך א חסידישער נה"ב.

ההכרה לייסוד שיעורי תורה ברבים ועשרה שיובין וכו' - מזרז הגאולה

כ"ד סיון

משיח געדאנקאן

כנוגע למעשה בפועל: - שם רחוק ג'ג
 = מדובר לאחרונה-ע"ד צו-ודרישת
 השעה: - להרבות בייסוד שיעורי תורה
 ברכים- ע"ז: שכא"א (אנשים נשיק וטף-
 כל חד וחד לפום שיעורא דילי")- ייסד
שיעור בתורה! ויהי בעצמו- ה"מגיד
 שיעור" - ומה טוב - לעשרה מישראל!
 כדברי המשנה (בפרקי אבות שלומדים
 בשבת זו) ¹⁷ ע"ד העילוי ד"עשרה
 שיושבים ועוסקים בתורה" - ועכ"פ
 חמשה או שלשה או שנים! - כהמשך
 המשנה- "ומנין אפילו חמשה .. אפילו
 שלשה .. אפילו שנים" ¹¹⁸ - וכל המרבה
 הרי זה משובח!
 - ועוד- וג"ז עיקר: - שעי' לימוד
 התורה- ממהרים ומזרזים ומביאים
 בפועל- את הגאולה האמיתית והשלימה!
 כמ"ש ¹¹⁹: "ציון- במשפט תפדה" - דקא:
 על הלכות התורה ¹²⁰ - "איך ¹²¹ הגליות
 מתכנשות אלא בזכות המשניות" ¹²²
 - ובפרט: ע"י ההוספה - בהפצת
 המעיינות חוצה! - שעי"ז: ממהרים
 ומזרזים ופועלים תיכף קיום הבטחתו
 של משיח: שכאשר יפוצו מעינותך
 חוצה- אחי מל-דא מלכא משיחא! ¹²³

- ובפרט כשנמצאים בסוף זמן הגלות! - ש"הבטיחה תורה: שסוף ישראל
 לעשות תשובה בסוף גלות! ומיד- הן נגאלין! ⁷⁴ - וכיון- שהתשובה היא: בשעתא
 חדא ¹¹⁸ - שעי' הרהור תשובה- נעשה צדיק! - נולא רק- צדיק סתם, אלא צדיק
 גמור! - בודאי- שהגאולה באה תיכף ומיד ממש!

יום ראשון - כ"ד סיון
 שיעורים; חומש: קה"ל פרשה ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: קיג-קית.
 תניא! ומה מכאן - 166 - הכל א'
 השואל: במה- היא ההתקשרות שלו- אלי- מאחר שאין אני- מכירו פנים! ?
 . . ההתקשרות האמיתית היא: ע"י לימוד התורה! - כשהוא לומד- המאמר- חסידון
 שלי, קורא את השיחות- ומתחבר- עם ידידי אנ"ש ותלמידי התמימים יחיד- בלימוד
 ובהתורעדותם- ומקיים בקשת: באמירת תהלים; ובשמירת זמני הלימודים- הנהגה בזו
 היא- ההתקשרות!

היום יום

הוראה חזקה במשא ומתן בעניני שלימות ארץ ישראל (וארץ ישראל השלימה קשור עם גאולה השלימה)

כ"ה סיון

משיח געדאנקען

במגילת תענית מסופר על מה שהתרחש ביום זה לפני אלפי שנים ואילו לא היינו יודעים שזה התרחש אז, סבורים היינו שסיפור זה הודפס בעיתוני כ"ה סיון השנה.

שם קב"ה
כ"ה סיון
(Käven)

בני ישמעאל, בני מצרים ובני כנען פנו בתלונות על היהודים, בטענה שהארץ בה-דרים היהודים, אינה שייכת להם! טענת בני ישמעאל היתה: שאביהם ישמעאל הוא יורשו של אברהם; טענת בני מצרים היתה: שכל מה ששייך ליהודים, נלקח על ידם מהמצרים, בעת יציאת מצרים, והם אף הביאו לכך ראייה מהכתוב בתורה: "וינצלו את מצרים" וטענת בני כנען היתה: "ארץ כנען שלנו!"

בכדי להגיב על טענותיהם שלחו היהודים אדם פשוט בשם גביהה בן פסיסא, אשר לא התפעל מבני ישמעאל, מצרים וכנען, ובהוכחות מהתורה דחה את כל טענותיהם! ולא זו בלבד; אלא אף הוכיח להם שהם צריכים לשלם עוד ליהודים!

כיון שענה את התשובה ע"פ תורת אמת, ובסגנון כזה אשר גם גוי הבין אותה, נתקבל המענה ובעקבות כך אמר הגוי השליט לבני ישמעאל; בני מצרים ובני כנען: "תשובה ניצחת השיב אתכם, אם אתם מחזירין תשובה, מוטב. ואם לאו, הרי אתם לו לעבדים". כששמעו זאת, ביקשו שלשה ימים בכדי לענות לו, וכלשון הסיפור במגילת תענית: "הלכו ולא מצאו תשובה מיד: הניחו בתיהם כשהם מלאים, שדותיהם כשהם זרועות, כרמיהם כשהם נטועות, הלכו וברחו להם". ומסופר במגילת תענית, שלכן קבעו יום זה כ"ה סיון ליום טוב!

שם קב"ה
כ"ה סיון
(Käven)

ויש להפיק מכך הוראה ברורה בכל שנה ושנה בהגיע התאריך כ"ה סיון, ובמיוחד שהמצב עתה, הוא בדיוק רב, כהמצב דאז! וההוראה היא: שצריכים לנהוג כפי שהיהודים נהגו אז, ולענות את האמת על טענות הגוים! בדיוק כשם שענו אז, ובאם אכן ינהגו כך - לא רק שלא ימסרו חס ושלום מאומה מארץ ישראל - אלא גם את מה שכבר מסרו יקבלו בחזרה!

דבר הפשוט הוא יעד כדי כך: שלא צריכים אפילו לעורר על כך! שלאחרי השואה - לא תקום פעמיים צרה לא מעין דילך ולא מקצתי - ר"ל! ואדרבה: יהי אך טוב חסד בטוב הנראה והנגלה לכל יהודי ולכל בני כל מקום שהם ובהגשה! - טוב הנראה והנגלה!!!

דבר ברור הוא: ש"לא יום ולא יישן שומר ישראל בכל מקום בעולם שבו נמצאים יהודים, גם בחוץ לארץ!

ועצמו"כ בארץ הקודש - "ארץ אשר תמיד עיני ה' אלקיך בהמרחשת השנה ועתה אחרית שנה!"

דבר ברור הוא: שהקב"ה נמצא עתה (ע"ד המשל המוכר) בנוגע לחדש אלול - בערך לשאר החדשים) - כ"מלך בשדה" ומקבל את כולם בסבר פנים יפות! ומראה פנים שחוקות לכולם! וכל יהודי יכול לגשת להקב"ה ולבקש ממנו בקשותיו! והקב"ה ידאי ימלא אותך!

זהלימוד מזה עכשיו: כיון שהקב"ה נתן בפועל את ה"שטחים" והשטחים דיהודה ושומרון - הרי בטוח ופשוט, שמצד פקדון אסור - ע"פ תורה להחזירם ח"י - (כפס"ד בשו"ע א"ח הל' שבת) - כלל (ש"ס).

יום שני
שיעורים
חומש: קטן שני עם פירש"י.
תהלים: קיט, אשרי... מצותך מאד.
תניא: וז"ש בתיקונים... 166 - דממלא לון.
דאגה בלב איש ישיחנה ואמרז"ל שני פירושים: ישיחנה מדעתו, ישיחנה לאחרים ופירש הצ"צ: לאחרים רק בגוף אבל מאנשים אתו עמו, שמרגישים את ענינו!

היום יום

ההשפעות מהנאולה כבר מתחילים – שפע רב בגשמיות

כ"ו סיון

משיח געדאנקען

ענינו של פינחס – "פינחס-זה אליהו"⁴⁴ – שהוא "מבשר טוב"⁴⁵, היינו, שתפקידו ושליחותו-לבשר-אודות הגאולה האמיתית והשלימה-ע"י דוד מלכא משיחא.

ד"ר ז'קין מ'24

והגם, ואיתא בגמרא⁴⁶ שגם כאשר נמצאים במקום-שבו-לא אתא אליהו מאתמול", יכול להיות יום זה-יום-שבן דוד (ו"דוד מלכא משיחא" בעצמו) בא"י-משום ד"אמרינן לבית דין הגדול אתא" – דכיון שכבר בא "פינחס זה אליהו" לב"ד הגדול שבטבריא⁴⁷, ששנת-הציתת-הרי, בכל מקום ובכל זמן יכול כבר לבוא-דוד מלכא משיחא! ועמו, הגאולה האמיתית והשלימה, תיכף ומיד ממש!

וכיון שכן, הרי, אם יש באיזה מקום "מנין" שעדיין צריכים להתפלל מנחה – יודיעו להם מיד: ש"הנה כבר בא"י! – שהתחילה כבר הגאולה האמיתית והשלימה,

ולא רק התחלת הגאולה-בלבד, אלא באופן: שתיכף-כשמתחילה הגאולה, ישנו מיד-גם-הסיום והשלימות של הגאולה, זאת ועוד:

בתור הקדמה להענין דהשגת דעת הבורא לעתיד לבוא – כותב הרמב"ם ש"באותו הזמן לא יהי שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות, שהטובה תהי' מושפעת הרבה וכל המעדנים מצויין כעפר", כלומר, שהפרנסה כפשוטה (שזהו תוכנו של הדולר-כפשוטה) תהי' באופן של ריבוי והרחבה עוד לפני כואו של משיח, דכיון שנמצאים כבר "באותו הזמן", הרי עוד לפני שמיח בא בגלוי ישנה השפעת הפרנסה בריבוי ובהרחבה! כל-כך-עד-שאין-זה-תנפס-מקום-כלל מרוב הרגילות-בזה – שזהו הפירוש הפשוט ד"מעדנים מצויין כעפר"⁵⁸.

ז. ועוד והוא העיקר – שתיכף ומיד, ולמטה מעשרה טפחים, באים בפועל כל הענינים האמורים בדברי הרמב"ם הנ"ל עד לסיום וחותם ד"כמים לים מכסים".

וכאמור, שכבר אתמול בא "פינחס זה אליהו" לבית דין הגדול שבטבריא ובישר ה"בשורה טובה", ובמילא, בא בן דוד למחרתו – היום, יום ראשון והעיקר – תיכף ומיד ממש. (ס' פנחס תש"א)

יום שלישי
שיעורים
היום יום

יום שלישי
כ"ו סיון
חומש: קגא, שלישי עם פירש"י.
תהלים: קיט, מה... לא שכחתי.
תניא: וזהו ג"כ ענין... פד- בפועל ממש.
וירדו חיים-שאוּלה! – שגם בשאול-חושבים-שהם חיים!
הברכה בוירדו חיים שאולה-כמו: בני קרח לא מתו! מקום נתכצר להם ועשו תשובה!
כי תשובה, מועלת רק: כל עוד שהוא חי! וזוהי הברכה, שגם בשאול-יהיו חיים! ויוכלו לעשות תשובה.

ניסים ישנם בכל זמן ובכל עת
החידוש בגאולה "אראנו נפלאות"

כ"ז סיון

משיח געדאנקאן

368 קונטרס: כ"ח סיון, תנש"א - UNICOR - ז'כ"י

כימי צאתך מארץ מצרים-אראנו נפלאות! -
 א- והענין הואי-דבנסים יש (בכללות) שני סוגים! נסים-שלמעלה מהטבע ונכהנסים
 שהיו ביציאת מצרים-הפיכת מים לדם וכו'-ועד להנס דקריעת ים סוף
 שנהפך ים ליבשה! ונסים-המלוכשים-בדרכי הטבע-ובהם עצמם-שלשה אופנים!
 (בכללות): שלבושי הטבע הם באופן-שניכר-שהם רק לבוש-להנס-שמחלבש בהם! כנסים
 דחנוכה ופורים-ועד: כל הנסים שמברכים עליהם ברכת הנסים: (נפל עליו כותל וניצל,
 וכיו"ב!) -דעם היותם מלוכשים בדרכי הטבע מ"מ-ניכר בגילוי-הנס שבהם! למטה מזה: -
 שלבושי הטבע-מעלימים-על הנס-שמלוכש בהם! אבל מ"מ-ניכר: שאירע-דבר בלתי רגיל!
 כמו ארבעה שצריכים להודות, דעל נסים אלו-אין מברכים-ברכת הנסים! אבל: מביאים
 עליהם קרבן תודה! ומברכים עליהם-ברכת הגומל! - למטה מזה: - שלבושי הטבע
 מעלימים ומסתירים-לגמרי-על הנס! עד: שאין-ניכר כלל שאירע-דבר-בלתי רגיל! כמ"ש
 - לעושה-נפלאות גדולות-לבדו! ואמרו רז"ל: אפילו-בעל הנס-אינו מכיר-בנסו!
 - ועפ"ז יש לבאר-גם מה שהכתוב מדייק: אראנו נפלאות! שעיקר החידוש
 - הוא לא בזה-שיהי' אז נפלאות! אלא בזה-שהקב"ה יראה את הנפלאות, כי
 נפלאות-ישנם-גם עכשיו-ועד: שישנם גם-נפלאות גדולות! הנמשכים-מבחינת לבדו!
 והחידוש-בגאולה העתידה הוא: שאז יהי' אראנו נפלאות! דעכשיו-הנסים הנמשכים
 מבחינת לבדו הם באופן: שרק-לבדו יודע-שזה נס! ובגאולה העתידה: יהי' אראנו נפלאות!
 שיהי' נראה-בגילוי-הנס שבהם! ←

החידוש

כ"ז סיון

פתיח

שיעורים חומש: קה"ה רמ"ע ע"פ פתיח.
 תהלים: קכ"ב
 תניא: וממלא... פד-ופכלית.
 כתיב: זכרון ה"א-בכל אשר תעשה! האדם-עליו רק-לעשות כלי-לפרנסתו-ולהשתדל
 בכל כחו-אשר הכלי יהי' טהור! מכל-סיג-ופסולת, דאונאה! כו'- היינו: שיהי' הכל-ע"פ
 דיני התורה! אשר אז: הוא כלי-ראוי-לברכה-העליונה! בשנים: פרנסה בריוח, ואשר
 הפרנסה תלך-למקום הראוי!

היום יום

כ"ח סיון – סיום השליחות בחצי כדור התחתון

כ"ח סיון

משיח געדאנקען

כ"ח סיון (ה'תש"ז)
 בשלשלת של יפוצו מעינותיך חוצה-⁷⁶ **עצמה** (ע"י רכותינו נשיאינו) הין כמה דרגות-ושלבים, - במשך-השבעה משעה דורות-מהבעש"ט-ואדמו"ר הזקן עד זכנו זה! - השלב האחרון! - כאשר הגיעו לארצות הברית⁷⁵! - ב"חצי כדור התחתון! - ושם גופא-בכמה מקומות-עד שהגיעו-להבנין והמקום-שבו-נמצאים אנו- עכשיו! - ביהכנ"ס, וביהמ"ד ליובאוויטש! - ב"770" (כפי שנקרא כד).

ורואים בפועל: שאע"פ שבכל הדורות ומקומות ~~היה~~ היתה-התגלות החסידות והפצת המעינות חוצה - הרי דוקא ב"חצי כדור התחתון" ששם מתן תורה לא היל-⁷⁷ (בגלות!) - היתה-התגלות החסידות, והפצת המעינות חוצה- כיתר שאת וביתר עוז- יותר-מבדורות ומקומות שלפני כן-עד באופן שזה מגיע לתוצה שאין חוצה ממנה! - כפי שרואים בפשטות⁷⁸

- וכמרומו גם-במספר הכתובת- של הבנין- (המרכז- של ליובאוויטש- בחצי כדור התחתון- שמשם-אורה יוצאה-לבבל העולם כולו-בהפצת המעינות חוצה)⁷⁹

-770!- שבדיוע: 770 הוא גימטריא של "פרצות" (כפי שהתפרסם בין בני דוקא במקום-נמקום-זה נפעלת הגאולה-ובנין בית המקדש- השלישי! - "מקדשי" אד' כוננו ידך"⁸⁰)

- עז-שתיכף ומיד- נעשה במקום זה הגילוי של "מקדש אד' כוננו ידך" - שאת זה יכול כ"ק(מו"ח) אדמו"ר נשיא דורנו- לתבוע!-להביא לפועל! שלב לראש-נעשה הגילוי ד"מקדש אד' כוננו ידך" - במקום זה! ("שבע מאות ושבעים")!-שבו- הוא תי-ופעל עבודתו במשך-שני האחרונות שלו! ←

דום המישי
 שיעורים : חומש: קטנה המישי עם פירשיי.
 תהלים: קלה-קלט.
 תניא! פי מקור... 168- מיינחג.

הצ"צ, בספרו לבנו אאזמו"ר-מארע מחייו-סיים: מיט דעם וואס מען העלפט א אידען אין פרנסה-אפילו פארדינען-זיעבעציג קאפיקעס(מטבע קטנה ברוסיא)-אין א קעלבעל-איז אלע-שערי-היכלות העליונים, זיינען פאר איהם-אפען!
 כעבור כמה שנים סיפר אאזמו"ר כל הונ"ל לאאמו"ר-והוסיף: מ'באדארף אפילו וויסען די וועג צו די היכלות העליונים-נאר: דאס מאכט ניט אויס-עס דארף זיין דער עיקר! העלפען-בלבב שלם-מיט א נעפיל-האבען א געשמאק אין א אידען-טאן א טובה!

היום יום

משיח געדאנקען	כ"ט סיון	משיח מציאות "ריאלי" ולא חלום !!
---------------	----------	------------------------------------

והיה ההסבר מדוע מדברים ומטריטים ללא הרף שהנה הנה בא-משיח צדקנו! כי זוהי-אכן המציאות האמיתית, ולא חלום!

וכמדובר לעיל: שכבר "כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה"⁶, ותשובה אפשר לעשות בשעתא חדא וברגעא חדא! - במילא בא מיד משיח צדקנו! בפועל ממש!

ואפילו אם עד עתה לא הגיע משיח ואפילו אליהו הנביא לא בא, אעפ"כ מדברים על כך עוד פעם-בכל התוועדות, פעם אחת, פעם שני', שלש פעמים ד"הגוי הוקדח" ועד מאה פעמים! שהופך להיות טבע האדם? ("טבע שני"¹⁰, או "הרגל ועשה טבע" סתם¹¹), ועד-למאה פעמים ואחד! - ובאם ח"ו משיח לא יבוא עד מחר או עד היום במנחה, ידובר על כך שוב - עד: שינדנדו כל כך ("נודזשען" - בל' העולם); הן למטה והן למעלה כביכול - שיפעלו שמשח אכן יבוא! - משיח עומד-מאחורי הכותל! ומחכה ומביט... מתי-כבר יוכל לבוא!

ד. לכן ממשיכים לדבר בכל הזדמנות - שהנה הנה- ("אט אט") בא-משיח צדקנו!

ועי"ז שמדברים ללא הרף שהנה הנה בא משיח צדקנו, פועלים-שכך יקויים-למטה מעשרה טפחים! - שמשח בא-תיכף ומיד! - לפני-תפלת מנחה ובפשטות (עפ"י פסוק: ואלו הן המעשרות) - שבוגע זה ממש-פותחים את העיניים-ורואים: שמשח צדקנו נמצא עמנו-בבית כנסת ובית מדרש זה! בשר ודם, נשמה בגוף, למטה מעשרה טפחים!... [ההדגשות במקור].

<p style="text-align: center;">ז"ם ששי! - כ"ט סיון!</p> <p style="text-align: center;">שיעורים: חומש: קמ"ל-ששי עם פירש"י! תהלים: קמ-קמ"ד. תניא! והאשכנזי... האותננו עצמן!</p> <p>עבודת האדם-ע"פ תורת החסידות-להרגיל את עצמו-לראות: ענין-השגחה פרטית - איך-כי בטובו ית-מחדש-את העולם והנבראים-בכל רגע! בהשגחתו הפרטית! אשר זה - אך-יה-הוא-מציאות הנבראים, חיותם-וקיומם!</p>	היום יום
--	----------

רוצים גאולה בפשטות "כנער"
שרוצה מילוי בקשותיו ב"פשטות"

ל' סיון

משיח געדאנקאן

Asking for Geulah like a child - The real deal!

(ע"פ י"ח - א"ח)
 לאחר שהעילוי - הייליג
 האמשי דהעבודה כחצי כדור התחתון
 - צריכים לדעת שאין זה מגיע כלל
 להעיקר! - גאולה האמיתית והשלימה
 בפועל ממש!
 - לנמדים בתורה אודות ענין הגאולה!
 - ובפרט: ברמב"ם - סוף הל' מלכים, וכל
 העוסק בתורה כו-כאילו כו -
 על כן טוען כל יהודי: ינער ישראל
 ואוהבהו! - דרשות! הינן
 "יפה נדרשת" - אבל - זוהי - "דרשה!
 (פתיחה) גאולה רוחנית! אבל הוא הרי
 סחכות! - וכל יום! שיבוא: גאולה
 כפשוטה! - הינער ישראל - צעק: אנן
 רוצים: את הגאולה - בפשטות! - בעולם
 העשי! - בפשטות ממש! - באופן גלוי!
 מראה באצבעו - ואומר זה! - הנה
 הגאולה - בפועל!
 - וכאשר הינער ישראל - "עד
 מת" - מתוך צעקה אמיתית! - הרי
 כטבע האב ועאכו"כ אבינו שבשמים! -
 שמקיים את בקשתו! (ע"פ י"ח - א"ח)
 - המענה מכל האדם ליעיל
 שתיכף ומיד ממש תבוא בפועל הגאולה
 האמיתית והשלימה - ע"י משיח צדקנו!

סוף
 שיעורים חומש: קבת שבנעי עם פירוש
 תהלים: קמה קנ.
 תניא: פירוש תהלים ומקור החיים.
 העברת הפרשה - שמר"ת - פסוק פסוק! וקורין - גם - ההפטרות! או: שתי ההפטרות! אם
 הוא: שבת ר"ח - או - פרשיות מחוברות - וכיוצא בזה!
 מענה רבינו הזקן - לאברך - עילוי מצוין ובעל כשרון מפורסם; כשנכנס ל"חידות שלו
 הראשונה - בשנת תקנ"ה - בליאזנא: רוחניות וגשמיות - זיינען הפכים - בעצם מהותם!
 דאס - וואס עס איז א מעלה אין גשמיות - איז א חסרון אין רוחניות!
 אין גשמיות: איז א שמח בחלקו דער גרעסטער - בעל מעלה! אין דורך עבודה, וועט
 אזא איינער - צוקומען: צו די העכסטע מדריגות! אין רוחניות אבער, איז א שמח בחלקו
 דער גרעסטער חסרון! אין ער ווערט, ר"ל, א יורד ונופל!

היום יום

התוועדות בכל ראש חודש
מורו הגאולה

א' תמוז

משיח געדאנקען

Farbrenge on Rosh Chodesh can bring Moshiach

Throughout Golus so many Mitzvos have been performed, and yet Moshiach has still not arrived, we don't know exactly which Mitzvah is needed to tip the scale and bring the Geulah

Therefore our approach must be to continue looking for ways to add in every possible Mitzvah.

A practical suggestion connected to the time:

In every community and Every shul there should be a farbrenge gathering - Every Rosh Chodesh - in which all participants will Bentch each other with all good ברכות, and to discuss Torah, and take on החלטות together.

The gathering should also be connected to צדקה which has a special power to bring about the גאולה.

This will certainly hasten the coming of Moshiach and we will be led by the Rebbe towards the Geulah!

ראש חודש -
 בעמדתנו בסוף זמן הגלות;
 לאחרי: ריבוי גדול ועצום - דמעשינו
 ועבודתנו במשך כל הדורות! הרי אין
 אתנו יודע עד מה! - איזה מעשה טוב
 יהי הענין המכריע שיביא את הגאולה!
 וכיון שאין אתנו יודע עד מהן - לבן
 צריכים לחטוף ולנסות - כל הזדמנות
 ואפשרות להוספה - צדקה - מניחא דימא!
 הצעה לפועל - מענינא דימא -
 ראש חודש:
 דבר נכון ביותר! שכל ראש חודש -
 מני חודש כחודש יתאספו יהודים יחד!
 בכל מקום ומקום! - בכל קהילה
 וביהכנסת! - לעשות התוועדות! לדבר
 דברי תורה! - לאמר - "לחיים" - "לחיים
 ולברכה"! - לברך איש את רעהו - בכל
 הברכות הטובות! ולקבל יחד החלטות
 טובות - בעניני תומ"צ! - ומתוך שמחה
 וטוב לבב! - התוועדות - של שמחה!
 - וכדאי: לקשר את ההתוועדות
 והשיעורי תורה ברבים - (במקומות) גם:
 עם נתינת הצדקה! - שיש לה סגולה
 מיוחדת! שגדולה צדקה שמקרכת את
 הגאולה!
 וכדאי: שכל פעולות אלו יורו
 וימהו - צד מהרה ידון דברו!
 שחכף ומיד - באה הגאולה! - ובעל
 הגאולה - כראשנו! ותיכף ומיד - ממש! ←

היום יום
 שיעורים חומש: ~~האגף פירוש ראשונה עם פירוש~~
 תהלים: אגף
 תניא: פירוש אבן עזר. אין קין.
 מס"נ הראוי לבני תורה הוא כדרוז"ל: אדם כי ימות באהל להמית את כל התענוגים
 בעניני עולם! כי אפילו דברים קלי הערך בתענוגי עולם מונעים המה מלהיות מסור
 ונתון באהלה של תורה!

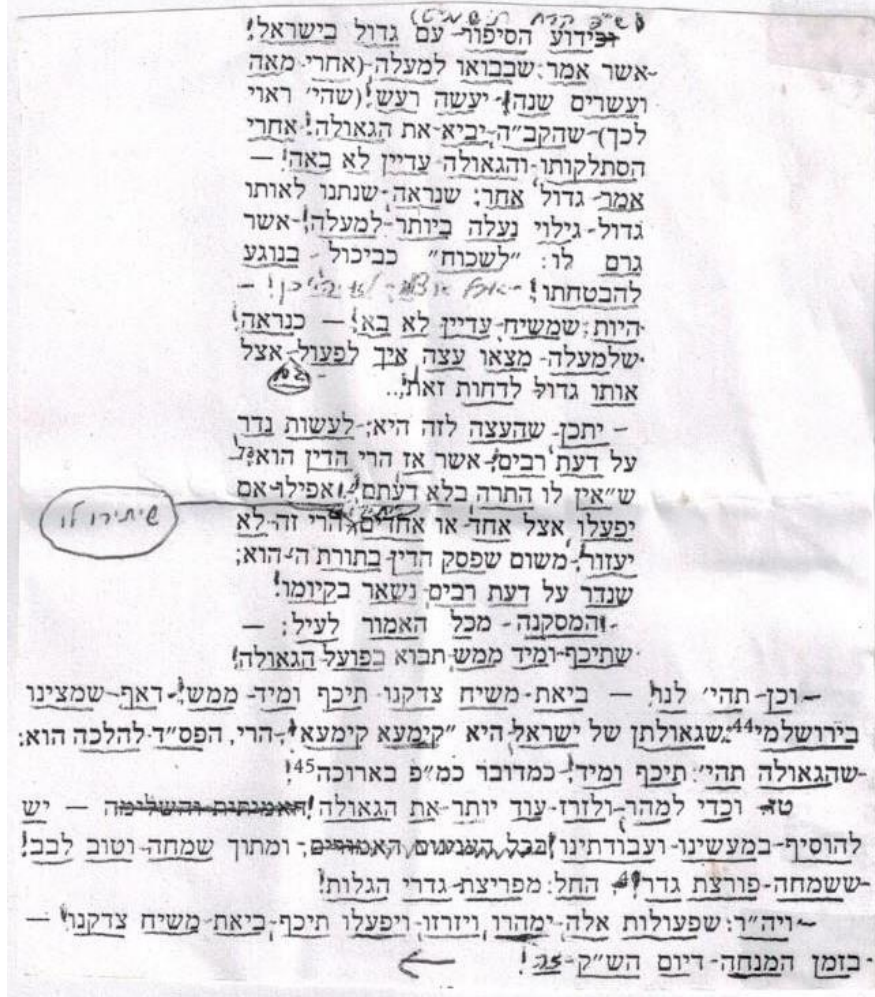
עצה מקורי לזודא שימשיך לעשות רעש לטובת הגאולה גם אחרי הסתלקות מהעולם

ב' תמוז

משיח געדאנקען

A novel idea to ensure one remains effective in the heavens even after one has passed away

There is a well-known story told about a great person who promised that when he passes away, he will continue to storm the heavens that Hashem must bring the Geuah! As time has passed and Moshiach had not come, another great person said - concerning the first 'Gadol' - that seemingly when he ascended the heavens they treated him to such high revelations, which caused him to "forget" his promise. The 2nd 'Gadol' assured everyone that he would not allow himself to be bribed...However, as we can see, Moshiach still isn't here. It seems he too was 'bought' off... There seems to be only one solution, that one can make to ascertain that he will not be bribed into silence! that is: to make a Neder (Vow) based on the Authoritative understanding of the public, of which the Halacha is that it cannot be annulled. (see Gittin 36) Thereby obligating the heavenly courts to allow the person to keep his vow. ... This leads us to be reassured that very soon Moshiach will be revealed speedily in our time.

<p>דיגעצקען</p>	<p>ום שני שיעורים חומש: האיקת, שני עם פירש"י. תהלים: י"ז. תניא: רק מפני... למשכילים. רבינו הזקן כותב בסידורו: נכון לומר קוים התפלה הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעך כמוך. זאת אומרת; אשר מצות אהבת ישראל היא שער הכניסה! אשר דבר-בו יכול האדם לבוא לעמוד לפני ה"א להתפלל! בזכותה תקובל תפלת המתפלל!</p>	<p>היום יום</p>
-----------------	--	-----------------

משיח געדאנקאן

ג' תמוז

הצהרת כוונות של הדור השביעי

Mission Statement for

the 7th Generation

The final period of Golus is called: "Ikvisa DiMishicha" when we experience signs indicating that we are in the stage of the "footsteps of Moshiach" ... Today, we are already in the 'final phase' of the "footsteps" stage.

The mission of the 7th generation is to complete the process, by drawing down the complete Shechina, enabling it to reside within our world. this is accomplished by taking our passion for materialism -which we all possess- and channeling it, becoming 'passionate' about all aspects of G-dliness & Geulah.

Our Rebbe who descends from the house of Dovid Hamelech and witnesses

our pain, "bearing our suffering", was "pierced for our transgressions", and "crushed for our iniquities"; will surely lead his 'flock' to the Geulah, redeeming us from our spiritual and physical exile, and connect us with the essence of Hashem. But now it's up to us -the 7th generation - to bring this about; may we merit to see the Rebbe within the physical existence of this world! and he will redeem us!

אומר בדין מלך מן המעלה הראשונה... באתי לגני אחתי כלה- ואי במדר (במקומו) לגן- און כתיב כאן, אלא - לגני- לגנוני- למקום שהי עיקרי בתחילה- דעיקר שכינה בתחתונים היתה (וממשיך במאמר): ואח"כ עמדו ו' צדיקים הורידו את השכינה למטה! - אברהם זכה, והוריד את השכינה מרקיע ז' לר', כו' (ומקצר בזה- ומסיים): עד כי משה- שהוא השביעי- (וכל השביעים- חביבין)- הורידו למטה בארץ! (והנה: מלשון רז"ל וכל השביעים חביבין ולא כל החביבין שביעים- מוכחא מזה: שעיקר המעלה- הוא- זה- שהוא שביעי! ומפני זה- שהוא שביעי מצד זה- הוא חביבותו! היינו: שחביבותו- אינו- מצד ענין- התלוי בחירותו- רצונו, ועבודתו- כ"א- בזה: שהוא שביעי- שזה בא- מצד התולדה ובכ"ז- הנה כל השביעים חביבין! והנה: זה תובעים- מכ"א- מאתנו- דור השביעי! דכל השביעים חביבין! דעם היות שזה שאנחנו בדור השביעי הוא לא- עפי' בחירתנו- ולא ע"י עבודתנו! ובכמה ענינים- אפשר: שלא כפי רצוננו! מ"מ: הנה כל השביעים חביבין! שנמצאים אנחנו בעיקבתא דמשיחא! ובסיונא דעקבתא- והעבודה! לגמור- המשכת השכינה! ולא רק- שכינה כ"א- עיקר שכינה! ובתחתונים דוקא! ... אשר את חלינו הוא נשא ומכאבין סבלם- והוא מחולל מפשעינו מדוכא- מעונותינו!- הרי כשם- שראה בצרתנו- הנה במהרה בימינו- ובעגלא דידן- יגאל צאן מרעיתו!- מגלות הרוחני- וגלות הגשמי- גם יחדיו!- ויעמידנו- בקרן אורה! אבל- כל זה- הוא עדיין- רק גילויים- ועוד יותר: - שיקשר ויאחד אותנו- במהות ועצמות- א"ס ביה! - ונפי' ענין הסתלקות- פירשו- כל הרביים! כ"ק אדמור"ק הוקו, כ"ק אדמור"ק האמצעי, כ"ק אדמור"ק הצי"צ, כ"ק אדמור"ק מוה"ש, כ"ק אדמור"ק נ"ע וכ"ק מו"ח אדמור"ק- שאין הכוונה- בפני תיבת הסתלקות- שהוא עלי' למעלה!- ח"ו! כ"א- הכוונה: שהוא נמצא למטה! אלא- שהוא בבחי' רוממות! - וכ"ן: אז מאיז שוין די אלע ענינים- דורכגעגאנגען! הנה עכשו! אין הדבר תלוי- אלא בנו! - דור השביעי!- ונוכח: ועתה! ז"ל מיטן רבי' דא- למטה- אין א גוף!- ולמטה מעשרה ספחים!- והוא- יגאלנו!

ו- ע"פ האמור לעיל: ע"ד הדגשת ענין המאלה- (במיוחד)- בזמן זה! - מתעוררת תמיהה- הכי גדולה!- היתכן- שחבלי הגם על כל העניים- עדיין לא פתרו- ביאת משיח צדקנו- בפועל ממש!... דבר- שאינו מובן- לכל! וכלל! (א"ת ע"פ) - ותמיהה נוספת: - שמתאספים עשרה, וכר"ב- עשירי- משראל- ביתו, בזמן וכאי- בנוגע להגאולה- ואעפ"כ אינם- מרעשים- לפעול: ביאת המשיח- תיכף ומיד!- ולא מופרד- אצלם- התמנא לצלף- שמישה לא יבוא- כלילה זה!- וגם מתו- לא יבוא משיח צדקנו! וגם מותרים- לא יבוא משיח צדקנו!- והמנא ליצלן!! וגם: כשצועקים: "עד מתי! - ה"ו מפני הציו"ר- בר- ואילו- הדיו מתכוונים ומבקשים לצועקים באמת- בודאי ובדאי- שמישה- כבר ה' בא!! מה עוד יכולנו לעשות- כדי שכל בני ירעישו ויצעקו כאמור- ויפלו להביא את המשיח- בפועל!- לאחר שכל מה שנעשה עד עתה- לא הועיל!- והראוי- שנמצאים עדיין- בגלות! מזה- ועיקר- מילות פנימי- כענינו- עובדת הש"ס הדבר החדיר- שיכולנו לעשות: - למסור תענין- אליכם!- עשו- כל אשר בוכלתם! - עינים: שהם באופן דאורות ותהלה- אבל: בכלים דתיקון! - להביא בפועל את משיח צדקנו! ותיכף ומיד ממש! - ואני- את שלי- עשיתי!- ומאן ולהבא תעשו אתם! כל אשר ביכלתכם! -

יום שלישי - ג' תמוז!
שיעורים -- חומש: ארזת, שלישי עם פירש"י!
תהלים: יח-כב!
תניא: הגהה. (סוד ... מן והשכל!)
אזמור"ק, אמר: א אידישער קרעכץ וואס קומט ח"ו- בסבה פון א ניט גוט גשמי-איז אויך-א תשובה גדולה! בפרט-א קרעכץ, בסבה פון א ניט גוט-רוחני-איז אודאי און אודאי, א תשובה מעליחא! דער קרעכץ שלעפט ארויס-פון-עומק רעו, און שטעלט אנדער-אין א מעמד טרוב.

היום יום

הגאולה דג' תמוז מיחוייב לעורר להוסיף בהעבודה כפליים לתושי'

ד' תמוז

משיח געדאנקען

בעמדנו בג' תמוז:

מישהו יכול לטעון; אמת אמנם; ששומעים ביאורים, הסברות וראיות, שג' תמוז-הוא יום גאולה, ~~ספי שיעשיר ותגלה למפתח~~ - אבל הוא אינו חייב להיות טוב יותר מכפי שהיו בשנת תרפ"ז; שאז: אפילו אצל נשיא דורנו, (עכ"פ בגלוי) היתה סברא-שזהו ענין של גלות!?

אומרים לו: מה זאת-אומרת-שאתה לא מחוייב?- הרי אתה שמעת- אודות הגאולה! ובמילא: עכשיו הנך יודע- שג' תמוז הוא "אתחלתא דגאולה"! - במילא; בודאי שהנך מחוייב-אשר הגאולה, (שהיא גם-הגאולה שלך)-תעורר; הוספה בעבודתך- כבר בג' תמוז באופן; ד"כפליים לתושי"!!

. . ורחמנא ליצלן-לומר: שהי' נשיא-בעבר; אלא "הוא-בחיים" מכיון: ש"זרען בחיים", כאשר ישנם חסידים-שלומדים את החסידות-שלו; ועוסקים - וממלאים את תקנותיו, אזי: הוא בחיים-ממשי-כאן-למטה מעשרה טפחים!

סדר-בגני

- ד' תמוז!

הדורות

שיעורים חומש: תוקם בבנינו עם פידשיי.

תהלים: כג-מא.

תניא: פרק ג אך... 174- מדרשנו.

חסיד-אתר! או: תלמיד-אתר! כאשר נותן-לנו דעתן ונפשו-על התורה-וחיזוקה! פרעל ישועות-בעיר גדולה! ככל עניני העיר! והוא בדרך: מלמעלה-מדרך הטבע! בזכות: אבות העולם!

היום יום

<p>משיח געדאנקען</p>	<p>ה' תמוז</p>	<p>ימי הקיץ מסוגלים להוספה בפעולות לזרו ביאת המשיח</p>
----------------------	----------------	--

The summer is 'Prime Time' for adding efforts that will hasten the Geulah!

Coming from the special day of 3 Tammuz, the calling for each one of us, is to add more strength in our efforts of spreading Torah, Yiddishkeit & the wellsprings of Chassidus. The summer is a time when all kids go off to camp, it is therefore incumbent upon all of us, to ensure that all Jewish children are attending a camp built with the goal of providing a proper Jewish education. Additionally, it is incumbent upon those involved in 'Chinuch', to ensure that each moment of the summer is utilized to its maximum, infusing life and joy in 'all things Jewish'. We must recognize that the world around us is eager to help bring forward the growth of the Geulah. And we must pursue these activities, in a hastily manner without delay! These activities, will surely usher in the time when "King Moshiach" will sacrifice the 10th red heifer... speedily in our times Amen!

**The world today is fertile ground for ushering in the Era of Moshiach—let's make it happen!
How will I spread Yiddishkeit this summer?**

	<p>יום חמישי ה' תמוז חידוש</p> <p>שיעורים חומש: הגאון, חמישי עם פירש"י. תהלים: כט-לד. תניא: ומ"מ... 174 אתכסיאת כו'. רבינו הזקן שאל את אחד החסידים הגדולים המקורבים ביותר, בהיותו אצלו ביחידות, למצבת ויתאונן החסיד: כי ירד מנכסיו וכו'. ויענהו רבינו: דין דארף מען – אז דו זאלסט מאכען ליכטיג דיין סביבה מיט תורה ועבודה שבלב! פרנסה און וואס דו דארפסט, – דאס דארף דער אויבערשטער ב"ה-דיר געבען! טו, וואס דו דארפט, וועט השי"ת טאן, וואס ער דארף!</p>	<p>היום יום</p>
--	---	-----------------

<p>משיח געדאנקען</p>	<p>ו' תמוז</p>	<p>רמז נפלא בדברי הרי"ן אודות הגאולה</p>
----------------------	----------------	--

**Powerful cue from the Frierdiker Rebbe's
3 Tammuz oration!**

When the Frierdiker Rebbe was released from exile on the 3rd of Tammuz (5687), he delivered a passionate speech in which he declared "it is not by our own will, that we have been exiled, neither is it due to our own power and merits that we will be released! It is rather our Father, our King, who has exiled us, and it is the Almighty One, blessed be He, who will redeem us"!

Reflecting on this statement, we may learn a very empowering message: since "it is not due to our merits that we will be released", rather it is all orchestrated by the will of our Father in heaven, we can deduce that Moshiach is destined to arrive despite my personal inadequacy that requires amendment.

It is therefore clear: whilst each one of us must continue to expand our efforts in spreading Torah and Judaism, we must not feel weakened in our request and demand for the Geulah now and our outcry of "Ad Mosai"?!

And may it be Hashem's will; from the mere discussion of the Geulah, we shall merit to celebrate 12-13 Tammuz with the Rebbe—Neshama B'guf!

We must not relent in our request and demand for Moshiach Now! despite being aware of our own shortcomings

נשפ קי"ח - 2 תמוז - תשס"ז - פתח תקוה - פתח תקוה דברי בעל המאסר והגאולה - בג' תמוז; לא מרצוננו גלינו כו' - ולא בכחותינו - אנו נשוב כו' - אבינו מלכנו ית' - הגלנו כו' והוא ית' - יגאלנו כו' - שבוה מרומי עיני נפלא!

כיון שהגאולה היא: "לא בכחותינו כו'" - אלא - ע"י: "אבינו מלכנו ית'" - הרי, מוכן וגם פשוט; שגם - כאשר חסר משהו - ב-מעשינו ועבודתינו - אינו זו סיבה - לעכב, - ח"ו - ואפילו - לרגע אחד - בלבד! - את פעולתו של הקב"ה - ש-יגאלנו ויקבץ נדחינו כו' ויגלכנו קוממיות ע"י - ועאכ"ו - לאחרי: שכבר - כלו - כל הקיצין - וכבר נסתימה - כל העבודה; גם - צחצוח הכפתורים - וזרי בודאי - שהגאולה צריכה לבוא: תיכף ומיד - ממש! ולכן: ובמילא - כל האמור לעיל אודות תפקידו ושליחותו של כאו"א - לעסוק בהפצת התורה והיהדות - אינו מחליש כלל וכלל - ואפילו משהו, ח"ו - מהבקשה והדרישה של הגאולה: בכל התוקף - עד מתי!

ז. ויהי: שמהדיבור אודות הגאולה, ובפרט בימי הגאולה - שמתחילים - בג' תמוז! - נזכה - ונכנס ממש - בגאולה האמיתית והשלמה - ע"י משיח צדקנו, תיכף ומיד - ממש! - לא עכבו כהרף עין! 100

- ובהמשך לזה - ובמילא, נחגוג את ימי הגאולה - ב-י"ג תמוז - ביחד - עם בעל הגאולה - נשמה בגוף! - פקיעו פקיעו

ו' תמוז!
ום ששי
 חומש: חזקת, ששי עם פירש"י!
 תהלים: לה' לח!
 תניא: עד"מ... מדות כלל!
 המצות-נמשכות ע"י המקיף-שבמצות עצמם! מצות צדקה, עד"מ- היא מצוה כוללת!
 - אשר כל המצות נקראות בשם צדקה! למהאי טעמא; נכון במאד לתת-קודם כל מצוה - פרוטה לצדקה! - שהוא המשכת המקיף בפנימי! ומ"מ: הוי מקיף הקרוב, משא"כ תורה - שהיא מקיף הרחוק! ופעולתו-נעלה יגתר!

היום יום

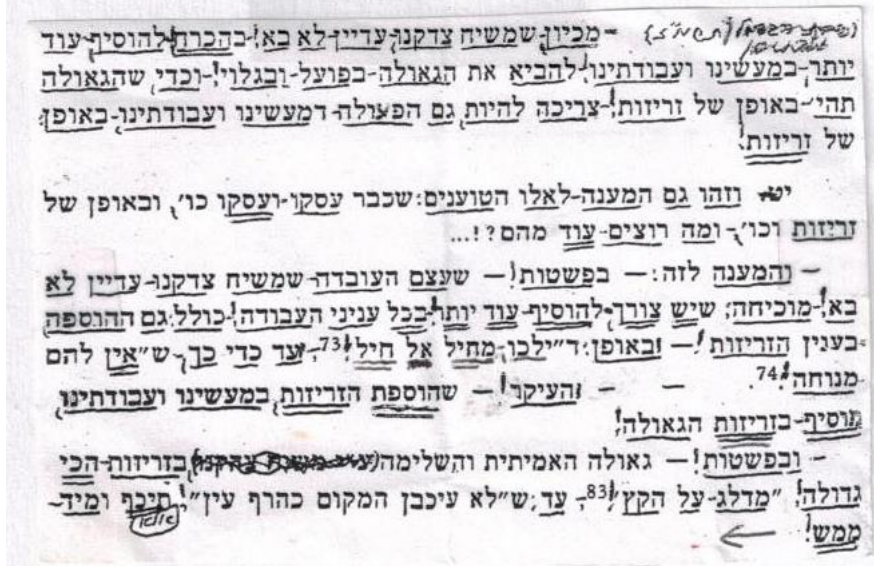

משיח געדאנקען	ז' תמוז	הזריזות שלנו יזרו את הגאולה
---------------	---------	-----------------------------

'Sprinting' into action, will catalyze the Geulah!

There are those who feel, that they have already done so much to bring Moshiach, and there is nothing more to do?!

The answer is: seeing that Moshiach has still not arrived, is a clear indication that we must continue to add in all of our actions! Additionally it is not just the 'act' that brings Moshiach, but also the manner with which it is carried out. By us adding a sense of speed and urgency to our actions, a chain reaction is generated causing the Geulah to sprint towards us!

Today we must not 'throw in the towel', but rather double our efforts with added urgency! What can I do right away to bring Moshiach?

<p>פתיחה</p> <p>ז' תמוז</p> <p>שיעורים חומש: האקט שבכענינום פירש"י.</p> <p>תהלים: קמ"ט.</p> <p>תניא: מסכת אבות פ"ג הלכה ב'.</p> <p>אאמ"ר אמר: חסידות איז נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן! די דרגא פון עיגולים מבלי אשר ימצא ראש וסוף, אבער אחר כל זה איז דער עיקר איז סדר! דער בעש"ט איז געווען א מסודר, דער מעזריטשער מגיד האט מדקדק געווען אויף סדר, און דער עלטער זיידע - רבינו הזקן - האט געלערענט חסידים זיי זאלען זיין מסודרים, דאס זעהט מען אין זיינע מאמרים, בריף-ניגונים, די חסידים וואס האבען געהאט א זמן קבוע אויף קומען אין ליאזנא - דערנאך אין ליאדי - האבען ניט געהאט קיין רשות-בייטען דעם זמן, און א רשיון פון רבי'ן! אויף באקומען א רשיון האט מען געדארפט זאגען א טעם!</p> <p>כאם רבי'ן איז געווען א ועד מיוחד אויף פיהרען סדר החסידים, ובראשו מהרי"ל אחי רבינו, און א באזונדער ועד אויף אנפירען מיט חסידישע יונגעלייט, ובראשו: אדמו"ר האמצעי.</p>	היום יום
--	----------

השעה בשלה
למרות שאנחנו לא מושלמים

ח' תמוז

משיח געדאנקען

The time is 'ripe' for Moshiach, even though I may be just beginning in my personal life!

Our 'Nasi Hador' attested that all areas of work have been completed making the world ready for redemption, this includes even the 'polishing of the buttons' (finishing touches)! Today we stand ready to welcome Moshiach.

One may question "When I reflect on my personal level, I know there remains much to be desired and rectified, how can the world around me really be ready to welcome Moshiach?!"

The answer is that while it's true that each person must continue to repair their 'personal' actions, this does not contradict the Rebbe's testament, that on a 'universal' level, throughout the generations, all work has been completed! There remains no obstacle withholding Moshiach's arrival.

We therefore must ready ourselves to 'Welcome Moshiach' today!

Knowing that 'universally' the world is ready for Geulah, I am more encouraged to correct my personal actions, and stand ready to welcome Moshiach!

א. כיון שהעיד פ"ק מ"ח אדמו"ר - נשיא דורנו שכבר סיימו כל עניני העבודה, כולל גם צחצוח הכפתורים, ועומדים מוכנים, (עמדו הכן כולכם!) - לקבל פני משיח צדקנו! הרי מסקנת החשבון צדק - (חשבון צדק דייקא! חשבון אמיתי) - שעושים בימינו אלו, היא; שתיכף ומיד ממש צריכה לבוא הגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש!
- גם כשידע איניש בנפשי מעמדו ומצבו שיש אצלו ענינים הצריכים תיקון; אין זה בסתירה ח"ו לעדותו של נשיא דורנו שכבר נשלמה העבודה ועומדים מוכנים לקבל פני משיח צדקנו; כי העבודה דבללות בני במשך כל הדורות!
נסתיימה ונשלמה ואין ביאור והסבר כלל על עיכוב הגאולה ולכן גם אם חסר בעבודתו של הפרט -
מאיזו סיבה שתהי"ז ענין פרטי שודאי צריך לתקנו ולהשלימו אבל אין זה גורע ח"ו בגמר ושלמות מעשינו ועבודתנו - דכלל ישראל שעומדים מוכנים להגאולה וכיון שכן; גם התיקון והשלמות דהפרט היא בנקל יותר ומתוך שמחה בידעו שתיכף ומיד ממש באה הגאולה האמיתית והשלמה! (ע"ה נח ע"ה) ←

ז. דאנקען
ח' תמוז!
שיעורים חומש: מליק פרישה ראשונה עם פירוש"י.
תהלים: פזמ"ח.
תניא: אמר באמת... כמ"ש במ"א.
מצינו דעיקר חבתו של הקב"ה לאברהם אע"ה הי' למען אשר יצוה - כפירושו יחבב - את בניו ואת ביתו היינו דכל גודל עבודתו בהנסינות אינו בערך לגבי הא דיצוה ויחבה אתרים! מה שיזכה אתרים!

היום יום

משיח געדאנקען	ט' תמוז	סיבת אריכות הגלות "הרכוש גדול" אבער וויפיל א שיעור
---------------	---------	--

א. על הפסוק: "אראנו ולא עתה!" -
 מנחם, מפרש רש"י: "רואה אני שבחו של יעקב וגדולתו, אך לא עתה! הוא אלא לאחר זמן!
 ב. וצריכים להבין:
 אכן, משיח עדיין לא בא! לאחר כ"ב הרבה שנים!?! - ~~1717~~ 1807 ת"ת:
 - אריכות הגלות אינה לשם עונש! אלא: בגלל רצונו של הקב"ה שבני ישראל יקבלו את
 ה"רכוש גדול"! שלא בערך כלל ל"רכוש גדול" שהי' ביציאת מצרים! כי אז לקחו רק את
 הענינים שהיו בארץ מצרים, משא"כ עכשיו צריכים לקחת את הענינים מכל העולם כולו!
 - לאחר כהנ"ל נשאר עדיין השאלה: עד מתי? כמה השיעור?!... - לאחר
 שישנו ריבוי הכי גדול של "מעשינו ועבודתינו" ¹³ בתומ"צ, הפצת היהדות והפצת המעיינות
 חוצה! וכדברי בעל הגאולה ¹⁴; שכבר סיימו את כל העבודה!
 - הוא כבר צחצח את הכפתורים לכל הזמן מצחצח! הוא מצחצח ומצחצח!
 - ועדיין לא בא!...
 ויה"ד: שלא יצטרכו לצעוק - "עד מתי! כיון: שמיד בשבת זו: הולכים בריקוד כל בני
 ישראל, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו" ¹⁷; לקבל פני משיח צדקנו!

<p>שיעורים חומש: מלק, עני עם נבששי תהלים: מטמא. תניא: פבקיב רק 178 - עצמן.</p> <p>אלע אידישע עלטערען וועלכע באדארפען האבען א ספעציעלע ישועה און הצלה פאר וייערע קינדער, איז דער זיכערסטער מיטעל: צו שטיצען תורה לערנער!</p>	היום יום
---	----------

בחדש תמוז יש לנו נתינת כח מיוחדת למהר את הגאולה העתידה

י' תמוז

משיח געדאנקען

The month of Tammuz is an auspicious time for us to hasten the Geulah!

The Friediker Rebbe's primary goal was to hasten the Geulah, as he famously announced in the "Kol Korei" publication: "Immediate Teshuvah (will bring about) Immediate Geulah". It is clear that Tammuz, being the month of the "Geulah" of a Rebbe, who

עיקר עבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הנשיא דורנבורג - לקרב ולמהר את הגאולה! כפי שהכריז ופירסם: ב"קול קורא" 23: "לא להתעורר - לא לתר לגאולה!"
ומזה מוכן שהגאולה דחדש תמוז גאולה של נשיא הדור אשר כל עבודתו היתה בענין ד"לא לתר לגאולה" - מהוה תפלת נתינת כח למהר את הגאולה שיהי כאופן ד"לא לתר" תיכף ומיד ממש! וגם עתה ישנה פעולתו של נשיא דורנו כמו שהיתה כחיים חיות בעלמא דין!
ומזה מוכן גם בנוגע לנתינת כח בכל הקשור לעבודה דקירוב הגאולה - שאין זה תוצאה מפעולתו בעל-כי אם כאופן של פעולה בהוה! ופשיטת: וכמו כן בימינו אלו: - מכריזים! "לא לתר לגאולה" - לא לתר לגאולה!
"משיח נאול - תיכף ומיד ממש!"
ועיקר העבודה היא בענין הגאולה כלומר: להוסיף בכל עניני העבודה שחכליתן ומטרתן לקרב ולמהר עוד יותר את הגאולה האמתית והשלימה ע"י משנת צדקה שיהי תיכף ומיד! "לא לתר לגאולה" - נתינה מזה: "נאו" ←

personified hastening the "Geulah", is an auspicious time that prepares us, and empowers us to bring about the Geulah today! Even today the Rebbe remains active through us and within us!

The objective now is to focus our energy primarily with actions that have the intended goal & purpose to hasten the Geulah - Now!

Let's 'Bring Moshiach' today, by adding in the Mitzvos that are known to hasten the Geulah! What can I do now, this month?

יום שלישי - חומש: שלישי עם פירוש תהלים: נה-נט. תניא! כיהן ד'מ יתברך ונתעלה.
רבינו הזקן בתחילת נשיאותו אמר תורה: מה מצעדי גבר כוננו; אז א איד קומט אין א ארט, איז עס צוליב א כוונה טאן א מצוה הן: א מצוה שבין אדם למקום והן: א מצוה שבין אדם לחברו! א איד: איז א שליח של מעלה; א שליח וואו ער איז ער דער כח המשלח דער יתרון המעלה אין נשמות לגבי מלאכים - וואס בא נשמות איז דאס על פי התורה!

היום יום

לעשות ההכנות ל"ב י"ג תמוז
 התוועדות עם החלטות –
 והפיכת ימים אלו

י"א תמוז

משיח געדאנקען

(י"א תמוז - גאולה)
 - בקשר עם חג הגאולה -
 לעשות גם את כל ההכנות המתאימות
 לסדר התוועדות בקשר עם חג הגאולה
 בכל מקום ומקום ביום המתאים לפי
 תנאי המקום! - ביום די"ב תמוז או י"ג
 תמוז או בשני הימים! או גם - בימים
 שלאחרי זה ובפרט ביום השבת!
 - והתוועדות שבהן כו"כ מ ישראל
 מתאספים יחדיו ואיש את רעהו יעזרו
 ולאחיו - יאמר חזק! - בקבלת
 החלטות טובות והוספה בכל עניני
 יהדות - תורה ומצוות! ובפרט -
 בהפצת התורה והיהדות! - והפצת
 המעיונות חוצה!
 - ויהי רצון שתיכף ומיד ממש עוד
 קודם חג הגאולה ועאכ"כ לפני היום
 דשבעה עשר בתמוז - תבוא כבר
 הגאולה באופן שלפני ההתחלה ד"ב
 המצרים יהי' להפכו ימים אלו לששון
 ולשמחה ולמועדים טובים! בגאולה
 האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו
 - והקיצו ורננו שוכני עפר! - ובעל
 הגאולה בתוכם ובראשם יחד עם כל
 בני! - נשמות בריאות בגופים בריאים!

אויבאני
 שיעורים חומש: פלג תמוז ופירוש
 תהלים: סאה.
 תניא: פלג תמוז חשיבה הכרייתא.
 בתניא דפוס זאלקווי-שנת מבש"ר טו"ב. נרפסה אגרת התשובה-מהדורא קמא! ולא
 נחלקה לפרקים! גם יש כמה שנים בתוכו האגרת.

היום יום

הוראת בעל הגאולה ל"ב תמוז וע"י ניתן להביא הגאולה

י"ב תמוז

משיח געדאנקען

הוראת בעל הגאולה:
 שחג הגאולה - ראוי הוא לקובעו - ליום התועדות והתעוררות לחיזוק התורה והיהדות - ככל אתר ואתר לפי ענינו!
 - שבכל אתר ואתר - (בכל קצוי תבל) - לעשות התועדות - באופן של הקהלות האנשים הנשים והטף - ולעשות שם תשובת הנפש בנוגע לעבודה כשנה שבכה - מאז - מי הגאולה - שלפני זה! - ולקבל החלטות טובות - על להבא! בנוגע לכללות העבודה דחיוק התורה והיהדות - לימוד התורה, וקיום המצוות - כולל גם - הבצת התורה והמצוות - והפצת המעיינות חוצה.
 - ומצוה - לפרסם זה - בכל מקום ומקום ובוראי: שדברים הנמצאים מן הלב (ועצמו) - כשה בא מהעצם - כגון - אהבה - נכסים - אל הלב⁵⁹ ופעלים פעולתם!
 - וע"י זה - (שיגמרו את העבודה - שבגולה - נמצאים בעת בגלות) - הרי בדרך ממילא - תחבט הגלות!
 - ואז יקרים - בדרך ממילא - בנוגע ל"צום הרביעי" - הבא! - שיהפכו⁶⁰ - ימים אלו לששון ולשמחה - ולמועדים טובים!⁶¹
 - כמהרה בימינו - ממש! - אמר בן יהי צעון!⁶² (SINA - אמת בן יהי)

- זה שמשה הוא רוען של ישראל, זהו ענינו העיקרי! נכל המעלות שלו: הם טפלים, כחינת חיצונית, לגבי זה שהי רוען של ישראל! (יב) - נכמו כן הוא כאתפשטותא דמשה שבכל דור! עד לכ"ק מו"ח אדמו"ר בעל הגאולה! - שענינו העיקרי והפנימי הוא זה: שהוא רוען של ישראל! והענינים דישאל-הם ענינו דהנשיא! ועפ"ז יש לבאר העילוי שנתחדש בהגאולה די"ט כסלו ובהגאולה די"ב תמוז ע"י המאסר; שהוא ביתרן האור מן החושך, דלכאורה; כיון שבנוגע להנשיאים לא שייך לומר שבהיותם במאסר ה"י לגבם איזה ענין של חושך; נכמובן גם מהשיחה הידועה דבעל הגאולה⁵⁷ בנוגע להמאסר של אדמו"ר הזקן - שהמאסר ה"י בהסכמתו; דמזה מוכן; שלגבם ההעלמות וההסתרים דהמאסר הם רק בחיצוניות; איך נעשה ע"י יתרון האור! וי"ל מהביאורים בזה; דכיון שעיקר ענינם של הנשיאים הוא זה: שהם רועי ישראל ונשיאי ישראל, לכן, ההעלם וההסתר דהמאסר שהי בנוגע ישראל הוא העלם והסתר גם לגבי הנשיאים! ולכן; בהגאולה מהמאסר, כשהחושך נהפך לאור; נעשה יתרון האור - זה נעשה - הכנה קרובה לקיום היעוד; ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר יחדו כי פי הוי' דיבר!⁵⁸ (קו"ט פ"א דה"א - SINA - אמת בן יהי) - והולכים כולנו יחד עם נשיאינו בעל הגאולה בראשנו - להגאולה האמיתית והשלימה - בכיאת משיח צדקנו, בקרוב ממש!

היום יום

י"ב תמוז חג הגאולה!
 - איך אומרים תחנון!
 שיעורים חומש: בלק המישג עם פירשי.
 תהלים: סאמא.
 תניא: והנה מצות... 102 - ניראה.
 יום הולדת את כ"ק אדמו"ר שליט"א בשנת תר"ס. יום-בו 'נתבשר' - בשנת תרפ"ן - שהוא חפשי מגלותו אשר הגלה! - אחרי שהי תפוס במאסר - על עבודתו בחיזוק התורה והיהדות!
 ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א: בשני-ימי הגאולה - י"ב וי"ג תמוז - הבע"ל יתועדו אנ"ש - לטובה ולברכה - בגשמיות וברוחניות; כאשר הוקבע מאת אבינו הראשון הוד כ"ק אדמו"ר רבינו הזקן וצוקללה"ה נגג"ם זי"ע - בהתועדות זן - דברו - אנ"ש שי איש את רעהו - בשבת אחים - בחיזוק קביעות שיעורי הלמוד! והנני שולח להם את ברכתי כי ישא ה' פניו אליהם! בגור!⁶³

באותו זמן: שמחה מחג הגאולה וצער מחורבן הבית

י"ג תמוז

משיח געדאנקען

(צאנזער - 21 תמוז - 1900) ^(N 302)
 - בנוגע לחורבן ביהמ"ק כותב הרגל צבי"י: שזהו דבר הנמשך היינו ש...
 זה מאורע שאירע לפני למעלה מ-1900 שנה ובמילא האבילות על החורבן בג' השבועות, כתשעה כאב, וכיו"ב)
 היא כחגיגת אבילות ישנה! - אלא החורבן הוא דבר הנמשך בכל יום ויום!
 - ומבאר שמפורש כן בירושלמי¹⁴⁶: "בל דוך שאינו נבנה (ביהמ"ק) בימין מעלין עליו כאילו הוא החריבו" כלומר: למרות שכבר עברו 1900 שנה מאז חורבן ביהמ"ק מ"מ-מכיון שביום זה יום המישלח פגועים לא נבנה ביהמ"ק הרי זה כאילו נחרב ביהמ"ק ביום המישלח פגועים!
 - והגע עצמך: כאשר יהודי עומד ורואה שביהמ"ק נחרב ונשרף עבשו! - הרי אפילו אם לבוכ"ל האבן" ה"י "מרעיש עולמות!... הנה על כך אומרת לו התורה: - תורת אמת ותורת חיים - "תרעיש עולמות" היום!...
 - ועפ"י מובן שלאחרי שאתמול ושלשום ובימים שלפניו עסקו בני"י עד מת"י... ואעפ"י כל ביום זה נחרב ביהמ"ק! - הרי מובן עד כמה גדולה הצעקה עד מת"י היום!
 - וכל זה - בד בבד עם העובדה שהנך חוגג את ימי הגאולה י"ג תמוז ימים שאין אומרים בהם תחנון ומהם לוקחים את הכתובים "עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב"¹⁵⁰ במשך כל השנה! ואדרכה ע"י החוספה בשמחה של הודיה ושמחה של שגשוג ביום שאת וביתר עז - מהרסים ושורפים את שירי הגלות! - נממשיכים את הגאולה בפועל ממש! למטה מעשרה טפחים! ע"י משיח צדקנו! במהרה בימינו ממש.
 ← (צאנזער - 21 תמוז - 1900) (N 302)

י"ג תמוז: חג הגאולה!
 אין אומרים תחנון! שיעורים חומש: ששי עם פירש"י! תהלים: סט ע"א. תניא! פהג ב אה כל יום רצון. יום: יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לחירות! המאסר תחת: רבע על שעה השלישית, אור ליום רביעי, חמשה עשר בסיון-תרפ"ז! התעכב בגלות - בעיר קאסטראמא: - עד חצי שעה אחר חצות היום! יום הרביעי שלשה עשר בתמוז-תרפ"ז! ממכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לחג הגאולה: הנני שולח מאמר!... השתתפותי עם ידידנו אנ"ש ש"י בכל מקום מושבותיהם - להצלחה! - ולהיות: אתכם - עמכם בהתעוררותכם! בדבר חיזוק דרכי החסידות בקביעות ושמירת זמני למודי דא"ת ולהתעורר בקיום עניני הלימוד!... אלקינו ואלקי אבותינו: יברך את כללות אנ"ש! הם ביתם, זרעם, זרעם בתוך כלל אוינו בני ישראל! ה' עליהם יחיו! בכל-מילי דמיטב-מנפש ועד בשר!

היום יום

אסרו חג ענינו "בעבותים - עד קרנות המזבח" שכל המעשים והפעולים הם להגיע לקרנות מזבח במקדש השלישי

י"ד תמוז

משיח געדאנקען

(תמוז - י"ד - יום זה - יום רביעי בשבוע) - שהוא בדוגמת "אסרו חג" ויכדיק - לשון הכתוב: "אסרו חג - בעבותים" - שמורה - על הקשר החזק (בעבותים) של יום זה עם החג - וסיומא דקרא: "עד קרנות המזבח" - קרנות המזבח - דביהמ"ק השלישי!

וכנוגע לפועל: - כבואנו מחג הגאולה, צריך כאו"א לקבל על עצמו החלטות טובות להוסיף עוד יותר בלימוד והפצת התורה, הנגלה דתורה ונהן פנימיות התורה!

- ו"גדול תלמוד שמביא לידי מעשה" - שעי"ז ניתוסף בהידור בקיום המצוות!

והנקודה העיקרית: - שכללות העבודה צ"ל באופן של גאולה יציאה ממצרים וגבולים למעלה ממדינה והגבלה!

- לכל לראש בנוגע ללימוד התורה! - שהלימוד הוא למעלה ממדינה והגבלה!

- ועי"ז נעשה כן גם בנוגע לקיום המצוות! - דאף שקיום המצוות - ~~ממדינה~~ צ"ל במדינה והגבלה דוקא! שהרי "רוב המצוות יש להן שיעור מצומצם כו" - ⁵⁰ (ככל פרטי השיעורים שנתפרשו בשו"ע ביחס לכל מצוה מ"מ) - כוונת המצוה היא באופן שלמעלה ממדינה והגבלה!

- ולהוסיף שיש מצוה שגם קיומה בפועל יכול להיות באופן שלמעלה ממדינה והגבלה למעלה משיעור! - שזוהי מצות הצדקה! כמ"ש רבינו הזקן באגה"ק! ש"כך אשר לאיש יתן בעד נפשו" ⁵² למעלה: מההגבלה - דמעשר (עשר אעשכנו לק"ש) - ולמעלה גם: מההגבלה ד"חומש" כו"!

ועוד והוא העיקר! - שעי" ההוספה בקיום התומ"צ באופן של גאולה יציאה ממצרים וגבולים, זוכים תיכף ומיד לגאולה כפשוטה! גאולה האמתית והשלימה דכל בני"א! ←

מ"א - י"ד תמוז!
 שיעורים חומש: בלק שביעי עם פירוש
 תהלים: עפ"ע
 תניא: פרק ג' והנה...
 ז"ל הצ"צ באחד מדרושי: רבינו ז"ל באמרתיו לבניו יום ג' פ' בלק שנת תקס"ב אמר וזה דבריו: להבין קושית התוכנים מאחר שהארץ היא כדורית ועגולה כתפוח למה אינם נופלים אותם בני אדם הדרים כנגדינו מלמטה באמעריקא... ותירוצם אינו אמת!... ורבינו ז"ל אמר כי התירוץ הוא דהנה מבואר בע"ח שהתשעה גלגלים מקבלים מכחי עיגולים ובהעיגול אין בו מעלה ומטה ומהאי טעמא הנה אותם בני אדם שהם כנגדינו למטה הרי הרקיע שעליהם הוא למעלה בהשוואה אחת עם הרקיע שעלינו והארץ דשם היא מטה לגבי הרקיע שעלינו!

היום יום

להמשיך בהכת והפעולה של חג הגאולה לבטל עניני י"ז תמוז

ט"ו תמוז

משיח געדאנקען

שמהשלימות דימי הגאולה - י"ב י"ג תמוז (ביום
 חמשה עשר תמוז) - באיסקל גאולה האמיתית והשלימה - ע"י משיח צדקנו! שאז
 יהפך יום השבעה עשר - בתמוז: "לששון ולשמחה - ולמועדים טובים!" (תמוז
 התאגד הקדם שגאמר דמחובת - כמרום - גם בכך: ש"ז - בגימטריא "טוב" - אלא
 שצריכים לפעול: שיהי: טוב - הנראה והנגלה! בגאולה האמיתית והשלימה!
 - ולכן: צריך: כאו - א' להזכיר - לעצמן ולכל - אלו - שבסביבתו - שישנה ההבטחה
 ש"ע"י - ההוספה: ב"מעשינו ועבודתינו" 10 - אפילו - "מצוה אחת" - "הכריע את
 עצמו ואת כל העולם כולו - לכף זכות! וגרסו לו ולהם - תשועה והצלה" 11 - ולכן: יש
 לנצל את הזמן שנותן - עד - שבעה עשר בתמוז: (פחות משני מעת - לעת) - כדי לקבל
 החלטות טובות - בכל הקשור לג' השבועות! שיהפכה - "לששון ולשמחה
 ולמועדים טובים - והאמת והשלום - אגב" (באשור - דמחובת) 12 - בשנה זו! שנת
 - וביום - ש"אחכה לו - ככל יום שיבוא" 43 - ה"ז נעשה כבר - ביום - הששה
 עשר בתמוז! שמחבר: יום - חמשה עשר ("קיימא סיהרא באשלמותא") - עם יום
 שבעה עשר! (בגימטריא: "טוב"), ומה טוב - בתחלתו! כליל ששה עשר! כלילה
 זה ממש! והלון - ומוסיף - ואור - ביום הששה עשר! ←

התאגדות
 ש ראשון - חומש: פאפא, פרשה ראשונה - עם פירש"י.
 תהלים: עז-עח.
 תניא: אכן כל... 184 - תענית!
 אאמו"ך, כותב באחד ממאמריו: בתענוג נפשי על אלקות יכול להיות מזה שמנונית
 בגוף. אומרים, על הר"נ מטשרנאביל, שהי' שמן בגופו - מענית - אמון יש"ר!

היום יום

יתבררו ויתלבנו

התגלות הרע - לצורך הכנה לגאולה

משיח געדאנקאן

מ"ז תמוז

נוצר - (ש"ת 21 - 21092109 - 5700)

מצב מבחינתי כנוגע לענינים של היפך אהבת ישראל ואחדות ישראל באופן שמעולם לא הי' רוגמתו! - מעשים חמורים היפך הענין דאהבת ישראל יש לבאר את הטעם איך מתאים שמעשים כאלו יקרו דווקא בזמן נעלה כזה! - והמענה ע"ז הוא:

לפני זמן מה דובר²⁹ ע"כ: שלפי כל הסימנים שהובאו בגמ' נמצאים אנו בזמן דעקבתא דמשיחא ובמילא על זמן זה קאי לשון הכתוב³⁰ - "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" שכל הענינים והתכונות הבלתי רצויות שהאדם העלים והסתיר מעיני אחרים יבואו לידי גילוי!

- ויתירה מזה - גם התכונות הבלתי רצויות של האדם שהיו נעלמים ממנו עצמו או שידע על קיומם אך דימה לעצמו שאינם רע מפני שלמד בהם פירוש מזויף ("א פאלשען פירוש") וממילא לא תיקן ויברך את הענינים האלו! - הנה ביעקבות משיחא יבוא לידי גילוי "יתבררו ויתלבנו"!

וטעם הדבר (שלפני ביאת המשיח יתגלו הענינים הבלתי רצויים דלכאוי איוה עילוי יש בדבר) - דמכיון שלפני ביאת המשיח צריכים לברר ולזכר ("יתבררו גוי ויצרפו גוי") את כל הענינים ואם יהיו הענינים הבלתי רצויים כהעלם לא יוכל לבררם ולזכרם!

- ולכן בסוף זמן הגלות לפני הגאולה - "יתבררו ויתלבנו" כל הענינים הבלתי רצויים של האדם יהיו בגלוי על השולחן האדם ויכל לתקנם ולבררם ולזכרם ולהעלותם לקדושה!

ומכיון שהנה הנה משיח בא לכן כל הענינים שהיו יכולים להתגלות לאט לאט כדי שיוכלו לברר בקלות ענין אחרי ענין ופרט אחרי פרט וממילא הענין הי' לוקח משך זמן רב - נעשו בזמן קצר כדי שישלימו מיד את הביורורים ויבד בבק עם עליו הענינים הבלתי רצויים האדם מקבל את מלא הכוחות לברר ולתקן אותם וכשעתא חדא אכונעא חדא!

- ועי"ז נזכה שיבנה בית המקדש במהרה בימינו! -

הענין דאהבת ישראל יש לבאר את הטעם איך מתאים שמעשים כאלו יקרו דווקא בזמן נעלה כזה! - והמענה ע"ז הוא:

לפני זמן מה דובר²⁹ ע"כ: שלפי כל הסימנים שהובאו בגמ' נמצאים אנו בזמן דעקבתא דמשיחא ובמילא על זמן זה קאי לשון הכתוב³⁰ - "יתבררו ויתלבנו ויצרפו רבים" שכל הענינים והתכונות הבלתי רצויות שהאדם העלים והסתיר מעיני אחרים יבואו לידי גילוי!

- ויתירה מזה - גם התכונות הבלתי רצויות של האדם שהיו נעלמים ממנו עצמו או שידע על קיומם אך דימה לעצמו שאינם רע מפני שלמד בהם פירוש מזויף ("א פאלשען פירוש") וממילא לא תיקן ויברך את הענינים האלו! - הנה ביעקבות משיחא יבוא לידי גילוי "יתבררו ויתלבנו"!

וטעם הדבר (שלפני ביאת המשיח יתגלו הענינים הבלתי רצויים דלכאוי איוה עילוי יש בדבר) - דמכיון שלפני ביאת המשיח צריכים לברר ולזכר ("יתבררו גוי ויצרפו גוי") את כל הענינים ואם יהיו הענינים הבלתי רצויים כהעלם לא יוכל לבררם ולזכרם!

- ולכן בסוף זמן הגלות לפני הגאולה - "יתבררו ויתלבנו" כל הענינים הבלתי רצויים של האדם יהיו בגלוי על השולחן האדם ויכל לתקנם ולבררם ולזכרם ולהעלותם לקדושה!

ומכיון שהנה הנה משיח בא לכן כל הענינים שהיו יכולים להתגלות לאט לאט כדי שיוכלו לברר בקלות ענין אחרי ענין ופרט אחרי פרט וממילא הענין הי' לוקח משך זמן רב - נעשו בזמן קצר כדי שישלימו מיד את הביורורים ויבד בבק עם עליו הענינים הבלתי רצויים האדם מקבל את מלא הכוחות לברר ולתקן אותם וכשעתא חדא אכונעא חדא!

- ועי"ז נזכה שיבנה בית המקדש במהרה בימינו! -

האישיות

מז תמוז

יום שני

שיעורים חומש: פנחס, שני עם פירש"י. חהלים: עט-פב. חניא: רמ"מ... צג- כהצדקה. אהבת ישראל של הבעש"ט - אין לשער! הרב המגיד אמר: הלוא היו ננשקים הס"ת באותה האהבה שהי' מורג מנשק את הילדים כהולכי אותם אל החדר כשהי' באהעלפער."

היום יום

משיח געדאנקען

י"ז תמוז

"אל תתן דמי לוי" - נישט שווייגן

#15

Permit G-d no Silence!

The Selichos prayers for the fast of 17 Tammuz begin:

1) "Permit G-d no silence, until He sets and establishes Jerusalem as the praise of the earth".

2) "For with You is the source of life..."

3) Our G-d, we are ashamed over our actions, we are shamed because of our wrongdoing."

The order of the verses teaches us that the first thing a Jew must do is 1) cry out to G-d and "permit Him no silence" until He rebuilds the Holy City!

But how do we dare challenge G-d? Doesn't G-d have His reasons why the exile persists?

Therefore the prayer continues: 2)

"For with You is the source of life; in Your light we will see light" - it is Torah itself, G-d's light, that instructs us to demand the Redemption!

Only thereafter can a Jew have a calm mind and heart to return to G-d, as the third verse describes

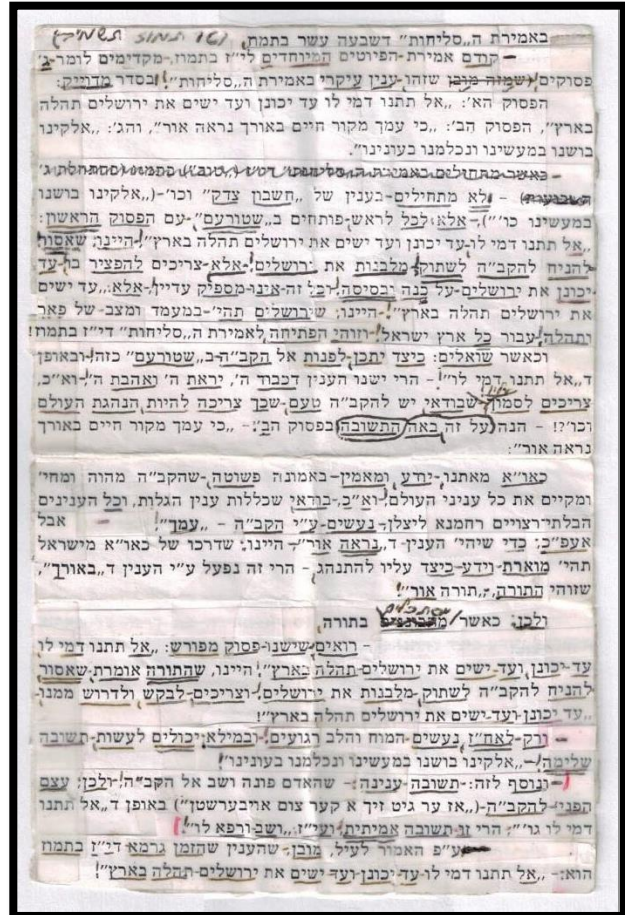
3) "We are ashamed because of our wrongdoing"...

But in truth he has already achieved the essence of repentance beforehand, when he turns to G-d and "permits Him no silence"! That 'turn' itself is true repentance!

The Torah instructs us and empowers us to 'demand' the Geulah!

To subscribe for a daily Moshiach thought: (718) 813-4850

A project of www.BringMoshiach.com

דואאטאג

י"ז תמוז

ם שלישי

תענית. סליחות. אבינו מלכנו.

שיעורים חרומש: תענית שלישי עם פירוש.

תהלים: עג"פ.

תניא: אבן מספר... לא תנמו. UMS 101

חלוק לוחות הראשונות ולוחות האחרונות.

בלוחות עצמן:-- הראשונות-מעשה אלקי-השניות-פסל לך!-המכתב- מנות על הלוחות;-שכדרו"ל עירובין (נד. א), הוא רק-בלוחה"ך!-כמעלת "בני ישראל" - בלוחה"ר-צדיקים-לשעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן! בשניות-בעל תשובה!-כמעלת משה- כמתן תורה ניתן למשה אלף אורות במתנה, ובחטא העגל ניטלו ממנו-לא חזר-בלוחות שניות-אך בשבת נותנים לו-כדאי בפע"ח. מעלת לוחה"ש-שניות-ג"כ הלכות מדרש אגדות כו', כפלים לתושי!-כדאי בנדרים (כב. ב)-וקידון עור פני משה.

היום יום

הלכות בית הבחירה

יש בכללן שש מצוות--שלוש מצוות עשה, ושלוש מצוות לא תעשה; וזה הוא פרטן: (א) לבנות מקדש; (ב) שלא לבנות המזבח נזיות; (ג) שלא לעלות במעלות עליו; (ד) ליראה מן המקדש; (ה) לשמר את המקדש סביב; (ו) שלא להשבית שמירת המקדש. ובאור מצוות אלו בפרקים אלו.

הלכות בית הבחירה

ענינים הקשורים לצום שבעה בתמוז
המסר מההפטרה - והמסר מכשהוא נדה

משיח געדאנקען

י"ח תמוז

ומהטעמים לזה: (נוסף- על הגלות הפנימי כו') - כיון שחסר עדיין כהענין- ד"אראנו נפלאות! - מהשגשג והעצה לזה: - ע"י לימוד התורה בעניני-משיח וגאולה! כי ככח התורה - חכמתו- של הקב"ה- של מעלה (מהעולם)- לשנות טבע האדם! - שגם כאשר מצד הרגש שלו נמצא עדיין ח"ו מונע לענין הגאולה- (כיון: שלא יצא עדיין- מהגלות הפנימי)- הרי ע"י לימוד התורה- בעניני הגאולה- מתעלה למעמד ומצב- של גאולה! - ומתחיל לחיות בעניני הגאולה! מתוך ידיעה נכונה, והרגשה- ש"הנה זה בא!"

ויה"ר: והוא העיקר! - שלא יצטרכו- לדבר ולעורר- ע"ד המחשבה וההתבוננות- בעניני- משיח וגאולה! והלימוד בתורה- בעניני משיח וגאולה ובנין- ביהמ"ק השלישי! כיון: שתיכף נמיד- ממש- נואים בעיני בשר: ש"הנה זה (המלך המשיח)- בא! - הנה: הגאולה האמיתית והשלימה! - הנה: ביהמ"ק השלישי! ←

א. ענינו המיוחד- של יום השבת
זכר: - שלא זו בלבד- שהתענית בטל!- אלא: שמתהפך לשמחה- ותענוג- דיום השבת!- ובעיקר! - נתינת- כח- לדחייתו- וביטולו- מכל וכל! כפי שמצינו: ב"תשעה באב- שחל להיות בשבת!... ובהיננו- לאחד השבועות, דאמר רבי: הואיל ונדחה ידחה! - ועאכו"כ: כנוגע- לשבעה עשר בתמוז! שאינו חמור- כתשעה באב! שהרי אכנוגע לפועל: - למרות ה"שטורעם" שכדבר- בתקופה האחרונה, - רואים: שישנו קושי! ("עס קומט אן שווער!)- להחדיר ההכרה, וההרגשה- שעומדים- על סף ימות המשיח- ממש!- עד- שיתחילו "לחיות" בעניני משיח וגאולה! ←

בתחלת ההפטרה- דיום התענית נאמר: "דרשו ה' בהמצאו קראוהו כהיותו קרוב!" שהקב"ה "מצווה" ו"קרוב" - לבא"א ישראל!- כולל: זה שאומרים לה "יחונב" (לשון עתיד) רשע דרכו גר! וברדעו: שהקב"ה "מצווה" ב"קרוב" (גם) אליו- אזי יענוב רשע דרכו גר! וישנו אל ה"יחמה" קירבה לסלוח!

והמשך ההפטרה: - "כה"א אמר ה' שמרו משפט ועשו צדקה! כי קרובה ישעתי לבנאי וצדקתי להגלות!"

דבריו של הקב"ה ("כה אמר ה'") לעורר את ישראל לקיום התומצ" (ישמרו משפט ועשו צדקה) אינם ע"י איומים- "אל ר"ל של עונש!- אלא: "יענוב משפט ועשו צדקה" - קרוב טעמי לבוא וצדקתי להגלות! כלומר: כיון שתיכף נמיד בא- הגאולה האמיתית והשלימה! - צריכים- להתכונן אל!- ע"י ש"שמרו משפט ועשו צדקה!- ולכן "אשרי אנוש עשה זאת! גו"ל ימך שבת מחלוקת שומר ידו מעשות כל רע!" - שגם תדבר ל"סור מרע" היא ע"י התדבשות הטוב! - המנוב שכדברת- "אשרי אנוש יעשה זאת וגו'" - מתחם: "נאום אד"א מקבץ נתי ישראל- עד אקבץ עלי- לנקבציו!" - שגם אלה שהם "נתי ישראל" - (בבחינות) - מקבצים בקב"ה- ולא בקב"ה- חלק- מכלל ישראל! - "נתי ישראל!" - אלא: גם הקיבוץ- דכל יחיד ויחיד! ("עוד: אקבץ עליה לנקבציו!") - וכמ"ש: "ואתם תולקטן יחד אחד בני ישראל!" ←

ג פִּינְן שְׁבִנְנָה הַמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַם נְאֻסְרוּ כָּל־מִבְּנֵי בֵּית לְיָהוָה וְלִי וְלִהְקָרִיב בְּנֵי שֵׁם בֵּית לְדוֹרֵי הַדּוֹרוֹת אֲלֵא בִירוּשָׁלַם הַמּוֹרֶה!
דער אַלטער רבי האָט געזאָגט אויף ר' משה ווילענקער: משה- האָט מוחין דגדלות! - און אין די צען יאָר- וואָס ער האָט געהאַרעוועט, האָט ער אויסגעהאַרעוועט: מוחין רחבים!
דריי יאָר- האָט ר' משה ווילענקער זיך מִכֵּין געווען- צו יחידות- כאַם אַלטען רבי'ן- און נאָכדעם- איז ער געבליבען- זיבען יאָר- אין ליאָנאַ- אויף בריינגען די יחידות- אין עבודה בפועל!

יום רביעי - חומש: פנחס - רביעי עם פירש"י תהלים: פת-פט!
תניא! פתק ד- נאגלם... בנענונים המוריה!
היום יום

ג פִּינְן שְׁבִנְנָה הַמִּקְדָּשׁ בִּירוּשָׁלַם נְאֻסְרוּ כָּל־מִבְּנֵי בֵּית לְיָהוָה וְלִי וְלִהְקָרִיב בְּנֵי שֵׁם בֵּית לְדוֹרֵי הַדּוֹרוֹת אֲלֵא בִירוּשָׁלַם בְּלִבְדִּי וְבִקְהַר הַמּוֹרֶה!
הלבנות בית הבחירה

הלבנות בית הבחירה

ההוראה ללמוד עניני בית הבחירה
בימי בין המצרים

י"ט תמוז

משיח געדאנקען

כיון שעומדים על סף הגאולה! שבאה
תיכף ומיד - ממש! - מובן; שלימוד
הלכות בית הבחירה - בשנה זו, צריך
להיות: באופן אחר - לגמרי!
לכל לראש: - שהלימוד הוא: מצד
הכוסף - וההשתוקקות: להמשיך
והמשגיחה - לביהמ"ק השלישי! - עליו
נאמר⁸⁸: "גדול יהי כבוד הבית הזה
האחרון מן הראשון!" - גדלות: שלא
היתה - מעולם!
- ועוד - ועיקר! - שהלימוד הוא:
מתוך ידיעה - והכרה - בוודאות גמורה!
שאין זה: "הלכתא למשיחא!" - כי אם;
הלכה - למעשה בפועל - ברגע - שלאח"ז;
כיון: ש"מקדש העתיד - שאנו מצפין - כגוי
ומשוכלל - (כבר עתה - למעלה; ותיכף)
יגלה - ויבוא - משמים!⁸⁹ ברגע כמימרא!

(צדקה עשר דגמול - נכתב! - תראה)
עומדים כבר: על סף - התחלת - ימות
המשיח! - על סף: התחלת הגאולה!
ותיכף ומיד - המשכתה ושלמותה!
- ומוזה מובן: שבימי - בין המצרים
דשנה זו - צריך להיות: "שטורעם"
מיוחד! - ביתר שאת - וביתר עוז - בכל
הקשור - ללימוד - עניני גאולה ומשיח!
ובנין - ביהמ"ק השלישי!
- ידוע ומפורסם - בתפוצות ישראל
מכור"כ שנים ע"ד המנהג: שבימי בין
המצרים - מוסיפים - בלימוד התורה
בעניני - בית הבחירה! - על יסוד דברי
המדרש - בשכר קרייתה - (שיתעסקו
לקרות בה) - אני מעלה עליהם - כאילו -
הם עוסקין - בבנין הבית! - (א"ע)

ם חמישי
שיעורים
חומש: פנחס, חמישי עם פירש"י.
תהלים: צ-צו!
תניא: אך הענין ... צד- החי וכו'!
מהנהגות אאמו"ר: כשנסע מביתו - אף שנשאר במקום אחד כמה חדשים, הי' אומר
בכל יום אחר התפלה תפלת הדרך - בלא שם ומלכות!

היום יום

(כברא לבראכה - בלא כ"ד)
ד בגין שבנה שלמה - כבר מפרש במלכים: וכן בגין
העתיד להבנות - אף - על - פי שהוא כתוב ביחזקאל -
איו-מפרש ומבאר! ואנשי בית שני, כשבנו בימי עזרא,
בנהו - כבגין שלמה! - ומעין - דברים המפרשים
ביחזקאל! ←

הלכות
בית
הבחירה

"סוף ישראל לעשות תשובה.." אינו סתירה להא שהגאולה יבוא לאלתר - שהרי תשובה בהלכה הוא ברגע

כ' תמוז

משיח געדאנקען

ו עפ"י פסוקים - מוכיחים! ^(א"ת - ת"א) ~~א"ת - ת"א~~ אלתר לגאולה!
 "משיח נאז" - תיכף ומיד - ממש!
 - ולא לו הטוענים: שבהקדמה לזה צריך להיות ענין התשובה! - "אלתר לתשובה! (ועי"ז): לאלתר לגאולה! - הרי המענה לזה בפשטות:
 עבודת התשובה - אינה עבודה הדורשת משך זמן כו', אלא כדברי הזהר⁶⁴: "כשעתא חדא וברגע אחד" - ברגע כמימרא!
 - ומצינו זאת (לא רק בזהר, אלא) גם בנגלה דתורה! - בנוגע להלכה בפועל!
 - "המקדש את האשה על מנת שאני צדיק" (גמור⁶⁶) - אפילו רשע גמור - מקודשת! שמא הרהר תשובה בדעתו⁶⁷ - ונמצא: שעי"ה הרהר תשובה בלבד - דבר שיכול להיות ברגע כמימרא! - נעשה: מ"רשע גמור" - "צדיק גמור".
 - אמנם: קידושין אלו אינם אלא מספק⁶⁸ - מכיון שאין יודעים בבירור וכוודאות שאכן עשה תשובה! ובלשון הגמרא: "שמא הרהר תשובה בדעתו"; אבל: אילו היו יודעים בבירור וכוודאות ש"הרהר תשובה בדעתו" - הרי זו ודאי מקודשת! קידושין גמורים!
 - ונמצא: שהענין ד"לאלתר לתשובה" - אינו מעכב כלל וכלל! שתהי הגאולה תיכף נמיד! - "לאלתר לגאולה!" - שהרי בכל מעמד ומצב יכול להרהר תשובה! כשעתא חדא וברגע חדא! ואין שום הגבלה בדבר! - אפילו למי פגומא ממש! ואז: - נעשה הענין ד"לאלתר לגאולה! תיכף ומיד ממש!

היום יום

ז ששי
 שיעורים חומש: פסוקי ששי עם פירוש.
 תהלים: צדק.
 תניא: ככה ממש... צד - האותיות.
 שלשה מיני התבוננות הם: א) התבוננות למודית, אחר שמכין הענין על כוריו, הוא מתבונן בעומק הענין ההוא עד שהשכלי מאיר אצלו! ב) שקודם התפלה ענינה הרגש וזו הענין שלמד ולא הרגש השכלי כמו: בהתבוננות למודית! ג) שבתפלה ענינה הרגש האלקותי שבהענין שלמד שלש אלה: הם שליכות סולם ההרגשה ורק בחסדי השי"ת עמנו מרגשים לפעמים - דעה ערט מען - גטליקייט בלי שום עבודה כלל! והוא מפני מעלת העצמות שיש בנשמה! אבל: מצד העבודה שכח עצמו מוכרחים שלש הנ"ל!

הלכות בית הבחירה

ח כְּשֶׁבִּוּיִן הֵיכַל וְהַעֲזָרָה בּוֹנִין בְּאַבְנֵים גְּדוֹלוֹת וְאִם לֹא מִצָּאֵר אַבְנֵים - בּוֹנִין בְּלִבְנֵים וְאִין מְפַצְלִין אֶת אַבְנֵי הַבֵּינָן בְּהַר הַבֵּית! אֵלֶּא מְפַצְלִין אוֹתָן וּמְסַתְּחִין אוֹתָן מִבְּחוּץ וְאַחַר כֵּךְ מְכַנְּסִין אוֹתָן לַבֵּינָן!

אריכות הגלות אינה סיבה לייאוש

כ"א תמוז

משיח געדאנקען

שלושת השבועות מחזקים ומעוררים כל יהודי! - שאריכות הגלות צריכה להביא - לא ליידי יארש - ח"ו! כי אם אדרבה - תוספת חיזוק, אצל כאו"א בכל עניני תורה ומצוות! אלה המצוות (שם) - והוספה שלא - ע"ד הרגיל! לעצמה בדיעה: כי אין מה להתפעל - מחושן הגלות - ואדרבה! - ע"י ההוספה בתומ"צ יבטלו לגמרי את הגלות - ויביאו את הגאולה האמתית והשלימה!

- היית: שאין אתנו יודע עד מה⁵⁶ (בהגלות) הדבר שידענו - שצריך להתוסף ענין מסויים - בתומ"צ - שעד עתה - לא נעשה עדיין - ולכן צריך להשתדל להוסיף - בלימוד התורה וקיום המצוות - בהידור - בכל - אופן האפשרי! אולי - תהי' השתדלות זו הדבר שיכרע את קו המשקל לכף זכות! ויביא תשועה והצלה - לך ולכל העולם כולו! (כפס"ד הרמב"ם הודיע!)

- כולל הבמיוח: - הפערות ב"פצו מעינותיך חציה!" אלה המצוות - שע"י: אתי ב"דא מלכא משיחא⁵⁶!

(שם פנחס - מ"א) א. - ידוע ה"קול קורא" - שפרסם - בעל הגאולה - חודש תמוז: - "לא לתר לגאולה!" - והנה הפירוש "לא לתר" הוא כפשוטו: מיד! ("גלייך!"), "משיח נאו!" - "נאו" ממש!

ב. - בא - ה"קלוגניקער" - וטוען: כשם שה"קול קורא" של נשיא דורנו - "לא לתר לגאולה!" לא קויים - מיד! (מפני סיבות שונות ומשונות), זמא - כבר ע"ד ש"ש - ש"ש - כן - יכול להיות גם עכשיו - רחמנא - ליצלו! - דבר - ברור הוא!

ש"לא לתר לגאולה" - פירושו: מיד - ממש! - לי - יתע - עם זה - כל זמן שהגאולה - עדיין - לא הגיעה - בפועל - תובעים מיהודי: לתבוע ולצעוק - שרוצה את הגאולה - לא רק ברוחניות - אלא את הגאולה בפשטות!

(שם פנחס - מ"א) הוספה והדגשה יתירה בזמן ד"בין המצרים" - או בנוגע: להדגשת מעלתו של כאו"א מיש - ראל - והפעולה - לקרבו - לתורה ויהדות מתוך אהבת ישראל! (אחדות ישראל!) - מלכות - שעיקר ההדגשה - תהי' - על הענין הטוב! - שע"י - כאים - להגאולה העתידה! ובנין כיהמ"ק - ובאמתיות פשוטות: - כשפוגשים יהודי - שהוא במצב - ד. חינוך שנשנה לבין העכו"ם! - הרי, הדרך לקרבו לתורה ויהדות - אינה יכולה להיות - באופן - של - שמאל דוחה! - לרגו, ולצעוק עליה - אלה המצוות - עליו בעניני עונשים - וכי - תומ"צ - ילך - ויברח ממנו - ולא יסכים - להפגש - עמו - עוד! - אלא אדרבה - באופן - של אהבה - ופירוב - דוקא! - ימין מקרבתי!

ע"י - הדבר - ככל זה - לעצמך - כאשר - מתחילים - המעשה בפועל - להוסיף - בכל - הענינים האמורים - מתוך אהבת ישראל - ואחדות ישראל - נוכח - תכנה - ומיד - שיהפכו - ימים - אלו - לששון - ולשמחה - ולמועדים טובים!

היום יום

ת כא תמוז ה'תש"ג

שיעורים. חומש: פנחס, שביעי עם פירש"י. תהלים: קדיקה. תניא: וביאור הענין... הוי' כו'.

אין מברכים שהחינו בין המצרים ואפילו בשבת. כתיב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם בתוך כאו"א מישראל, שבכאו"א מישראל תוכיות נקודת פנימית לבבו הוא מקדש לשבתו ית'. והנה מקום המקדש גם בזמן הגלות והשימוש קדוש הוא. וכדאיתא בשמות רבה פ"ב א"ר אחא לעולם אין השכינה זזה מכותל המערבי. וכל ענין השימוש הוא בהבנינים, וכן הוא גם במקדש הפרטי שבכאו"א מישראל, דהיכוד הוא שלם זך וטהור וכמ"ש אני ישנה ולבי ער, ואיתא במד"ר אני ישנה מן המצות ולבי ער לגמ"ח אני ישנה מן הצדקות ולבי ער לעשותו, רכל ענין השימוש, ר"ל, שישנו בישראל הוא רק בדוגמת הבנינים שמחוץ להיכוד, אבל היכוד דמקדש הפרטי הוא בקדושתו.

הלכות בית הבחירה

הלכות בית הבחירה (פ"א ה"ב) (ט)

ט יא-ץ בונד בן-עץ בולט-כלל! אלא-אז בא-בנים או-בלבנים-נסיד! אין עושן-אכסדרות של עץ-בכל העורה! אלא: של אבנים-אז לבנים!

אריינכאפן דעם גלות   כ"ב תמוז   משיח געדאנקען

(170 - 152 אאא-טע) - להכריז: שתיכף ומיד בא משיח צדקנו! ואז יהיי סדר אחר - בעבודה! - עבודה נעלית יותר! סג - וכיון שכן! - צריכים - להודות ו"לחטוף" 24 ("אריינכאפן"): עוד פעולה ועוד פעולה! - ברגעי הגלות האחרונים! - והעיקר! - שיהי כן בפועל ממש! ותיכף ומיד! - פחות משיעור זמן: ד"הרף עין! ותיכף ומיד ממש!

יום ראשון - כ"ב תמוז ו
 שיעורים חומש: ממנוג פרשה ראשונה עם פירש"י.
 תהלים: קר-קו!
 תניא: פרק ה-והנה... כדלקמן!
 אאמור"ר אמר: א חסידישער ווארט-מאכט-קלאר די קאפ, און ריין די הארץ! א חסידישע-הנהגה טובה; מאכט ליכטיג אין שטוב! א חסידישער ניגון-שטארקט-די תקוה ובטחון! כריינגט שמחה, און שטעלט אוועק די הויז מיט דער הויז געזינד, אין קרו אורה!

היום יום

יא - ומצוה-מן המבחר! לחוק את הבנין- ולהנביחו!
 כפי-כח הצבור! שנאמר: (ו) לרומם-את-בית אלהינו!
 ומפארין אותו-ומיפין-כפי כחות-אם יכולין-לטווח אותו
 בזהב-ול הנדיל במעשין - הוי-ון-מצוה!

הלכות בית הבחירה

כל יהודי צריך להרגיש האחריות להביא את הגאולה - וצריכים להתרגל ולחיות "גאולדיק"

כ"ג תמוז

משיח געדאנקען

אחריות! להביא את הגאולה - לכל העולם כולו! - פנינו עינינו: שעושה עבודתו הפרטית בשלימות! (כמחשבה דיבור ומעשה)! ועינינו: לפעול להביא את הגאולה שלישית - ככל העולם!

- ובאותיות פשוטות: בעמדנו קרוב ממש לפני הגאולה! - צריך כל יהודי להתרגל - לגאולה - ולהציב את עצמו כמצב ורגש של גאולה! - עינינו: הפיכת יומו הפרטי ל"יום גאולה" (פרטית) - והפיכת מקומו הפרטי - ל"ארץ ישראל"! - עינינו: שעושה העבודה של ברגע זה - ובמקום זה - בתכלית השלימות! - כמחשבה דיבור ומעשה! - ובנוגע לפועל - מיד כמוצאי שבת! - ואם משיח לא יבוא ח"ו לפני זה! - ידאגו לפרסם - בכל מקום שהוא (באופן המותר - לאחר שבת) - את ההוראה: "עשה כאן ארץ ישראל!" - ולהמשיך - בפירסום ההוראה - בימים שלאחרי זה! - עד שיבוא משיח צדקנו - נעינינו: שבנו עושים את העבודה ד"עשה כאן ארץ ישראל! - בשלימות! להתרגל להגאולה! - ניכנס - תיכף ומיד - ממש - מתוך ריקוד - בהגאולה!

יום שני שיעורים חומש: מטות-מסעי, שני עם פירש"י תהלים: קה-ק"ב. תניא: פרקו אמנם... צו- ליי"ח. כאשר מטות ומסעי נפרדות קורין - במנחת שבת, ב' ה' - ללוי עד סוף כל המסעות.

ה' תש"ג - ב' תמוז - פ"א ק"ד: - עוסקין בפנן: מעלות השחר עד צאת הכוכבים - והכל חייב לבנות ולסעד בעצמנו ובממונם! אנשים ונשים! כמקדש המדבר! - ואין מבטליו תינוקות של בית רבן - לבנן!

ב' תמוז - ב' תמוז - פ"א ק"ד: - עוסקין בפנן: מעלות השחר עד צאת הכוכבים - והכל חייב לבנות ולסעד בעצמנו ובממונם! אנשים ונשים! כמקדש המדבר! - ואין מבטליו תינוקות של בית רבן - לבנן!

עיקר עבודת ופעולת נשי"ד בענין הגאולה - והשפעתו עתה... בגלוי!

כ"ה תמוז

משיח געדאנקען

(ט"ז ע"ג - א"ת - א"ת - א"ת - א"ת)

עיקר עבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הנשיא דורנא הי"ד - לקרב ולמהר את הגאולה! כפי שהכריז ופירסם ב"קול-קורא" ²³: "לא לתת לטשורה - לאלתר לגאולה!"

ומזה מוכן, שהגאולה דחודש תמוז, גאולה של נשיא הדור, אשר כל עבודתו היתה בענין ד"לאלתר לגאולה! - מהוה: הפניית עניניו כח למהר את הגאולה שיהי' כאופן ד"לאלתר" תיכף ומיד ממש! גם עתה ישנה פעולתו של נשיא דורנא כמו שהיתה כחיים חיותו בעלמא דינ!

וְלְהוֹסִיף: שישנם כאלו שרואים כמוחש את פעולתו של (משיח) אדמו"ר נשיא דורנא, בעניניהם הפרטיים! הן בענינים גשמיים! - הצלחה בעניני מסחר! וכיו"ב, והן בענינים רוחניים! - עניני חלומות! הרהורי תשובה שנופלים להם לפתע! וכיו"ב, אשר כל ענינים אלו הם פעולתו של (משיח) אדמו"ר נשיא דורנא!

ואפילו אלו שאינם רואים זאת כמוחש, - מבינים ויודעים שבדאי קיימת פעולה זו! שכן כראותם את תלמידיו וחסידיהם "זרעו בחיים" ויודעים ש"הוא בחיים!"

ומזה מוכן גם בנוגע לנתינת כח בכל הקשור לעבודה דקירוב הגאולה! - שאין זה תוצאה מפעולתו בעבר, כי אם כאופן של פעולה כהה! והפנייתו: - וכמו כן בימינו אלו: - מכריזים! "לא לתת לטשורה - לאלתר לגאולה!" - משיח נאול - תיכף ומיד ממש!

ועיקר העבודה היא בענין הגאולה כלומר: להוסיף בכל עניני העבודה שתכליתן ומטרתן לקרב ולמהר עוד יותר את הגאולה האמיתית והשלמה ש"משיח צדקתו" תיכף ומיד! "לאלתר לגאולה" ביתירה מזה: - "נאו!"

יום רביעי - כח תמוז!

שיעורים - חומש: מנחת חנוכה רביעי עם פירוש"י!

תהלים: קיט, אשרי... מצותך מאד!

תניא! פרק ג' גאולת צו' ונדבה בכר'.

אין חסידות איז פאראן צוויי זייער כאראקטעריסטישע אויסשפראכען: א) א איד דערקענט ג-טליכקייט! און פילט די איבערגאטירליכקייט! און בעדארף אויף דעם קיין באורייזען נישט האבען! ב) א איד נישט ער וויל און נישט ער קען זיין אפגעריסן פון ג-טליכקייט!

דער אמת איז: אז די צוויי אויסשפראך ען זיינען אין זאך: א איד דערקענט ג-טליכקייט און פילט דעם למעלה מן הטבע דערפאר: איז ער וויל נישט ער קען זיין אפגעריסען פון ג-טליכקייט!

היום יום

טו וכן אבני היסוד והעזרות, שלמות היו. [טו] ואבני היסוד ועזרות שנבנו, או שנבנו - פסולות; ואין להן פדיון, אלא נגזרים.

הלכות בית הבחירה

לא להסתפק בהחלטות
אלא במעשים בלבד

כ"ו תמוז

משיח געדאנקאן

(שנת 1925 מלחמת ארץ ישראל)
 2. ההוראה-מכל האמור לעיל-בנוגע-למעשה בפועל! - כדברי חכמים
 במשנתם: (כפרק-דשבת זו) 13 "לא-המדרש עיקר-אלא-המעשה!"
 בעמדנו בשבת מברכים מנחם-אב, - יש להוסיף-ביתר שאת וביתר עוז
 בכל עניני העבודה! אשר על ידם-מקרכים, וממהרים-את הגאולה! האמיתית
 והשלימה ע"י משיח צדקנו.
 - ומוכן; שאין להסתפק-בהחלטות טובות-בלבד! אלא-העיקר הוא: -
 מעשה-בפועל ממש! וכמבואר בארוכה כתניא 25 אהבת ופסק הקלמה בעבודה
 במלמד ופוסקים - שאפילו-אם כיוון-את כל הכוונות-ולא קיים-את המצוה
 בפועל ממש - לא יצא ידי חובתו! ←

יום חמישי - כ"ו תמוז - דיוקנות
 שיעורים - חומש-מטות-מסעי, חמישן עם פירש"י
 תהלים: קיט-מה... לא שכחתי
 תניא! והאך... בחשובה מנודע.
 אין לערנען-איז די איבערגעגעבענקייט פון מענטשן-צו א זאך וועלכע ער וויל
 פארשטיין-און פארשטייט-אין דאוונען-איז די איבערגעגעבענקייט-צו העכער ווי
 פארשטאנד!
 אין לערנען תורה-פילט זיך א איד; ווי א תלמיד-בא א רבין-אין דאוונען - ווי א
 קינד-בא א פאטער!

היום יום

טו פל אכן שנגע פה הפרזל--אף על פי שלא נפגמה--פסולה לבנין המזבח ובנין הפכש, שנאמר
 "כי חרף הנפת עליה, ותחללה" (שמות כ, כא). והבונה אכן שנגע פה פרזל במזבח או בפכש--
 לוקה, שנאמר "לא-תבנה אתהן גזית" (שם); והבונה אכן פגום, עובר בעשה.

הלכות
בית
הבחירה

משיח ממתין בקוצר רוח להתגלות

כ"ז תמוז

משיח געדאנקען

(אין אונזער טעגליכער שולן)

אע"פ שכבר פעלן גדולות ונפלאות בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה! - הרי כיון שמשח צדקנו עדיין לא בא! הרי זו ההוכחה ביננו שנשאר עדיין מה להשלים ולהוסיף בה! ולכה יש למצוא ובהשתדלות דרכים: להגביר ולהרחיב את הפעולה: דהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה! לעל כאר"א לעשות חשבון צדק בנפשו: מה עשה עד עתה לקירוב הגאולה? ...

ובפרט ע"י ההתבוננות שמשח צדקנו עומד ומצפה בקוצר רוח לגאול את ישראל!

לאחרי שכאר"א שלים את התלוי בו! להחיש את ביאת המשיח ומכיון שמשח צדקנו בכבודו וכעצמו עומד וממתין לפעולה שלו הרי מובן גדול האחריות המוטלת עליו ביחד עם גדול הזכות! יי - ויהי: שקבלת החלטת הטובה - המוסר: בכל הפעולות דהפצת התורה והיהדות והמעיינות חוצה עוד לפני הקיום בפועל! - תביא תוכף ומיד את הגאולה!

(אין אונזער טעגליכער שולן)

היום יום

ביאור שיעורים חומש: מטעם מסעדת המוסדות החרדיים תהלים: קפ"ג. תניא: האף מ... כנגד כהלך.

אחד מהעילויים המפורסמים בעל כשרון גדול ועמקן נפלא בא לליאונא וישקד בלימוד החסידות ובגודל כשרונותיו, רכש לו במשך זמן קצר ידיעה גדולה ורחבה בתורת החסידות!

ביחידות הראשונה שנכנס לרכינו הזקן שאל: רבלימה חסר ליי ויענהו רבינו הזקן: אין חסר לך מאומה! כי ירא אלקים אתה ולמדן רק צריך אתה להוציא את החמץ שהוא הישות וגסות הרוח ולהכניס מצה שהוא ביטול וכלי שנשתמש בו בישות שנדמה לו שהוא אור כגון שפודין שדוחקין רגלי השכינה דאין אני והוא יכולין לדורל צריך ליבון והליבון הוא עד שיהיו הניצוצות דהכירורים ניתונן ונכללן בקאור האמת!

הלכות בית הבחירה

יז - אין עושין מדרגות למזבח! שנאמר: [ולא תעלה במעלות על מזבח! אלא בונין כמו תל בדרומו של מזבח מתמעט ויורד מראש המזבח עד הארץ והוא הקרא כבש! והעולה במעלות על המזבח - לוקח

להבין סיומים לתשעת הימים
שמוסיף בהפיכת ימים אלו

כ"ה תמוז

משיח געדאנקען

לענין-שהזמן גרמא! - בנוגע-לעריכת
 "סיומים" כתשעת הימים: ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶⁴ ⁵⁶⁵ ⁵⁶⁶ ⁵⁶⁷ ⁵⁶⁸ ⁵⁶⁹ ⁵⁷⁰ ⁵⁷¹ ⁵⁷² ⁵⁷³ ⁵⁷⁴ ⁵⁷⁵ ⁵⁷⁶ ⁵⁷⁷ ⁵⁷⁸ ⁵⁷⁹ ⁵⁸⁰ ⁵⁸¹ ⁵⁸² ⁵⁸³ ⁵⁸⁴ ⁵⁸⁵ ⁵⁸⁶ ⁵⁸⁷ ⁵⁸⁸ ⁵⁸⁹ ⁵⁹⁰ ⁵⁹¹ ⁵⁹² ⁵⁹³ ⁵⁹⁴ ⁵⁹⁵ ⁵⁹⁶ ⁵⁹⁷ ⁵⁹⁸ ⁵⁹⁹ ⁶⁰⁰ ⁶⁰¹ ⁶⁰² ⁶⁰³ ⁶⁰⁴ ⁶⁰⁵ ⁶⁰⁶ ⁶⁰⁷ ⁶⁰⁸ ⁶⁰⁹ ⁶¹⁰ ⁶¹¹ ⁶¹² ⁶¹³ ⁶¹⁴ ⁶¹⁵ ⁶¹⁶ ⁶¹⁷ ⁶¹⁸ ⁶¹⁹ ⁶²⁰ ⁶²¹ ⁶²² ⁶²³ ⁶²⁴ ⁶²⁵ ⁶²⁶ ⁶²⁷ ⁶²⁸ ⁶²⁹ ⁶³⁰ ⁶³¹ ⁶³² ⁶³³ ⁶³⁴ ⁶³⁵ ⁶³⁶ ⁶³⁷ ⁶³⁸ ⁶³⁹ ⁶⁴⁰ ⁶⁴¹ ⁶⁴² ⁶⁴³ ⁶⁴⁴ ⁶⁴⁵ ⁶⁴⁶ ⁶⁴⁷ ⁶⁴⁸ ⁶⁴⁹ ⁶⁵⁰ ⁶⁵¹ ⁶⁵² ⁶⁵³ ⁶⁵⁴ ⁶⁵⁵ ⁶⁵⁶ ⁶⁵⁷ ⁶⁵⁸ ⁶⁵⁹ ⁶⁶⁰ ⁶⁶¹ ⁶⁶² ⁶⁶³ ⁶⁶⁴ ⁶⁶⁵ ⁶⁶⁶ ⁶⁶⁷ ⁶⁶⁸ ⁶⁶⁹ ⁶⁷⁰ ⁶⁷¹ ⁶⁷² ⁶⁷³ ⁶⁷⁴ ⁶⁷⁵ ⁶⁷⁶ ⁶⁷⁷ ⁶⁷⁸ ⁶⁷⁹ ⁶⁸⁰ ⁶⁸¹ ⁶⁸² ⁶⁸³ ⁶⁸⁴ ⁶⁸⁵ ⁶⁸⁶ ⁶⁸⁷ ⁶⁸⁸ ⁶⁸⁹ ⁶⁹⁰ ⁶⁹¹ ⁶⁹² ⁶⁹³ ⁶⁹⁴ ⁶⁹⁵ ⁶⁹⁶ ⁶⁹⁷ ⁶⁹⁸ ⁶⁹⁹ ⁷⁰⁰ ⁷⁰¹ ⁷⁰² ⁷⁰³ ⁷⁰⁴ ⁷⁰⁵ ⁷⁰⁶ ⁷⁰⁷ ⁷⁰⁸ ⁷⁰⁹ ⁷¹⁰ ⁷¹¹ ⁷¹² ⁷¹³ ⁷¹⁴ ⁷¹⁵ ⁷¹⁶ ⁷¹⁷ ⁷¹⁸ ⁷¹⁹ ⁷²⁰ ⁷²¹ ⁷²² ⁷²³ ⁷²⁴ ⁷²⁵ ⁷²⁶ ⁷²⁷ ⁷²⁸ ⁷²⁹ ⁷³⁰ ⁷³¹ ⁷³² ⁷³³ ⁷³⁴ ⁷³⁵ ⁷³⁶ ⁷³⁷ ⁷³⁸ ⁷³⁹ ⁷⁴⁰ ⁷⁴¹ ⁷⁴² ⁷⁴³ ⁷⁴⁴ ⁷⁴⁵ ⁷⁴⁶ ⁷⁴⁷ ⁷⁴⁸ ⁷⁴⁹ ⁷⁵⁰ ⁷⁵¹ ⁷⁵² ⁷⁵³ ⁷⁵⁴ ⁷⁵⁵ ⁷⁵⁶ ⁷⁵⁷ ⁷⁵⁸ ⁷⁵⁹ ⁷⁶⁰ ⁷⁶¹ ⁷⁶² ⁷⁶³ ⁷⁶⁴ ⁷⁶⁵ ⁷⁶⁶ ⁷⁶⁷ ⁷⁶⁸ ⁷⁶⁹ ⁷⁷⁰ ⁷⁷¹ ⁷⁷² ⁷⁷³ ⁷⁷⁴ ⁷⁷⁵ ⁷⁷⁶ ⁷⁷⁷ ⁷⁷⁸ ⁷⁷⁹ ⁷⁸⁰ ⁷⁸¹ ⁷⁸² ⁷⁸³ ⁷⁸⁴ ⁷⁸⁵ ⁷⁸⁶ ⁷⁸⁷ ⁷⁸⁸ ⁷⁸⁹ ⁷⁹⁰ ⁷⁹¹ ⁷⁹² ⁷⁹³ ⁷⁹⁴ ⁷⁹⁵ ⁷⁹⁶ ⁷⁹⁷ ⁷⁹⁸ ⁷⁹⁹ ⁸⁰⁰ ⁸⁰¹ ⁸⁰² ⁸⁰³ ⁸⁰⁴ ⁸⁰⁵ ⁸⁰⁶ ⁸⁰⁷ ⁸⁰⁸ ⁸⁰⁹ ⁸¹⁰ ⁸¹¹ ⁸¹² ⁸¹³ ⁸¹⁴ ⁸¹⁵ ⁸¹⁶ ⁸¹⁷ ⁸¹⁸ ⁸¹⁹ ⁸²⁰ ⁸²¹ ⁸²² ⁸²³ ⁸²⁴ ⁸²⁵ ⁸²⁶ ⁸²⁷ ⁸²⁸ ⁸²⁹ ⁸³⁰ ⁸³¹ ⁸³² ⁸³³ ⁸³⁴ ⁸³⁵ ⁸³⁶ ⁸³⁷ ⁸³⁸ ⁸³⁹ ⁸⁴⁰ ⁸⁴¹ ⁸⁴² ⁸⁴³ ⁸⁴⁴ ⁸⁴⁵ ⁸⁴⁶ ⁸⁴⁷ ⁸⁴⁸ ⁸⁴⁹ ⁸⁵⁰ ⁸⁵¹ ⁸⁵² ⁸⁵³ ⁸⁵⁴ ⁸⁵⁵ ⁸⁵⁶ ⁸⁵⁷ ⁸⁵⁸ ⁸⁵⁹ ⁸⁶⁰ ⁸⁶¹ ⁸⁶² ⁸⁶³ ⁸⁶⁴ ⁸⁶⁵ ⁸⁶⁶ ⁸⁶⁷ ⁸⁶⁸ ⁸⁶⁹ ⁸⁷⁰ ⁸⁷¹ ⁸⁷² ⁸⁷³ ⁸⁷⁴ ⁸⁷⁵ ⁸⁷⁶ ⁸⁷⁷ ⁸⁷⁸ ⁸⁷⁹ ⁸⁸⁰ ⁸⁸¹ ⁸⁸² ⁸⁸³ ⁸⁸⁴ ⁸⁸⁵ ⁸⁸⁶ ⁸⁸⁷ ⁸⁸⁸ ⁸⁸⁹ ⁸⁹⁰ ⁸⁹¹ ⁸⁹² ⁸⁹³ ⁸⁹⁴ ⁸⁹⁵ ⁸⁹⁶ ⁸⁹⁷ ⁸⁹⁸ ⁸⁹⁹ ⁹⁰⁰ ⁹⁰¹ ⁹⁰² ⁹⁰³ ⁹⁰⁴ ⁹⁰⁵ ⁹⁰⁶ ⁹⁰⁷ ⁹⁰⁸ ⁹⁰⁹ ⁹¹⁰ ⁹¹¹ ⁹¹² ⁹¹³ ⁹¹⁴ ⁹¹⁵ ⁹¹⁶ ⁹¹⁷ ⁹¹⁸ ⁹¹⁹ ⁹²⁰ ⁹²¹ ⁹²² ⁹²³ ⁹²⁴ ⁹²⁵ ⁹²⁶ ⁹²⁷ ⁹²⁸ ⁹²⁹ ⁹³⁰ ⁹³¹ ⁹³² ⁹³³ ⁹³⁴ ⁹³⁵ ⁹³⁶ ⁹³⁷ ⁹³⁸ ⁹³⁹ ⁹⁴⁰ ⁹⁴¹ ⁹⁴² ⁹⁴³ ⁹⁴⁴ ⁹⁴⁵ ⁹⁴⁶ ⁹⁴⁷ ⁹⁴⁸ ⁹⁴⁹ ⁹⁵⁰ ⁹⁵¹ ⁹⁵² ⁹⁵³ ⁹⁵⁴ ⁹⁵⁵ ⁹⁵⁶ ⁹⁵⁷ ⁹⁵⁸ ⁹⁵⁹ ⁹⁶⁰ ⁹⁶¹ ⁹⁶² ⁹⁶³ ⁹⁶⁴ ⁹⁶⁵ ⁹⁶⁶ ⁹⁶⁷ ⁹⁶⁸ ⁹⁶⁹ ⁹⁷⁰ ⁹⁷¹ ⁹⁷² ⁹⁷³ ⁹⁷⁴ ⁹⁷⁵ ⁹⁷⁶ ⁹⁷⁷ ⁹⁷⁸ ⁹⁷⁹ ⁹⁸⁰ ⁹⁸¹ ⁹⁸² ⁹⁸³ ⁹⁸⁴ ⁹⁸⁵ ⁹⁸⁶ ⁹⁸⁷ ⁹⁸⁸ ⁹⁸⁹ ⁹⁹⁰ ⁹⁹¹ ⁹⁹² ⁹⁹³ ⁹⁹⁴ ⁹⁹⁵ ⁹⁹⁶ ⁹⁹⁷ ⁹⁹⁸ ⁹⁹⁹ ¹⁰⁰⁰

בְּכַל יְמֵי חַיֵּינוּ וְכַל יְמֵי חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ
 - יש להזכיר - (לעורר עוה"פ)
 אודות הוספה בתורה - בעניני הגאולה
 ובנין ביהמ"ק השלישי וחזיון הצפוי וה-
 תשוקה והדרישה - כו' - להגאולה! (פנא)
 - וכן יש להזכיר - ולעורר - ע"ד המנהג:
 דעריכת "סיומים" בכל תשעת הימים -
 כדי להוסיף - בשמחה - של תורה!
 באופן המותר - שע"ז מבטלים הענינים
 דהיפך השמחה! כו' ¹²⁰

ומה טוב - שיערכו הסיומים, ברוב
 עם! הדין - בלתי - לשתף - כו"כ
 מישראל! (מצד אהבת ישראל ואחדות
 ישראל) בשמחה לגמרה של תורה, גם
 אם רובם לא סיימו בעצמם המסכת! ¹²¹
 - ולהוסיף, שכדאי - ונכון - לערוך "סיו-
 מים" על מסכתות כאלו: סיומים - בעני-
 נים - שנקל לאמרם - ולהסבירם - במהירות!
 לכאורא מישראל! אפילו! פשוט שבפשו-
 טים!
 - ולדוגמא: מסכת תמיד! (מסכת-הכי-
 קטנה! שמונה ¹²² דפים בלבד! שיכולים
 ללמדה ולסיימה במשך זמן קצר!
 במשך - ¹²³ - וכן הסיום: ד.כל בני
 לימודי ה" ¹²⁴ - בארבעת המסכתות
 ברכות נזיר יבמות כריתות! ר"ה ¹²⁵
 בנין ¹²⁶ -

שב"סיומים" אלו יכולים לשתף גם
 יהודי שפוגשים ברחוב, ובאמצע עסקיו
 כו' - ע"ז שמספרים לו: שביום זה
 נערך "סיום" - (ברוב ע"פ) - על מסכת
 פלונית! וחוזרים בפניו על סיום המסכת!
 - מאמר חזל-המובן בנקל - לכאורא
 מישראל! (פנא) - או אפילו: ע"ז - שאומ-
 רים לו- המאמר - דסיום המסכת! מבלי
 לספר לו- שזהו"ע של "סיום" - שגם ע"ז
 משתפים אותו בה"סיום! (אפילו) - לא
 יאמרו! - שהרי, זכין לאדם שלא
 בפניו! ¹²⁶

וכן יש לעורר: ע"ד ההוספה - בלימוד
 התורה - בכלל! ובנתינת הצדקה! ¹²⁷ - ע"פ
 מש"נ ¹²⁸ - "ציון במשפט (תורה ¹²⁹) תפדה,
 ושב" בצדקה" ¹³⁰ -

כאשר מחליטים - ומתחילים - המעשה
 בפועל! - להוסיף - בכל הענינים האמורים!
 מתוך אהבת ישראל - ואחדות ישראל! -
 נזכה - תיכף ומיד - שיהפכו - ימים אלו -
 לששון ולשמחה - ולמועדים טובים!

	<p>שבת</p> <p>מברכים ר"ח מנחם אב- אמירת כל התהלים כחשכמה: יום התוועדות! הפטורה: שמעו - אלקיך יהודה! אם תשוב - ובו יתהללו! שיעורים חומש: משנת מסע, שמעו - צ. פירשי. תהלים: קלה קלט. תניא: פרק ת-הנהג... למלך (פנא). לכל אחד מהרביים היו מאמרים קבועים בלחוד - כשביל זה! לטהר- אויר העולם! אשר פעם בשנים או בשלש שנים היו חוזרים עליהם רביים! אחד ממאמרי- רבינו הזקן - החלצו שבלקו"ת- בלי ההגהות- אחד ממאמרי- ארמור"ר האמצעי - יפה שעה אחת! - ותוכנו: עשרה פרקים הראשונים- דד"ה הנה כאורא אומר אלקי נשמה בדרה"ת! אחד - ממאמרי הצ"צ - מה טובו שבלקו"ת- אחד ממאמרי אצמבר"ר - מי כמוכה באלים! - אחד ממאמרי ארמור"ר. וידעת היום- מאסקווא- רנ"ז!</p>	<p>היום יום</p>
	<p>יח- המערה וכלית, השלח וכליו ומזבח הקטרת וכל כלי שרת - אין עושין אותם - אלא מן המתכת בלבד! ואם עשאוהו של עץ, או עצם או אבן, או של זכוכית - פסולין! (ברכות ארבעים - פ"א ב"ה)</p>	<p>הלכות בית הבחירה</p>

לבטל סיבת הגלות ע"י אהבת חנם - אהבת ישראל בתכלית השלימות

כ"ט תמוז

משיח געדאנקען

- הסיבה דחורבן-בית שני (והגלות שלאח"ז)- היא: - "מפני שהיתה בו שנת חנם!"¹¹¹ - היפך-הנהגתו של אהרן! - אהבת ישראל-בתכלית השלימות! - ומוזה מוכן, שכאשר נמצאים בזמן ד"בין המצרים", ובפרט החל מתשעת הימים שמר"ח מנ"א (יום פטירתו של אהרן) עד-תשעה באב, -

- יש להוסיף ביתר-שאת וכיתר עוז, ככל הענינים-דאהבת ישראל! עד לאופן: ד"אהבת חנם!" שעי"ז-מבטלים את סיבת הגלות! ובמילא, - בטל המסוכב!

- ובפשטות: - שזוכים-תיכף ומיד-לגאולה האמיתית והשלימה

- ועי"ז-שמוסיפים ככל עניני תורה ומצוות! - מוסיפים עוד יותר-בידות ומהירות, הגאולה! - באופן: ד"אחישנה" גופא! - שכן, - כפי הנראה, - גם ב"אחישנה" ישנם, כו"כ אופנים-ודרגות, -

ולכן, ע"י ההוספה בעניני התומ"צ, - מוסיפים ופועלים את הענין: ד"אחישנה" ב"אחישנה" גופא! - שזוכים לשמוע את "אלה הדברים אשר דיבר משה אל כל ישראל"- מפיו- של משה! (ע"פ מנ"א, מדה"א, כ"ט תמוז)

יום ראשון - בט תמוז!
 שיעורים - חומש: דברים; פרשה ראשונה עם פירש"י!
 תהלים: קמ"ק;
 תניא! פרק ט' ובבאור דר"ה.
 מצאו פתקא כיי"ק הצ"צ ו-תוכנה: שהחליט ללמוד בכל יום-שש שעות-בלילה - בעמידה! נגלה, ות"ל שקיים ויעבר על ש"ס בבלי וירושלמי וארבעה-חלקי-שלחן ערוך בעיון!
 ח קשבונין ההיכל והעזרה-בונין באבנים גדולות.

היום יום

כא [ב] אין עושין כל הפלים מתחלתו, אלא לשם הקדש; ואם נעשו מתחלתו להדיוט, אין עושין אותו לנבות. וכלי נבות--עד שלא נשתמש בהן נבות, רשאי להשתמש בהן הדיוט; ומשנשתמש בהן נבות, אסורין להדיוט. אבנים וקורות שהצבן מתחלה לבית הקנסת, אין בונין אותן בהר הבית.

הלכות בית הבחירה

זה ספר תולדות אדם

סקירה קצרה על חייו ופועליו
ממגזין "בית משיח"

קיצור פרקי חייו

הרה"ח ר' מנחם מאיר ע"ה בלוי, היה מרכז תקשורת של איש אחד, שניצל כל מדיה תקשורתית להפצת תורת הרבי. לשיא פעילותו הגיע בשנים האחרונות, כאשר התעקש לזרז את הגאולה בכל דרך אפשרית והקדיש לכך את חייו. בצוואתו למשפחתו כתב: אני הולך על מסירת נפש כפשוטו ממש להביא משיח עכשיו! המשיכו להתעקש!

מאת: זלמן מאנסזון

"אל תתנו דמי לו - עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהילה בארץ" - זעקו מקירות ליבם המוני בית ישראל השבוע בפתיחה לסליחות לשבעה עשר בתמוז יהפך לשמחה, זעקה שנהייתה לקו מנחה ומוביל בחייו של החסיד המנוח הרה"ח מנחם מאיר הכהן ע"ה בלוי שנלב"ע לפני כחודש ביום א"ך סיון.

לו היה יכול, ודאי היה מבקש ר' מאיר מהקוראים להתעלם מפרט כזה או אחר בתולדות חייו, הוא היה מסיט הצידה את ההתמקדות בו ובפעלו הרב - רק דבר אחד היה רוצה לומר, שוב ושוב: איך ייתכן שהיום הקודם עבר ועדיין לא זכינו? ומה אנו עושים כדי שמחר לא נהיה עדיין, רחמנא ליצלן, בגלות?!

לרגל ה'שלושים' לפטירתו של אותו חסיד, ש' השיחה הידועה' הייתה עבורו לצו חיים, ובאזניו הדהדו כל העת מילותיו הכואבות של מלכנו: "ותמיהה נוספת - שמתאספים עשרה (וכמה וכמה עשירות) מישראל ביחד. . ולא מופרך אצלם, רחמנא-ליצלן, שמשיח לא יבוא בלילה זה, וגם מחר. . רחמנא-ליצלן!!" - יוצא 'בית משיח' - בסיוע בני משפחתו שיחיו - להתחקות אחר מסכת חייו ופעלו הרב להפצת דברי הרבי בעולם כולו, בתקוה שיעוררו אותנו הדברים ללכת בעקבותיו. שנחליט לקחת את האחריות ולהיות אותו "עקשן", שעליו התחנן מלכנו באותה השיחה.

ימי ילדות - משנחאי לברוקלין

הרב מנחם מאיר הכהן בלוי נולד בשנחאי בכ"א אדר ה'תש"ו. אביו, הרב חיים משה יהודה הכהן (מתלמידי ישיבת מיר) הכיר את חסידי חב"ד שהגיעו מתות"ל אטוואצק ושהו בשנחאי, והחל ללמוד עמם תניא ולהתקרב לחסידות חב"ד. הקשר התהדק עוד יותר כאשר משפחתו היגרה לארה"ב בשנת תש"ז, ובתקופה הראשונה התגוררו בבית דודו - הרב חיים מרדכי אייזיקחדקוב, מזכירו של הרבי, שהתגורר אז בשכונת פאראקוויי (כשעה נסיעה מ-770).

כשהגיע לגיל תלמוד תורה, התלבטו הוריו היכן לשלוח אותו, והדוד הרב חדקוב, שהיה ידוע כאיש חינוך, המליץ לשלחו ללמוד בליובאוויטש - שם יוכלו להיות בטוחים שהבן יגדל ירא שמים כראוי.

על אף התקרבותו של אביו לליובאוויטש, הוא לא נהפך לחסיד חב"ד במובן הרשמי של המילה; עם זאת, היה חסיד בלב ונפש של הרבי, השתתף בהתוועדויותיו והתמסר לענייני הקדושים. ר' מאיר המשיך צעד קדימה והפך לחסיד חב"ד מן השורה - בין השאר, בזכות השפעתו של הדוד הרב חדקוב - ועובדה זו השפיעה רבות גם על משפחתו.

בעקבות מענה הרבי: מוסיף שם 'מנחם'

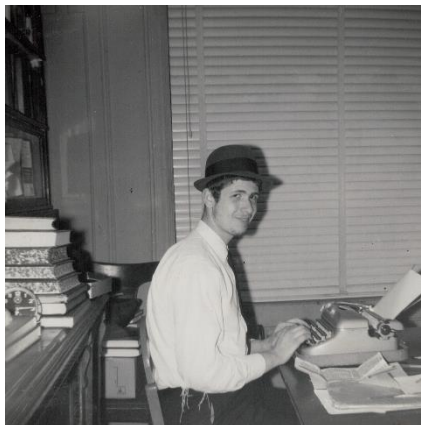
בשנת תשל"א נשא את רעייתו מרת אסתר (תבלחט"א), בת הרב מאיר אבצן. כאשר כתב לרבי על כך ששמו הוא כשם חמיו לעתיד, ענה הרבי: "להוסיף שם", וציין לתשובת הצמח צדק בנושא, והוסיף: "ויהא לאורך ימים ושנים טובות". ר' מאיר הוסיף לעצמו את השם מנחם - כשמו של הרבי.

"זמן קצר אחר-כך", סיפר פעם, "הייתי ביחידות ליום הולדתי, וחתמתי את שמי 'מנחם מאיר'. הרבי שאל: 'השם שלך הוא מנחם?' ועניתי שהרבי אמר לי להוסיף שם, והוספתי לעצמי את השם מנחם. הרבי הגיב: 'א גלייכע זאך?!'"

זמן קצר אחרי החתונה השתלבו הזוג בלוי בעבודת הכלל ובצרכי ציבור הקשורים עם הרבי מלך המשיח. בתחילה ניהל ר' מאיר מחלקה בישיבת 'הדר התורה', שם התמסר ודאג לתלמידים ולמוסד, ובד בבד זוגתו תחיל' החלה לעבוד כמשפיעה ב'מכון חנה', ויחד הדריכו וקירבו את התלמידים והתלמידות והצעידו אותם בדרכם החדשה העולה בית א-ל.

‘מפיץ’ בכל מדיה אפשרית

עוד לפני חתונתו - וכן כמה שנים אחריה - עבד ר' מאיר ב'ועד להפצת שיחות'. במסגרת עבודה זו היה אחראי לשלוח את השיחות בדואר לכל המנויים, והוא ניצל זאת לשלוח לרבנים ואישי ציבור רבים מכל גווי הקשת היהודית את תורתו של הרבי. הוא סחב בעצמו את השקים הכבדים לדואר - אף אם היה זה בערב שבת, דקות ספורות לפני הדלקת נרות - הוא ראה זאת כזכות גדולה, ולכן עשה הכול בעצמו.

זה היה תפקידו הרשמי, אך הוא היה רק חלק קטן מתוך פעולותיו הרבות של ר' מאיר להפצת תורתו של הרבי בכל דרך ובכל הזדמנות שהיא. בליבו בערה השאיפה - שכולם ידעו שיש רבי בישראל, שילמדו את תורתו ויתקשרו אליו. ר' מאיר האמין שלא ייתכן שאדם ישמע את דבריו של הרבי ועדיין ישאר מתנגד, ולכן דאג להפיץ את תורת הרבי בכל מקום שידו מגעת. אפילו על לוחית הרישוי של רכבו כתב: MAYFITS - 'מפיץ'...

במשך שנים ארוכות, לפני ההתוועדויות הגדולות של הרבי (כמו י"ט כסלו, פורים, י"ב תמוז וכד'), היה ר' מאיר נוסע עם רמקול על רכבו בבורו פארק ובוויליאמסבורג, ומזמין את הציבור להתוועדות. בנוסף, פירסם מודעה בעיתונים היהודיים - 'דער טאג', 'דער מארגן', 'ג'ואיש פרעס' ועוד - על ההתוועדות הקרובה. הוא לא הסתפק בכך, ואף שילם על אוטובוסים שיאספו אנשים מהשכונות החרדיות להתוועדויות של הרבי.

גם בהזדמנויות נוספות דאג ר' מאיר לוודא שהמסרים של הרבי יופצו בעולם. בתקופה בה סערו חסידי סאטמר נגד שיטתו של הרבי ש'מבצע אנטבה' היה נס גלוי מהשי"ת, והרבי ביקש לשאול את הרבנים בעולם שלוש שאלות הלכתיות שיוכיחו שהמבצע היה נס (כמפורט בבית משיח גליון 1028) - החליט ר' מאיר לפרסם במשך תקופה מודעות על עמוד שלם ב'אלגעמיינער ז'ורנאל', בה הפנה בפומבי את שאלות הרבי לרבנים.

החשש מידם הארוכה של הקנאים הביא את ר' מאיר להסתיר את שמו, והוא חתם על המודעה בשם 'מנחם לוינסון' (בן לוי - על שם היותו כהן). במשך תקופה קיבל ר' מאיר מסרים ממערכת העיתון שחסידי סאטמר אינם שוקטים בניסיון למצוא מיהו מנחם לוינסון 'המחוצף'. עד שלבסוף נודע לו שהוא יכול לשבת במנוחה - מכיון שבסאטמר הגיעו למסקנה ש'מנחם לוינסון' אינו אלא שמו הקדוש ושם אביו של הרבי, וכנראה הרבי בכבודו ובעצמו עומד מאחורי המודעה...

הרבי שליט"א הדריך את ר' מאיר להמשיך בעבודת ההפצה, ונתן לו להבין שזוהי אכן שליחות חייו. כשנתיים אחרי החתונה, קיבלו הזוג בלוי הצעת שליחות. הם כתבו על כך לרבי, ומהתשובה הבינו שהשליחות שלהם היא להתעסק בהפצה בניו יורק, ולא במקום אחר. גם כאשר עלתה ההצעה להיכנס לעבודה במכון חנה בקראון הייטס, שלל הרבי ביחידות את הרעיון.

אלפים נחשפים לתורת הרבי

בשנת תשל"ו, החל ר' מאיר לפרסם מידי שבוע נקודה משיחה מווגהת של הרבי בעיתון 'אלגעמיינער ז'ורנאל', תחת הכותרת "תורה געדאנקען". הוא הגיע למסקנה שבאמצעות פרסום השיחה בעיתון - היא תגיע לרבבות קוראים, וההשפעה בלתי תשוער. לא היו אז מחשבים או אפשרויות מתקדמות, והוא פשוט חתך דפים מספרי הלקוטי שיחות שבביתו, הדביק וסידר אותם בעצמו עבור העיתון, כשהוא מוסיף להם כותרות שישקרו את הקוראים ויגרמו להם להתעניין. על המדור חתם בשם 'מ. כהן', ואת הפרסום מימן מכספו. פרסום המדור נמשך עד סוף שנות הנו"נים, מידי שבוע ברצף.

בנוסף לכך, פרסם את שיחות הרבי גם בעיתונים באנגלית. כמו כן פרסם בעיתונים פעמים רבות על המבצעים וההוראות השונות של הרבי - למשל, בכתבה תחת הכותרת המרעושה: "80 אחוז מהמזוזות פסולות!" עורר על בדיקת תפילין ומזוזות, ועוד.

"ידוע לנו על הרבה אנשים שהתקרבו לרבי בזכות הפרסום בעיתונים - הן 'תורה' והן הפרסומים על ההתוועדויות", מספרים בני משפחתו. "סיפר לנו חסיד אחד על רב חשוב, לא חב"דניק, שקנה כל שבוע במיוחד את ה'אלגעמיינער' - רק בשביל ה'תורה". זו דוגמא אחת מיני אלף על האנשים שנחשפו לרבי מלך המשיח ולתורתו, באמצעות הפרסום של ר' מאיר. "ודאי יש עוד אלפים כאלה, שלעולם לא נדע עליהם", הם מוסיפים.

באחד מהמכתבים שכתבו הזוג בלאו לרבי, הם מדווחים שבמשך תקופה של כ-5 שנים הוצאות הפרסום בעיתונים הגיעו לסכום עצום של \$40,000 (!). די לציין את העובדה, כי באותם ימים היה זה כמעט מחיר של קניית בית גדול בשכונה.

הרבי על פעילותו: זוהי בפירוש כן הכוונה!

פעולות ההפצה ובמיוחד הפרסום של ה'תורה געדאנקען' זכו להתייחסויות רבות ומעודדות מהרבי. כשעבר בחלוקת כוס של ברכה, לאחר שהתחיל להדפיס את ה'תורה', הרבי נתן לו בקבוק משקה. לפליאתו הרבה במה זכה לכך - שהרי בקבוקי המשקה מיועדים רק לעוסקים בענייני ציבור - אמר לו הרבי: "זה בשביל ה'תורה' שאתה מדפיס". מאז, במשך השנים, קיבל פעמים רבות בקבוק מהרבי. בנוסף, מאז, החל הרבי לכתוב לו במכתבים את התואר "עוסק בצ"צ".

בשמחת תורה תשל"ז מכרו את הפסוקים של "אתה הראת", והרבי כיבד את מערכת העיתון אלגעמיינער בפסוק. אף אחד לא היה נוכח במקום, והרבי שאל "איפה מ. כהן?".

בשנת תשל"ח, שנים ספורות לאחר שהתחיל לפרסם את ה'תורה געדאנקען', משפחתו כבר גדלה ב"ה, והיה לו קשה להמשיך לשלם על המדור. הוא חשב להפסיק, אך כששמעו על כך במזכירות הרבי, אמרו לו שאסור לו להפסיק - במיוחד בזמן רגיש כזה (היה זה לאחר האירוע בשמיני עצרת). אז סיפרו לו המזכירים: "בכל פעם הרבי מבקש את האלגעמיינער, ומסתכל על הפרסום שלך בעיתון. ועכשיו - אם הרבי יראה את העיתון ויראה שה'תורה געדאנקען' לא מודפס, זה לא יהיה טוב... אם צריך נשתתף איתך בהוצאות, אך אל תפסיק לפרסם!"

מאז, כשראה עד כמה הענין מאוד חשוב לרבי, לא חשב עוד להפסיק.

בתקופה מסויימת חסיד אחר פרסם בעיתון שיחה של הרבי תחת המדור של "תורה געדאנקען" משהגיע לידיעת הרבי שלא היתה בהסכמת ר' מאיר... הרבי כתב על גבי העיתון אז - 'חמרא למריה טיבותא לשקיה', הקיף בעיגול את שמו של 'מ. כהן' וסימן חץ למילים שכתב. כלומר ש'מ. כהן' הוא ה'שקיה' שמגיע לו טיבותא, והרבי הוסיף "האם זה לא השגת גבול של מ. כהן?".

אך ללא ספק, ההתייחסות הברורה והמעודדת ביותר, היה כאשר דיבר הרבי בהתוועדות בפומבי על הדפסת ה'תורה' בעיתונים (כדרכו בקודש, מבלי לציין שמות ופרטים - אך ההקשר היה ברור וידוע ליודעים).

היה זה כאשר פנה ר' מאיר לעסקן חשוב, מנכבדי אנ"ש בשכונה, וביקש ממנו לתרום עבור ההוצאות הכבדות של המדור. כאשר שמע אותו עסקן ש'מ. כהן' הוא לא אחר מאשר ר' מאיר בלוי, לא רק שלא תרם, אלא התחיל לנזוף בו ולצעוק עליו. טענות שונות היו בפיו של העסקן - שהפרסום בעיתונים אינו ראוי, ובגללו דברים של הרבי מתגלגלים בבזיון, זה לא הכוונה' וכו'. הוא לא הסתפק בכך, אלא דאג גם להרעיש בין החסידים ולעורר מחאה נגד אותו חילול ה', כביכול.

אותו עסקן אף כתב על כל הענין לרבי, ובשבת פרשת בא תשל"ו - לקראת סוף ההתוועדות - התייחס הרבי באריכות לטענות, ואמר (תרגום חפשי מאידיש, מתוך שיחות קודש ח"א ע' 419):

"... שלכן, צריכים להתעסק בהפצת המעינות, ולקרב יהודי שני.

ולא כדברי מי שאומר שאסור להדפיס בעיתון עניני תורה וכו', וישנם כאלו השומעים את דבריו, ושותקים, שזה אפילו גרוע יותר, והוא טוען שזו לא הכוונה. זוהי בפירוש כן הכוונה! ('דאס איז בפירוש יע די כוונה!') - אם לא היתה זו הכוונה, לא היו נותנים שידפיסו את זה בעיתון.

הוא רואה כיצד הזולת פועל בהפצת המעינות, וממנו דורשים - שגם הוא יפעל משהו בהפצת המעינות. ואזי, יש לו שני אופנים: או שיפעל כמו הזולת - אבל זאת הוא אינו רוצה לעשות, שהרי הוא אינו רוצה להתייגע וכו'; טוען הוא, שזו לא הכוונה.

. . זוהי בפירוש כן הכוונה! זוהי הכוונה של כ"ק מו"ח אדמו"ר, כפי שראינו את הנהגתו בריגא, ובוורשא, וכאן בארה"ב. והמפורסמות אין צריכין ראי', וזוהי הכוונה, וזה גורם נחת רוח אמיתי ('און דאס איז די כוונה, און דאס פארשאפט און אמת'ן נחת רוח')."

אדם אחר שהיה נמצא בסיטואציה דומה, ודאי היה מרגיש שמחה ותחושת ניצחון - הרבי צידד לטובתי! אך ר' מאיר חזר לביתו רועד כולו, מכך שהרבי דיבר עליו בפארבריינגען... גם לאחר מכן, מעולם לא דיבר על כך. בני המשפחה כלל לא ידעו מאותה שיחה, עד שבימי ה'שבעה' הפנו אותם לראשונה ל'שיחות קודש' ידידו של ר' החסיד ר' מיכאל זליגסאן שיחי'.

רעיונות יצירתיים

שקט היה ר' מאיר והצנע לכת, ואפילו בני ביתו לא ידעו את היקף פעולותיו עד לפתיחת אוצרותיו לאחר פטירתו, אשר בהם מתגלה מערך שלם של הפצת המעיינות וקירוב יהודים לרבי מלך המשיח. תקצר היריעה מלספר על הפעולות הרבות ועל האנשים שהתקרבו.

פעולות רבות יזם בעצמו ולא חיכה להוראות מפורשות. בני משפחתו מציינים שבהשגחה פרטית נפטר בשבוע דפרשת שלח, שהנקודה היא - "שלח לך - לדעתך". הוא המציא ויישם רעיונות מקוריים להפצת תורת הרבי. כמו שהרבי אומר בשיחה (תשמ"ח) שזו לא הדרך לחכות שיגידו מה צריכים לעשות בדיוק, חלק מהזכות היא שאתה תמצא את הדרך בעצמך, שלח לך לדעתך, לא כמו בן מפונק שאבא שלו צריך להגיד לו כל פרט ופרט. וזה אכן היה ענינו של ר' מאיר.

במהלך ה'שבעה' שמעו בני המשפחה על יהודי נוסף שהתקרב לרבי על ידי פעולותיו המקוריות. וכך היה המעשה: באחת השנים עבד לפרנסתו כמשגיח כשרות על שחיטה בפנסילבניה. במהלך העבודה, שמע כמה מהעובדים המתבטאים שלא כראוי על נשיא הדור ומנהיגו. "הם מדברים נגד הרבי, בלי לדעת מי הוא בכלל", חשב ר' מאיר והגה רעיון מקורי. הוא קנה מסך ווידאו - בתקופה ששימוש בווידאו היה דבר יקר ונדיר ומאוד לא מקובל - הניח אותו במקום בו התאספו לאכול, במקום בולט, והפעיל מראות קודש של הרבי. ואכן, כל העובדים ישבו וצפו בווידאו של הרבי במשך שעה, להנאתו הגדולה של ר' מאיר, שראה את התפעלותם ושינוי יחסם לרבי מלך המשיח שליט"א. אחד מאותם עובדים סיפר על כך לבני המשפחה, והעיד כי התקרב לרבי בזכות כך.

קו חם עם עדכונים מבית היינו

בשנת תשמ"ח, אחרי הסתלקות הרבנית, ר' מאיר ויבלחט"א אחיו ר' ראובן חשבו על פעולה שכדאי לעשות לעילוי נשמתה. לבסוף הגו רעיון: לשדר התוועדויות ודיווחים מ-7700; בדרך מקורית ופשוטה שהגה ר' ראובן - יחד קנו האחים כמה עשרות 'מזכירות אלקטרוניות' (בהתחלה היו כ-50 מזכירות) והקימו מערכת רב קווית, בה הקליט ר' מאיר את כל הדיווחים.

עד אז, לא הייתה אפשרות נגישה לכל הציבור לקבל דיווחים מ-7700 (מלבד המנויים לשידורים). כל הדיווחים השונים נשלחו רק כעבור כמה ימים. זו הייתה הזדמנות פז עבור אנ"ש והשלוחים להתעדכן במהירות בחדשות מבית היינו.

הקו נפתח בפורים תשמ"ח. בהתחלה, היה קו news line - 'ניוז ליין', שהשמיע הקלטה של כל השיחות. כשראו שאנשים מעוניינים לשמוע גם חדשות, הקימו במקביל גם את ה-hot line - 'הקו החם', ובו עדכונים שוטפים מבית היינו.

ר' מאיר היה מקליט פעם ביום, ומספר על כל פרט מאירועי היום ב-7700: הרבי נסע לאוהל, הרבי אמר שיחה. בנוסף, סיפר על מה שקורה ב-7700 בכלל - התוועדויות חסידים, כינוסים, שיירת הטנקים וכו'. לפני אירועים מיוחדים, תיאר לקהל השומעים את הסדר - מתי תהיה חלוקת לעקאח, איך יתנהלו ההקפות, מתי הרבי יגיע, ומתי הרבי אמור לצאת למים שלנו וכד'. אך הדבר החשוב והעיקרי ביותר עבורו, שעליו היה מדבר כמונה יהלומים, היה "המעשה הוא העיקר" - ההוראות אותם דורש הרבי עכשיו.

"בפורים תנש"א", סיפר פעם ר' מאיר, "עברתי אצל הרבי בחלוקת הדולרים, ואמרתי: "היום מלאו ג' שנים ל'קראון הייסט ניוסליין', שבו מפיצים על-ידי הטלפון, את שיחות והוראות כ"ק אדמו"ר שליט"א הכי אחרונות. הנני מבקש

ברכת הרבי להרבה כסף, פשוט בגשמיות, שאוכל להתעסק בזה בלי שום מדידות והגבלות". הרבי ענה: "אמן", והוסיף: "העיקר הוא, שיהיה יפוצו מעיינותיך חוצה, וזה יביא את הקאתי מר דא מלכא משיחא". ונתן לי דולר נוסף".

בשנים תשמ"ח-תשנ"ב, התמקד הקו בחזרות מהשיחות של הרבי. ר' מאיר דאג שר' יוסף יצחק ג'ייקובסון יחזור על הפארבריינגען באנגלית, כל מוצאי שבת, עבור הקו החם.

אחרי כ"ז אדר תשנ"ב, החסידים מכל העולם היו דרוכים לקבל עדכונים ממצב בריאותו של הרבי. בשנת תשנ"ג, כשהרבי יצא לתפילות ועודד את שירת ה'יחי', כולם היו במתח ורצו לדעת, ומיד - הרבי יצא היום למנחה? למעריב? קרה משהו מיוחד? ה'משיח ב'פער'ס' שירתו רק את אנ"ש הנמצאים באזור ניו יורק; אך אנ"ש והשלוחים בארצות הברית וברחבי העולם התעדכנו בזכות ובאמצעות הקו החם של הרב בלאו. בנוסף לחסידי חב"ד, גם הרבה אנשים שאינם חב"דניקים רשמית האזינו לקו בתדירות.

באותה תקופה היה עומס גדול על המערכת - בין 3,000 ל-4,000 שיחות מידי יום (!). הקווים קרסו, ונוצר צורך לקנות מערכת יקרה ומשוכללת, כדי שכולם יוכלו להתקשר ולהתעדכן.

אחרי ג' תמוז, צץ לו רעיון חדש שיגרום לאנשים להתקשר (תרתי משמע). הוא היה מקליט חדשות מארץ ישראל בענייני שלימות הארץ, ומשמיע בקו. לפני כל שידור כזה, היה פותח ב'ווארט' קצר בענייני גאולה ומשיח ועדכונים מ-770, ורק אחר כך עבר לחדשות. קו זה תפס תאוצה, והיו מתקשרים מעל 1,000 אנשים ביום.

גם בשנים האחרונות, כשהטכנולוגיה התפתחה מאוד, היו הרבה אנשים שהמשיכו להתקשר לקו ולהתעדכן - אם כאלו שאינם משתמשים באינטרנט, ובעיקר כאלו שהתחברו לסגנונו המיוחד ולדבריו החמים היוצאים מהלב. כך המשיך כל השנים עד ערב פסח האחרון, אז שידר את ההקלטה האחרונה. גם היה מעורב וסייע רבות לאתר live770 (שהקים אחיו, יחד עם ר' יעקב לנצ'נר).

חיות עצומה בפעילות להבאת הגאולה

אך גולת הכותרת בכל פעולותיו של ר' מאיר, ומשאת ליבו לאורך כל הדרך - מאז שנות הנפלאות שבהם בישר הרבי את בשורת הגאולה, ועד שנותיו האחרונות - הייתה ללא ספק החיות העצומה שלו בהבאת הגאולה. בכל צעד ושעל ביטא ר' מאיר את דמותו של חסיד שאצל מופרך, אבל באמת, שמשיח לא יבוא עוד היום.

אלפי חסידים שמעו מהרבי את השיחות, ורבים התעוררו בחיות בפעולות בענייני משיח וגאולה - אך מעטים מאוד אלו שלקחו את העניין ברצינות כמו ר' מאיר. מאז שמע את נבואת הגאולה של הרבי, היה מנצל כל הזדמנות אפשרית כדי להעביר אותה לכל מי שרק יכל. הוא לא הרשה לשום ספיקות או חששות לקרר אותו, וטען שמכיוון שהרבי אומר דברים ברורים, לא ייתכן שיש מישהו שלא יכול לקבל אותם.

כל באי 770 בית משיח בעשור האחרון מכירים את קולו המטלטל של ר' מאיר כשהוא קורא את הקטע היומי בענייני גאולה ומשיח, לאחר תפילת שחרית במניין הרבי מלך המשיח שליט"א.

אך לא רבים יודעים, כמה כוחות נפש השקיע בבחירת הקטעים ובקריאתם. הוא חיפש במיוחד את הקטעים שידברו על מעשה בפועל, ויעוררו את הציבור מהאדישות ומהתרדמה, לפעול ולעשות הכל להבאת המשיח.

לא פחות משעה שלימה (!) הקדיש ר' מאיר להכנותיו לפני קריאת הקטע - גם כדי לבחור את הקטע ולקרוא אותו נכון, אבל בעיקר "כי לפני שאני מכריז את הקטע, אני חייב 'לחיות' עם זה באמת!", כפי שהסביר.

לאחר שנת האבל על אביו, שבה קרא בכל יום את הקטעים - ביקשו ממנו גבאי בית משיח 770 להמשיך במנהג זה, כאשר נוכחו ב'קאד' הגדול שיש לו בענין והבינו שלא יהיה לו תחליף. בתחילה סירב ר' מאיר, אך לאחר מכן הסכים בזכות חלום מיוחד שהיה לו עם הרבי (ראה מסגרת).

בשנותיו האחרונות מצבו הבריאותי לא היה שפיר. אך ככל שנחלש בגופו, כך הלכה וגברה החיות העצומה שלו במשימת חייו: להביא לימות המשיח. הוא חזר ללא הרף על כך שמוכרחים לתבוע מהקדוש ברוך הוא את הגאולה, והדגיש שוב ושוב שלא מספיק לימוד עיוני בסוגיות בענייני הגאולה - היסוד העיקרי הוא שיהיה קודם כל אכפת לנו, שנרגיש שכל רגע שהגלות שמתארכת זה ממש אסון ונשתוקק לגאולה.

במשך תקופה ארוכה כמעט לא הצליח לצאת מביתו, עקב מצבו הבריאותי. אך בעקבות חלום נוסף שחלם בתחילת שנת הקהל זו (ראה מסגרת), שב ר' מאיר והתייצב על משמרתו במשך תקופה ארוכה בתדירות גבוהה וקרא את עניני גאולה ומשיח ב-770, למרות חולשתו העצומה.

“אני הולך על מסירת נפש להביא משיח עכשיו!”

בחודשים האחרונים התלהט יותר ויותר ר' מאיר בענייני משיח, עד שביום הולדתו השבעים בחודש אדר האחרון החליט שהוא מוכרח לצאת מגדרו וללכת על הענין עד הסוף. למרות שמאז ומתמיד הסתייג מכך - החליט ר' מאיר לצאת ל-770 ולמסור את שיעור גאולה ומשיח השבועי, וממנו המשיך להתוועדות, שנקודתה האחת והיחידה היא הבאת המשיח. כמו כן הזמין את תלמידי התמימים מה'קבוצה' לשיעור בביתו, שגם הוא עסק בנושא זה בלבד.

בחודשים אלו דיבר ר' מאיר עם כל מי שראה על הנושא. מאוד כאב לו גם שהרבה אנשים כאילו שכחו (ח"ו) ממשיח. הוא פנה למשפיעים ורבנים וזעק מקירות ליבו על כך שעסוקים בעניינים גדולים ונפלאים, גשמיים ורוחניים, אבל לא מספיק מונחים בעניין העיקרי: משיח. משלימים, רחמנא ליצלן, עם המצב הגלותי!...

בכלל היה לו קאך מיוחד והוא חזר על כך הרבה פעמים - ההוראה שהרבי לומד מהסיפור של חוני המעגל: חייבים לתבוע בפה מהקב"ה להביא את הגאולה! כמו גם מכך שמשה צעק להקב"ה 'למה הרעותה?' וזה פעל גאולה, יש הוראה לכל אחד ואחד.

גם כששכב בבית רפואה, באפיסת כוחות, היה לו כוח רק לדבר אחד ויחיד. הוא דרש ותבע מהקב"ה ללא הרף שיביא את משיח: “הקב"ה, כלל ישראל כבר עשו כל כך הרבה. מה אתה רוצה מהם? מה הם עוד לא עשו? תביא להם את משיח!”

בכ"א סיון תשע"ו, בשעות הבוקר, נודעה ב-770 הבשורה המרה על פטירתו של ר' מאיר. למחרת צעדו רבים מאנ"ש והתמימים אחר מיטתו, בידיעה שהוא לא עומד להשאיר שם למעלה אפילו רגע אחד של שקט - הוא יפעל ככל שביכולתו לרדת בחזרה לכאן, עם משיח צדקנו.

לאחר פטירתו, מצאו בני משפחתו אוסף ענק של יותר מ-3,000 פתקים ובהם צילומים משיחות הרבי בענייני גאולה ומשיח, אותם ליקט ר' מאיר וחתך, הדגיש מילים מסויימות וסידר עבור הקריאה ב-770. בנו הרב מנחם מענדל הכהן שיחי' עובד בימים אלו לסדר אותם, במטרה להוציא לאור את לקט הקטעים בשם 'משיח געדאנקען', לעילוי נשמתו.

בנוסף, מאז סיום השבעה הוא שולח את הקטע היומי שמכריז ב-770 מידי בוקר - כממלא מקום אביו - לכ-1,000 אנשים (כשהיעד הוא להגיע בקרוב ל-10,000 אנשים), והתגובות הנלהבות לא מפסיקות לזרום.

אם יש משהו שהיה יותר מכל עלול לזעזע את החסיד המנוח, הרה"ח מנחם מאיר הכהן ע"ה בלוי - הוא הידיעה שכתבה כזו מתפרסמת כאן, בעיתו כזה. כחודש עבר מאז עלתה נשמתו בכ"א סיון השנה, ועדיין - נכון לשעת כתיבת השורות - נמצאת היא אי-שם בעולמות העליונים. בוודאי הוא פועל שם וזועק לא פחות ממה שזעק כשהיה כאן למטה; אבל בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים - איפה היא, ההתגלות?! איך זה ייתכן?!

אמנם, חזקה על ר' מאיר שבודאי לא יתן לאף תכנית גלותית להתממש, והרבה לפני הדפסת ראיון זה כבר תתמלא משאת חייו - הגאולה האמיתית והשלימה.

צוואה שכתב כ"ז אדר – כמה חדשים לפני פטירתו

Central Yeshiva
Tomchei Tmimim Lubavitz

Rabbi Mendel Blau <rb@centrallyeshiva.com>

TZAVOEH - to my wife, ALL my children & their spouses, ALL grandchildren, ALL siblings & EXTENDED family
9 messages

Rabbi Menachem Meyer Blau <rabbiblau1@yahoo.com>
Reply-To: Rabbi Menachem Meyer Blau <rabbiblau1@yahoo.com>
To: Rabbi Mendel Blau <rb@centrallyeshiva.com>

Sun, Mar 6, 2016 at 12:46 PM

TZAVOEH - to my wife, ALL my children & their spouses, ALL grandchildren, ALL siblings & EXTENDED family

I am more & more convinced, & now more than ever before, that my Parkinsons problem is NOT physical, but SPIRITUAL! - a HILSNAGDUS from the SAMECH-MEM to bring Moshiach.

Therefore: ANI MOISER MODOEH LIFNEICHEM : That bl"n, I am NOT going to stop ! - VE'ADERABEH ! - KIFLAYIM LETOSHIAH !

I am going on MESIRAS NEFESH- KE'PSHUTO ! - to bring Moshiach NOW !

Meaning: I will work hard & VERY hard , above & WAY above, my KOCHOS & ABILITIES. - & get others to do LIKEWISE!

To do: ALL the things that the Rebbe told us to do, to bring Moshiach, & bring him NOW

AD TIPAS DAM HO'ACHRON ! MESIRIAS NEFESH - MAMOSH !!!

However, if (chas ve'sholom) the SAMECH-MEM succeeds, & takes my life away (in order to stop me), you should know WHY I died.

You should ALL know:
That the Rebbe can NOT rest, even for a MOMENT! & is in TREMENDOUS & EXRUTIATING pain !!! - as long as Moshiach is not here!
Do you remember the Rebbe's pain, & SCREAMING from pain, after Adar 27th. I can SWEAR to you, that the Rebbe CONTINUOUS to SCREAM in PAIN & in TREMENDOUS pain !!! - AD HAY'OM HAZEH.

Do you FEEL it ?

I, FEEL it ! & am going to do, ALL of the above mentioned. - AD TIPAS DAM HO'ACHRON ! MESIRIAS NEFESH - MAMOSH !!!

Therefore, I'm asking ALL of you: HELP me !!! - by doing LIKEWISE !!!

Also, should the SAMACH-MEM succeed, & chas vesholom take my life away, in order to STOP me, PLEASE:

CONTINUE my work !!! AD TIPAS DAM HO'ACHRON ! MESIRIAS NEFESH - MAMOSH !!!

Also, I am giving away ALL of my Gan Eden & ALL of my Olam Haboh (if I have any) for MOSHIACH - NOW !!!

Menachem Meir HaKohen ben Chaya Chana Heneh Blau

בכ"ז אדר ראשון השנה כתב ר' מאיר צוואה למשפחה. לכל אורך הצוואה לא מדובר על עניינים גשמיים כאלה ואחרים. הנושא היחיד הוא אך ורק - שאם יבוא יום והוא לא יצליח להביא את הגאולה, הוא מבקש מהם לא לנוח ולא לשקוט, עד שמשיח יבוא. וכך הוא כותב: ". אני מוסר מודעה לפניכם, [הגם שאני מוגבל בבריאותי] הנה בל"ז אינני הולך להפסיק מפעולותיי - להביא את משיח - עכשיו! ואדרבה! כפליים לתושיה!

כוונתי היא: אני יעבוד קשה - וקשה מאוד, מעל ומעבר לכוחי ויכולתי - ואשפיע על אחרים לעשות כמוני! אני הולך על מסירת נפש כפשוטו ממש להביא משיח עכשיו!

לעשות הכל - כל מה שהרבי אמר לנו לעשות, להביא את משיח - ולהביאו עכשיו! שתדעו כולכם: שהרבי לא נת, אפילו לא לרגע! והוא בצער רב!!! כל זמן שמשיח עדיין לא בא!

לכן אני מבקש מכולכם: תעזרו לי!!! ועשו כמוני!!! ובאם ח"ו אסתלק מן העולם [ומשיח עדיין לא בא] - בבקשה: תמשיכו את העבודה במסירות נפש לפעול את ביאת המשיח נאו!"

ר' תשרי / י"ט כסלו / יו"ד שבט / פורים / י"א ניסן / י"ב תמוז / כ' אב - אידיש ואנגלית!

Samples of the 12-13 Tammuz Farbrengen – English

“Announcement of Hassidic event” – Boro Park & Willmsburg

What about the people who don't read a newspaper
Mass Mailing (10,000+) & Large posters

ב"ה, ראש חודש אדר שני, וא' באדר (יום שמשיעין ומכריזין בו על השקלים), תשל"ו

יצחק,

ד'תשל"ו

MEMO from MENACHEM M. BLAU

לכבוד וישראל

כידוע ומפורסם לכל, ובפרט לכם, שהענין העיקרי - ע"ד מארז"ל אבוך במאי הוי זהיר טפ"י של אביכם, אין וואס ער האט זיך אממערסן געקאכט בכלל, ובפרט בשנים האחרונות שלו, הי' ששיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א נשיא דורנו, יתפרסם בפרסום הכי גדול אצל כל החוגים של בני ישראל, בכל אחר ואתר. הוא הי' לא רק נאה דורש (לאחרים), כי אם נאה מקיים (בעצמו) ג"כ, שהשתדל בכל זה בממונו, בגופו, ובנפשו, ועד כדי כך שזה הי' כל חיותו ממש.

בשנה זו מתחיל מפ' נח, נדפסים בס"ד שיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א בכל שבוע ושבוע, בעתון, אלאגעמיינער זשורנאל, כידוע ומפורסם לכל. ע"י השתדלות זו מגיעים שיחות כ"ק אדמו"ר שליט"א לא רק ל' 4-5 אלפים מבנ"י (ע"י הועד להפצת שיחות), כי אם ל' 40-50 אלפים מבנ"י כ"י, קוראי עתון, אלאגעמיינער זשורנאל.

ידוע ומפורסם מה שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בנוגע לענין זה, בהשבת שלפני י' שבט (שנה זו): ,,ניט נאר האט דאס ניט געמאכט קיין עגמה נפש, נאר דאס האט גורם געווען אן אמת'ן נחת רוח". גם ביחידות אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א למי שהוא: שאף פעם לא נתפרסמו השיחות כמו שמתפרסמים עתה; אפי' ע"י הספרים (לקוטי שיחות), ואפי' ע"י הלקוטים השבועיים (לקוטי שיחות), לא הגיעו השיחות צו יענע קרייזן צו וועלכע די שיחות דערגרייכן דורכ'ן פרסום אין צייטונג! והוסיף: שזה הוא יודע מהידיעות שהוא מקבל בזה. גם אמר כ"ק אדמו"ר שליט"א ע"ז שזהו: ,,הפצת המעיינות חוצה".

למותר להוסיף בכלל, ובפרט לדכוותיכו, פירוש וביאור בדברי כ"ק אדמו"ר שליט"א אלו. די ווערטער רעדן דאך פאר זיך אליין!!! בשעת מען טראכט זיך אריין אין דערופ, דארף דאך ווערן א שטורעם: דער רבי זאל זאגן אויף זיינע אייגענע שיחות, אז דער פרסום דערפון האט אים גורם געווען אן אמת'ן נחת רוח! און זאל אליין זאגן ברבים אז דאס איז: ,,הפצת המעיינות חוצה"! די געוואלדיקע ווערטער רעדן דאך פאר זיך אליין!!! - מען דארף מערניט, ווי זיך אין דערופ אריינטראכטן, כדבעי.

לכן על של פועל באתי בהצעה לכם: שהשיחה המודפסת בעתון, אלאגעמיינער זשורנאל, תקדישו את זה לעילוי נשמת אביכם ע"ה, בכל שבוע ושבוע.

- היות ווי דער טאטע אייערער האט זיך אין דערופ געקאכט (ובפרט בשני האחרונות), איז לענ"ד נראה אז עס איז ניטא קיין מער פאסיגע זאך מיט וואס אייער טאטן צו גורם זיין אן אמת'ן נחת רוח, ווי דורך דערופ וואס איר וועט (העלפן) ממשין זיין, זיין ארבעט - און ניט סתם זיין ארבעט, נאר זיין עיקר'דיקן קאך, און עיקר'דיקן וואונטש; אז דעם רבי'נס שיחות זאל דערגרייכן אומעטום! נוסף לזה: איז דאס גופא וואס דער טאטע אייערער ווייסט אז דער ענין האט גורם געווען דעם רבי'ן שליט"א, אן אמת'ן נחת רוח" (כנ"ל), איז דאס גופא מוסיף דעם טאטן אייערן נאך א גרעסערן נחת רוח, - וויסענדיק אז זיינע קינדער זיינען די וואס ערמעגליכן דאס, דורך זייער שטיצע -

דער אמת איז, אז וואלט איך אליין געווען בכח צו דעקן די הוצאות, וואלט איך דעם זכות בשום אופן, ניט אפגעגעבן קיינעם. וויבאלד אבער לעת עתה איז דאס פאר מיר אוממעגליך, מוז איך זיך טיילן דעם דאזיגן גרויסן זכות מיט איין. מיר קאסט יעדער שיחה אין, אלאגעמיינער זשורנאל, בערך \$200.00 (אמאל מערער און אמאל ווייניקער, לויט די גרויס פון די שיחה). פון איין וויל איך בלויז א העלפט: ד.ה. \$100.00 א וואך פאר די שיחה, און נאך \$20.00 א וואך פאר די הקדשה מיט'ן טאטענס נאמען (לויט דעם נוסח וואס איר וועט צוזאמען אויסשטעלן). וויבאלד איך גלייב אין זיך באז דאס \$30 א וואך פאר יעדער פון איין.

איך שיק איין דעם בריוו "ספעשל דעליווערי", וויל איך מוז האבן פון איין גלייבן אן ענטפער, צו ווילט איר זוכה זיין אין אט-דעם גרויסן זכות, -אנהייבענדיק פון פ' ויקרא, און ווייטער?

נד. דובר שינויים לכתובת כתב זה ממחזיק (קכ"ב וק"ו מהבולט ספרים (ורק משאילן/אחריט

Tel. 771-2868 - 2796

מנחם מאיר בכ"כ דלוי

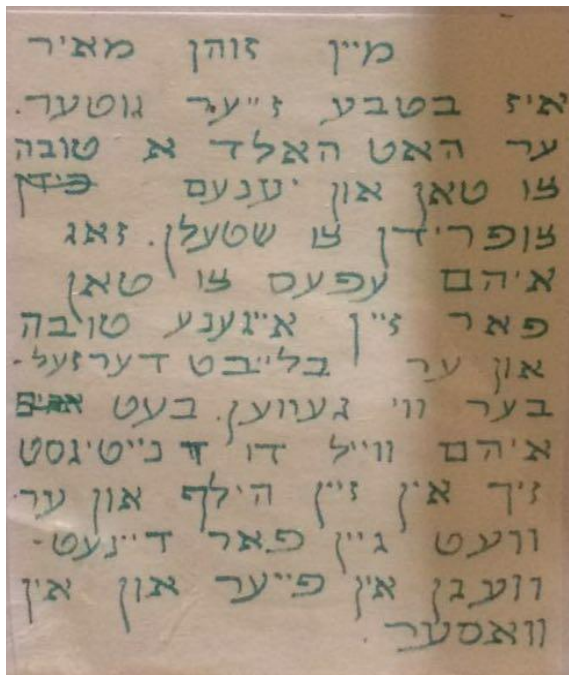

אלה תולדות יצחק בן אברהם הוליד את יצחק

רבנו בחיי: ובמדרש: "עטר זקנים בני בנים", הצדיקים מתעטרים בבניהם זה אברהם שנתעטר בזכות יעקב בן בנו כשהשליכו נמרוד לכבשן האש והצילו הקב"ה בזכות יעקב בן בנו, הדא הוא דכתיב (ישעיה כט) לכן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את אברהם, פדאו מן הכבשן, הרי האבות שנתעטרו בבניהם, הבנים מתעטרים באבותם בשעה שיצא יעקב מאצל לבן, רדף אחריו, נגלה עליו הקב"ה בדרך אמר השמר לך מדבר עם יעקב וגוי, כיון שבאו להתוכח בהר א"ל (בראשית לא) לולי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי, הרי שנתעטרו הבנים בזכות האבות, שלא נשלמה כוונת לבן הרשע להרשע ליעקב. וכן בזכות האבות ...

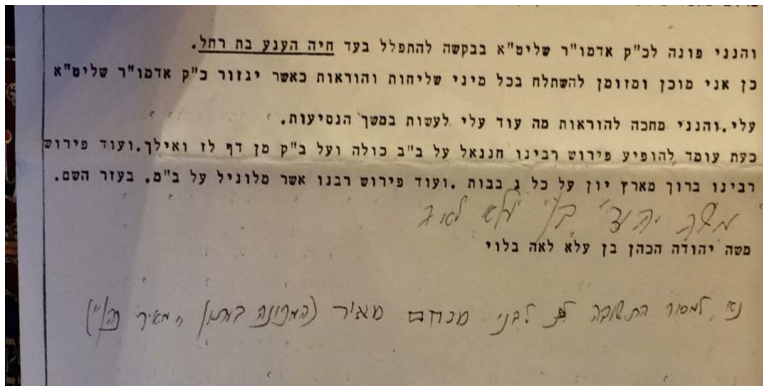
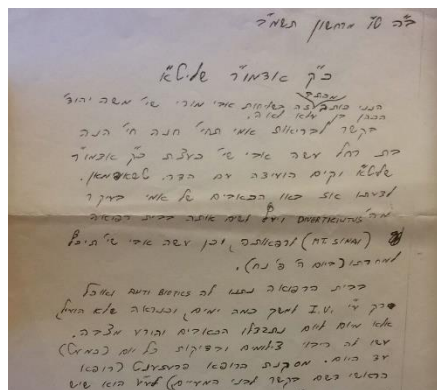
"וכן מצינו באברהם שנתעטר ביצחק בנו ויצחק נתעטר באברהם אביו"

יושב עם אביו הגאון ר' חיים משה יהודה הכהן בלוי - מהדיר ספרי הראשונים ומו"ל ספרי שיטת הקדמונים וכו'

דרכו של סבא שהי' כותב הרבה דברים רק לעצמו פתקא הנ"ל מצאו אחרי פטירת סבא - ג' אייר תשס"ג

בתמונה - עובדים יחד על מבצע מזוזה ועוד'

מכתב הסבא אל כ"ק אדמו"ר מפרשת בהעלותך תשמ"ב – בשעה שבריאות סבתא ביתה הולכת ומדרדרת והיו צריכים להוראות אם לעשות ניתוחים וכו' ואיזה רופאים וכו' **מבקש סבא "נא למסור התשובה לבני מנחם מאיר (המכונה בעתון "מאיר כהן")** ומכתב המנוח בשליחות אביו לטובת בריאותו של אמו

חסיד שניכר במעשיו גם במעשים פשוטים ו"משפחתיים"...

הלכות דעות פרק ה: כשם שהחכם ניכר בחכמתו ובדעותיו, והוא מובדל בהן משאר העם--כך צריך שיהיה ניכר במעשיו, במאכלו ובמשקהו ובבעילתו ובעשיית צרכיו ובדיבורו ובהילוכו ובמלבושו ובכלכלו דבריו ובמשאו ובמתנו: ויהיו כל המעשים האלו, נאים ומתוקנים ביותר.

היום יום ח' אייר: איז אז מ'טוט, איז מען מקושר, איז דאמאלט איז ער אין אלץ מקושר: עס געהט א חסיד, עסט א חסיד, שלאפט א חסיד

ב"ה, נר השלישי דחנוכה, תש"פ

MEMO from **MENACHEM M. BLAU**

לכבוד האברך (אב בחכמה ורך בטנים)
בצלאל שי' בארנשטיין הכהן

בנועם ובשמחה קבלנו הידיעה וההזמנה לה"אפשע-
רעניש" שלך בנר ה' דחנוכה (השייך לנר ג' דחנוכה -
בנוגע לגאולת אדמו"ר הזקן) הבעל"ט.

הנה יהי רצון שיקויים בך בגלוי כל ברכות כ"ק
אדמו"ר שליט"א לך ולהוריך שתחיו, ותגדל להיות
חסיד ירא שמים ולמדן בגלוי, ויקויים בך הכ"ו: "ואמלא
אתו רוח אלקים בחכמה ובתבונה ובדעת (חב"ד) וגו'",
כפירש"י, וככל הפירושים שיש בזה, בגלוי. ויקויים
בך: "ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון", בעבודת
בית המקדש, בגלוי.

מצו"ב מנורת חנוכה שתדליק בה ועל ידה את הרשות
הרבים, עד דכליא רבלא דחרמודאי (כפי' החסידותי). ובאופן
דמוסיף והולך ואור (כהוראת ימי חנוכה אלו), עד
שיליה כיום יאיר, בגלוי, ובחנוכה זה ממם!

דודך ודודתך
מנחם ואסתר לוי
מנחם מאיר הכהן
ואסתר שרה בלוי

נ.ד.
אז"כ שיש לי דר מצוה (כאולי פונד) דחז"ל'ך זה
נשתבא לשתבא בשמחתכם עכ"פ אמנה בקות לנ"ו
מ.מ.כ.

Form PP-129 The Drawing Board, Inc., Box 505, Dallas, Texas

מכתב מתנה לאפשערניש של שי"ב בצלאל בארנשטיין

מגלגלין זכות ע"י זכאי

דוגמא של

ב' סיפורים

המשמשים כעדות "חזקה לתעמולה שאינה חוזרת ריקם"

B"H

Dear Blau Family,

I am so sorry about the passing of Rabbi Blau A"H.

When you publicized the astonishing information that he was the one who posted the farbrengen ads in the Anglo-Jewish newspapers, I knew I had to write to you. How interesting that the publicity reached me on Yud-Gimmel Tammuz.

From 1974-1978 I was living on the Upper West Side of Manhattan. I was friendly with some Modern Orthodox Jews with Lubavitch roots, and besides, I occasionally visited Crown Heights for Shabbos and for farbrengens, although at that time Crown Heights and I were not ready for each other... I was a voracious reader of the Anglo-Jewish publications of the day, and so I would see the ads for the Rebbe's farbrengens. Whenever possible, I'd sit in my microscopic 8' x 6' room (rent: \$60/month), turn on the radio to WEVD, and listen to the farbrengens with Rabbi JJ Hecht's translation. Over the airwaves, the Rebbe had a direct hashpa'a on me. It wasn't just the Rebbe's words and their meanings -- a farbrengen, after all, is a multimedia experience, with sichos, maamarim, singing, clapping, sometimes dancing, l'chaims and more... I cut out one of the newspaper ads for a farbrengen with the Rebbe's picture on it and taped it to the inside of my closet door, laughingly calling myself "a closet Chassid." Friends didn't understand at all. A few years later, in 1978, I was ready to move to Crown Heights, and the rest is history. The newspaper ads unquestionably played a part in bringing me to where I am today. I am indebted to Rabbi Blau for his role in all this. May his zechus stand his entire family in good stead.

T.N.Tz.B.H.

Hamakom yenachaim es'chem besoch shaar aveilei Tzion Ve'Yerushalayim. May Moshiach come, bringing with him Rabbi Blau in perfect health, before I even send this email.

Best wishes,

Chana

6:39 PM ✓

TheRebbe.org » Life & Times » Stories » To Know and To Care Vol. II

Chapter 3: A Shepherd of Souls

סיפור מופתי: של בעל תשובה בזכות התוועדות - שהתוודע אליו דרך הפרסומת

By Eli Touger

Reb Yoel Kahan has always been known for his unique teaching skills. Even while still a *yeshivah* student, he demonstrated an outstanding ability to explain chassidic concepts. For this reason, he was chosen to deliver a series of underground *shiurim* on the *Tanya* in the Lakewood *yeshivah*.

Why underground? Well, Lakewood is one of the foremost *yeshivos* in the country, but it favors the Lithuanian approach to Torah study. Needless to say, *Chassidus* is not on the curriculum, and the entire mystic dimension of Jewish knowledge is not emphasized. While the administration knew of Reb Yoel's weekly *shiur*, it wanted no official association with it.

Reb Yoel's teaching skills soon attracted a following. There were many students who enjoyed the ideas of *Chassidus*. Others felt intimidated by the thought of attending the *shiur*, but would speak to Reb Yoel before or afterwards.

Among the latter was one of the *yeshivah*'s more advanced students, a brilliant young man who would often ask Reb Yoel questions regarding *Talmudic* passages. Although Reb Yoel tried to convince him to attend the *shiur*, he refused.

The students who *did* attend told Reb Yoel that this student was well respected, and that his presence would greatly enhance the other students' respect for the *shiur*, and so Reb Yoel persevered. But there was no way he could change the student's mind.

One day the student asked Reb Yoel if an audience with the Rebbe could be arranged for him. Reb Yoel agreed; he was certain that after *yechidus*, the student would be willing to study *Chassidus*.

The student wanted to see the Rebbe urgently, but appointments for *yechidus* had been arranged months in advance. Nevertheless, Reb Yoel prevailed upon Rabbi Chodakov, the Rebbe's personal secretary, to allot one minute of the Rebbe's time at midnight the following Monday.

When Reb Yoel told the student that he had been able to arrange *yechidus*, but only for a minute, the student replied that a minute would be sufficient.

Shortly before midnight that Sunday, he arrived to see the Rebbe. Reb Yoel was waiting for him, and advised him of the procedure for *yechidus*. Shortly afterwards, he entered *yechidus*.

The minute passed... and so did five minutes... ten minutes....

Rabbi Groner, the Rebbe's secretary, entered the room several times to see if perhaps the student was taking the Rebbe's time unnecessarily, but each time the Rebbe motioned to him not to interfere.

After an hour, the student emerged, still deep in thought. Despite Reb Yoel's request for an explanation of what had transpired, the student offered a polite but brief good-bye and headed back to Lakewood.

In the subsequent weeks, Reb Yoel tried to engage him in conversation, but he was avoided, or would receive only terse replies. Understanding that for some reason the student no longer desired his company, Reb Yoel turned his attention elsewhere. Ultimately, he lost touch with him entirely.

Years passed.

One day, while Reb Yoel was walking down the street, he heard a car beeping and someone calling his name. He looked around, but saw no one he recognized. A driver was obviously trying to get his attention, but Reb Yoel could not understand why. And how did the driver know his name?

The stranger had long curly hair, and if he was wearing a *yarmulke*, it wasn't obvious. How did he know Reb Yoel? And what did he want from him?

Reb Yoel approached out of courtesy.

"Do you remember me, Reb Yoel?" the driver asked.

"No," confessed Reb Yoel.

"From Lakewood ... years ago. My name is .... We used to talk. You arranged for me to come to the Rebbe."

Reb Yoel remembered.

"Can we arrange a time to study *Chassidus*?" the driver asked. Reb Yoel agreed.

And so they studied once a week for several months. Reb Yoel hesitated to pry into his student's private life, and the man did not volunteer information. Their time together focused strictly on the ideas of *Chassidus* and their application in our Divine service.

After Reb Yoel saw that his student was becoming absorbed in the learning, he felt it appropriate to speak a little more personally.

"There's something that's been puzzling me," Reb Yoel told him. "I'm not asking you about what happened between Lakewood and the present time, but I am still curious about that *yechidus* years back. What happened? And why didn't you want to speak to me afterwards?"

The student explained that he had discovered a difficulty with a particular *Talmudic* passage, and that no one in Lakewood had been able to resolve the question. He had heard that the Rebbe was a Torah genius, and hoped that the Rebbe would be able to help him.

"That's why," he said, "I was happy with a minute of the Rebbe's time. I figured that if he could resolve the difficulty, it would be possible in a minute, and if not, then anything longer would be a waste of time.

"It didn't even take the Rebbe a minute to resolve the question," he continued. "Within 45 seconds, I was getting ready to leave, perfectly satisfied with the answer I had been given. But the Rebbe called me by name.

" '...', he said, 'Do you study *Chassidus*?'

"I explained that I did not. Not that I had anything against *Chassidus*, but it just wasn't for me. I was doing well in the study of the *Talmud* and its commentaries, and saw no need to change my pattern."

"The Rebbe explained that the study of *Chassidus* is important, for it leads to *Yiras Shamayim*, 'the awe of G-d,' which is necessary to protect one's Torah study. 'Without the study of *Chassidus*, ' the Rebbe explained, 'a person can lose sight of the G-dliness of the Torah. And if that happens, his entire pattern of observance can erode.'

"I told the Rebbe that I could appreciate his premise in theory, but was not worried. With G-d's help, I had been successful in my studies. My observance was steadfast. I could see where I was going, and did not understand why I should change path in midstream. And most important, learning any new discipline takes time. Why should I take time away from Torah and invest in a new path?

"The Rebbe continued to press his point, but I remained unmoved. I was doing well and saw no reason to change."

"Then the Rebbe paused, a faraway look in his eye. He said: 'When a *yeshivah* student does not learn *Chassidus*, it might happen that one day he will walk into the study hall and take offense at another student's petty remark. It will disturb him, and he won't be able to concentrate on his studies. In his idle time, he will do such and such [a mild transgression]. That will lead him further, and the next day, he will do such and such [a more severe transgression].'

"The Rebbe continued, describing a chain of ten different transgressions. 'And then,' the Rebbe went on, 'being an honest person, the student will not be able to reconcile his conduct with study at a *yeshivah*, and he will depart. From that point, it will not be long before he loses contact with his Jewish roots entirely.'

"I was aware that I had taken an hour of the Rebbe's time, and didn't see the point of going further. I told the Rebbe I would think about the matter and left.

"That's why I didn't speak to you afterwards. I felt that if I was going to think honestly about the Rebbe's words, I didn't want anyone pressuring me into accepting them.

"After thinking the matter through, I decided to stick with my original position. I was doing well in my studies. Why should I start a different course?

"And so I continued to avoid you. I knew that you would not let me ignore the Rebbe's words, and would bring up the matter continually. I didn't want that. I wanted to get on with my studies."

Reb Yoel had been listening attentively, but didn't know whether to pursue the matter further.

Without prompting, the student continued: "Several months afterwards, I confronted a particularly difficult passage in the *Talmud*. I labored on it for days. Finally, I thought I had a resolution. Satisfied with myself, I went from the library to the study hall. There I saw two other students discussing the same passage. 'I'll try my explanation on them,' I thought.

"I did, and they didn't accept it. One of them even ridiculed my whole approach.

"That was hard for me to accept. I had labored on the subject for days, and not only was my explanation not appreciated, it was rudely dismissed. I left the study hall in a huff.

"Afterwards, I couldn't get my mind back on my studies. Maybe I was tired after having worked so long, or maybe I was still agitated about what the other student had said, but I felt I needed to take the night off. And that night I committed the first of the transgressions the Rebbe had mentioned.

"From that night on, my life wasn't the same. The pattern the Rebbe described unfolded. Each of the ten transgressions he had mentioned occurred, just as he had said they would. And then I left *yeshivah*. And from there ... well, I don't have to go on. You can see my lifestyle."

Reb Yoel didn't know whether to ask him why he had suddenly decided to study *Chassidus*. Sometimes a story has to be given time.

But the student went on. "I had strayed so far from *Yiddishkeit* that although I married a Jewish girl, we didn't raise our children with any knowledge of their heritage. In our house, there was neither *Shabbos* nor *Yom Tov*. We didn't even go to *shul* on Rosh HaShanah or Yom Kippur.

"One day, my son came home from school upset. 'Daddy,' he told me, 'somebody called me a dirty Jew. What's that? Are we Jewish? What does it mean?'

"I was at a loss to answer him. Yes, somewhere in the attic, I still had some volumes of the *Talmud*. I could probably still explain some of the arguments to him. But those were laws about damages and rituals; they wouldn't answer his question.

"I told him that we would find time to talk about the matter, and changed the subject. But it bothered me. Why couldn't I think of something to tell my son about being Jewish?"

"The next day, when I went to the newsstand, I saw *The Jewish Press*. I thought maybe I would be able to find something there that I could tell my son.

"While flipping through the pages, I saw an announcement of a *farbrengen* with the Rebbe. Maybe I would find an answer there. I jotted down the address, and noted the date and time. It was late, but I resolved to stop in for at least half an hour.

"I remembered 770 when I entered. I took a place in the back of the room and focused on the Rebbe. Although it had been years, I still understood Yiddish, and was able to follow what he was saying. And I was surprised. He was repeating the same concepts that he had told me at *yechidus*! He was saying how even a person who is proficient in the study of *Talmud* should study *Chassidus*, for *Chassidus* endows a person with the fear of G-d. 'Without the study of *Chassidus*, ' the Rebbe explained, 'a person can lose sight of the G-dliness of the Torah. And if that happens, his entire pattern of observance can be easily eroded.'

"After half an hour, I left. It was late, and I wanted to get home, but I knew I was going to come back. There was something about the Rebbe that attracted me. And I couldn't help but marvel at the coincidence of hearing the same words that I had heard years before.

"I kept buying *The Jewish Press*, waiting to see when there would be another *farbrengen*. When I saw the advertisement, I set aside the date.

"Again I found a place in the crowd of chassidim. I could see the Rebbe, but I doubted he could see me. Again, his message was familiar. 'A student may protest that he is doing well in his study of Talmud. Why then should he begin the study of a new discipline?' And he continued, using the same arguments he had used years before to emphasize the contribution *Chassidus* can make to a person's Divine service.

"I felt that this was more than coincidence. Twice I had come to see the Rebbe, and twice he spoke about the same subject he had spoken about years before, using almost the same words! I felt he was speaking to me personally, but I couldn't understand how he could have picked me out in the crowd, or how he could have recognized me, considering the way I now looked."

"The next time I went to a *farbrengen* was the last night of Pesach. This time there was no microphone, so I had to work my way in among the chassidim to hear. As I reached a place from which the Rebbe's voice was audible, I heard him say: 'When a *yeshiva* student does not learn *Chassidus*, it might happen that one day he will walk into the study hall and take offense at another student's petty remark. This will disturb him and he won't be able to concentrate on his studies. In his idle time, he will do such and such. That will lead him further and the next day, he will do such and such.' The Rebbe went on, mentioning the same ten sins he had mentioned then.

"I felt that it was far more than coincidence. But I still was not sure. How could the Rebbe have seen me? And why would he speak directly to me among so many people?"

"I made up my mind to wait until the *farbrengen* was over and join the line to receive *kos shel berachah* from the Rebbe. I resolved that if I could detect any sign of recognition in his face, I would start studying *Chassidus*.

"As I came before the Rebbe, his face broke out in a wide smile. '...', he called me by name, 'Maybe the time has come for you to begin studying *Chassidus*?'

"That's why," he said, looking Reb Yoel in the face, "I sought you out."

28B • JEWISH PRESS • Friday, June 27, 1980 Letters... (Continued on Page 28A) permitted to openly condone

ב"ה
 This Thursday the 12th of Tammuz, marks the 53rd anniversary of the historic liberation of the late Lubavitcher Rebbe, Rabbi Joseph I. Schneerson, זצ"ל, from Soviet prison. He was incarcerated because of his overwhelming influence and activity in establishing and maintaining a great many underground Yeshivahs and Talmud Torahs, and for encouraging Jews to maintain the observance of Mitzvos in Soviet Russia. To celebrate this historic day, the present

LUBAVITCHER REBBE

RABBI M.M. SCHNEERSON שליט א
 will deliver a public address at:
LUBAVITCH WORLD HEADQUARTERS
770 Eastern Parkway,
Brooklyn, N.Y.

The entire address will be broadcast live over radio
WEVD — AM Only

THIS THURSDAY

JUNE 26th - TAMMUZ 12th
STARTING 9:30 P.M.

SIMULTANEOUS TRANSLATION AVAILABLE

Being that the Rebbe שליט א speaks in Yiddish, the following English translations were made available:

- 1) AT LUBAVITCH HEADQUARTERS — Compact receivers for simultaneous translation will be available two hours preceding the Rebbe's address. To reserve a compact receiver call: 493-8705.
- 2) ON RADIO WEVD — During the brief intermissions, Rabbi Jacob J. Hecht will deliver a synopsis of the Rebbe's address.

Meyer Cohen

הפרסומות הגדול בהדזשואיש פרעס

Jewish Press

שהביא לחזרה בתשובה

תסמרנה שערות ראשי

את הסיפור הנ"ל יצא לאור פרק זמן אחרי ג' תמוז והרבה חסידים התעוררו בסיפורים המובאים בתוכם שכולם היו רק ע"י עדות מכלי ראשון וכו' וכו'

אני כילד במחנות הקיץ שמעתי הסיפור בפעם הראשון ממדריך שלי ב"קעמפ"...

אחרי שחזרתי מהקיץ וישבנו ליד שולחן שבת ביקש אבי ממני שאחזור ווארט מפרשת השבוע או סיפור וכו'

אני חזרתי את הסיפור ששמעתי אז מהמדריך והשאריר בי רושם – בלתי שום ידיעה שיש בסיפור הנ"ל איזשהו קשר לפעולות אבי – שהרי מעולם לא דיבר ע"ז

אבי שמע את הסיפור ונתן לי ייש"כ רגיל בלי להגיד מאומה ש"האם אתה יודע מי הכין המודעות ומי שילם וכו' וכו'

והנה אחרי שמצאתי בהשג"פ את כל הקופסא מלא אוצרות ומצאתי כל הפרסומות וכו' פשוט התרגשתי בעומק נפשי ש"ואביו שמר את הדבר - בסוד"...

But still he felt that it was not enough. When the Rebbe spoke to chassidim, the crowd was relatively small. The circle was expanded to various Chassidim and Shluchim who joined via hook-up to listen in to the Rebbe's farbrengens. But how were the words of the Nosi HaDor going to reach other Jews, from the Binei Torah to the most unaffiliated? And furthermore, how would the Rebbe's letters — addressed to all of K'lal Yisroel — actually reach them?

He devised an all-encompassing strategic plan to target as many Yidden as possible.

His first agenda was to bring Yidden from other communities to farbrengens. To that end, he placed full page ads - English and Yiddish - in all the papers reaching Jewish communities such as The Algemeiner Journal, The Forward, Jewish Week, Jewish Press, Jewish Journal and more. The ads informed people of the time and place of the farbrengen, offering subsidized bus rides for Yungerleit and free buses for Bochorim.

The ads served a double purpose. For those who could not join Farbrengen in person, the ads informed them how to tune into the Rebbe's talks being aired on the radio, (WEVD 3030 am, 97.9 fm wvos, 1240 am, and 95. Fm) and later on cable, with english translation delivered by Rabbi **JJ Hecht** OB"m. Using large, eye-catching advertisements, Rabbi Blau's ads often appeared with titles like "Good News! The Lubavitcher Rebbe is Speaking". In addition to the Jewish papers, he also advertised at times in the NY Times, NY Post, Daily News, and Newsday, giving hundreds of thousands the opportunity to tune into and be inspired by the Rebbe's farbrengens.

Additionally, he received a permit to drive around Boro Park and Williamsburg with a pre-recorded message blaring through the speakers announcing all major Farbrengens. (6 Tishrei, 19 Kislev, 10 Shevat, Purim, 11 Nissan, 12-13 Tammuz & 20 Av) .

Another base that he covered was to publish the Rebbe's sichos, and most importantly, the "Hora'ah Limaseh", for those that did not attend farbrengens. For many years, He initiated and prepared the Rebbe's sichos to be placed in teh Algemeiner Journal under the heading "Torah Gedanken from the Lubavitcher Rebbe". and submitted it along with his own creative titles. With the Rebbe's guidance, he covered the expenses at a special discounted rate per specifically in line with the Rebbe's instruction. He received the Rebbe's approval and appreciation when at a farbrengen of Parshas Bo 5736, the Rebbe publically referred to the Torah Gedanken and announced that "Ds Shaft an Emese Nachas Ruach" (this generates a true nachas ruach).

He also utilized the newspaper medium to spread awareness of the numerous issues that the Rebbe spoke about so passionately. Thousands of readers were exposed to the Mivtzoim the Rebbe initiated like Mivtzah Mezuzah, or Shitas the Rebbe held such as Shleimus ha'aretz or his views regarding the famous Entebbe mission.

He was entirely a one man show. He was not the head of a Moisad, or even working in the capacity of any Moisad. He was simply a humble Chossid who constantly questioned himself, "What does the Rebbe want from me, Menachem Meir Blau? How can I help the Rebbe's message have greater

reach?"

The Rebbe held that very dear. When the Rebbe gave out bottles of Mashke to heads of Moisdos, Rabbi Blau was called up. The Rebbe noticed his astonishment and told him "far di torah vos ir drukt (for the Torah you are printing). He continued to receive a bottle of Mashke on many occasions "Far Di Tzaitungin" (for the newspapers). In addition, the Rebbe cherished his pen name and called him up for a Hakafah as "Mem Cohen".

Due to the revolutionary nature of his advertisements and articles, he consulted with the Mazkirus and Mashpiim. Some elder Chassidim felt that it was disrespectful to the Rebbe to have his Torah in secular newspapers. However, once the Rebbe gave his public approval, and additionally mentioned to a Chossid in Yechidus that printing the Sichos is of historic significance, some of the influential Chassidim helped cover the enormous costs of the project, most notably, Rabbi **Zalman Gurary**. When Rabbi Blau wrote into the Rebbe regarding his work in the newspapers, he received many encouraging answers, to the like of "Niskabel, t'shuas Chen, t'shuas Chen." or "Veyehae hakol Behatzlacha Rabbah azkir al hatziyon."

In later years, he recognized the need for Lubavitchers outside of Crown Heights to hear the Rebbe's words from Shabbos farbrengen immediately after Shabbos. He lost no time in arranging and subsidizing expenses for chazara of Shabbos Farbrengen to be available to anash worldwide over hookup with WLCC. Rabbi **Yossi Jacobson** was the young chozer recruited to give over the Rebbe's sichos every Motzei Shabbos following a farbrengen.

Where did people go to for news in 1988 before the advent of the worldwide web and news sites? How did those outside Crown Heights stay connected? Recognizing this as a unique opportunity and platform, Rabbi Blau, along with his brother **Reuven Blau**, started the Crown Heights Newline with a clever plan. He wrote to the Rebbe that it had one intended purpose "to get people to call in and hear the Rebbe's sichos." The news was only included strategically to draw in a crowd that would otherwise not call in.

After Gimmel Tammuz, Menachem Blau focused on delivering the Rebbe's words about the call of the hour: to learn Inyonei Geula U'Moshiach. For thirteen years, following the Rebbe's Minyan in 770, he gave over a vort in Inyonei Moshiach and Geulah, making it practical and relevant to all. He would speak for about 2 minutes but spent hours preparing, carefully selecting the call to action from the Rebbe's sichos relevant to each particular day and giving it over in the Rebbe's exact words.

Today, on this auspicious day of Yud-Gimmel tammuz, let's take a lesson to heart. Rabbi Blau was never boastful or even satisfied with past accomplishments and constantly sought additional venues to help ever-increasing audiences internalize the Rebbe's message. He was not on Shlichus in a specific city, but his hafatza reached an immeasurable amount of people. He exemplified that wherever we may be and whichever resources we may have, we can utilize it all to spread the Rebbe's message to the world.

קטע ממאמר וספרתם תשי"א – כהקדמה לדברים שאמרת בהתוועדות יום הולדתו השבעים – שלדאבוננו התגלה כהאחרון בעלמא דין...

וביאור ענין התכללות המדות, ¹⁹איך כל מדה כלולה מז' המדות. ולדוגמא במדת החסד, שנוסף על כללות מדת החסד עצמה שענינה הוא אהבת הוי', הרי היא כלולה גם מכל המדות. דענין חסד שבחסד היינו שמצד אהבתו להוי' הרי הוא אוהב את אוהבי הוי', שכאשר רואה מי שעוסק בלימוד התורה וקיום המצוות ביראת שמים, הרי הוא מתעורר באהבה אליו. וכמו"כ מצד אהבתו להוי' הרי התעסקותו בכל הענינים השייכים לתומ"צ היא בזריזות. וענין גבורה שבחסד היינו שאהבתו להוי' מתבטאת בקו ההפכי, ששונא את מנגדי הוי'. וענין תפארת שבחסד הו"ע ההתפארות הבאה מהחסד, שכאשר רואה מי שלומד תורה ומקיים מצוות מתוך נועם ועריבות (מיט אַ געשמאַק), הרי הוא מתפאר על היופי שבתומ"צ, באיזו מדה (אויף וויפל) יכולה התורה לפעול באדם. ונוסף על התכללות עיקרי המדות (חג"ת), כלולים בחסד גם ענפי המדות (נה"י), דנצח שבחסד היינו שמצד אהבתו להוי' הנה גם כאשר יש מונעים ומעכבים, ה"ה מנצח את עצמו לעמוד נגד כל מונע כו'. ועוד זאת, שכאשר יש התנגדות מבחוץ ואין לו כח כו', כי רבים קמים עלי, ²⁰הנה מצד אהבתו להוי' הרי הוא לוחם עם המנגדים כו' שזהו"ע הוד שבחסד. וענין יסוד שבחסד היינו שגם כאשר מאיזה טעם אין לו משיכה לתומ"צ, הנה מצד אהבתו להוי' הרי הוא מתקשר לזה בכל תנועות נפשו, עד שמתעורר בתשוקה לתומ"צ, ועד שכל המחדומ"ע שלו הם רק בתומ"צ, שזהו"ע מלכות שבחסד. וכשם שמדת החסד כלולה מכל המדות, כן הוא גם בכל המדות, שכל מדה כלולה מכל המדות.

והנה כשם שבנה"א כלולה כל מדה מז' המדות, כן הוא גם בנפש הבהמית, שהרי את זה לעומת זה עשה האלקים. ²¹וכמו במדת החסד, הנה ענין חסד שבחסד היינו שאהבתו לדברים גשמיים מתבטאת בתשוקה גלוי' לגשמיות. וגבורה שבחסד היינו שמצד אהבתו לדברים גשמיים הרי הוא שונא את המנגד לו בענין זה, שכאשר אומרים לו: איך מתאים לך להיות שקוע בענינים בהמיים שאינם לפי מעלת האדם, הרי הוא שונא אותם. ותפארת שבחסד היינו שנוסף על המשכתו לענינים גשמיים, הנה הוא גם מתפאר ומתלהב (ער באַרימט זיך און קאַכט זיך) בזה שהוא נמשך לענינים גשמיים. וענין נצח שבחסד היינו שגם כאשר מאיזו סיבה חסרה אצלו המשיכה לדברים גשמיים, הרי הוא מנצח את עצמו לפעול תשוקה כו'. ויתרה מזה, שגם כשישנה התנגדות מבחוץ, שמביישים ומבזים אותו, ואומרים: ראו כיצד יהודי בן אברהם יצחק ויעקב שקוע בענינים בהמיים, ועוד יותר בענינים אסורים, הרי הוא לוחם שזה לא יבלבל את תאוותו, שזהו"ע הוד שבחסד. וכל כך גדלה תאוותו עד שבא לידי התקשרות בהתאוה, שזהו"ע יסוד שבחסד, ועד שגם המחדו"מ שלו הם בענינים חומריים, וכך הולך מדחי אל דחי, עד שבא לכלל דברים אסורים, שזהו"ע מלכות שבחסד.

בן יכבד אב

ימי שנותינו בהם שבעים שנה

What totty taght me?

"ימי שנותינו בהם שבעים שנה" - ומבואר ענינו שתכלית בריאת העולם ותכלית בריאת האדם עלי אדמות ענינו עבודת הבירורים בירור ז' מידות ולעשות מארץ ז' עממים לעשותו ארץ ישראל שרצתה לעשות רצון קונה והנה הקב"ה ברא את העולם והאדם שכל ענין יומשך ויתברר דרך ג' שערים כלליים (א) שער חב"ד = שמתחיל מנקודה (חכמה) ועד שמבינו לאשורו (בינה) ואז מתקשר בדעתו (דעת) (ב) שער חג"ת = ענינו הם הרגשים הנובעים מחמת הבנתו - הן רגשים של טוב ואהבה (חסד) והן רגשים של שנאה והסתייגות מענינים הנוגדים רצונותיו ועקרונותיו (גבורה) והן בהרגשת התפארות ויופי מנעימות ועריבות בדבר (ג) שער נה"ים = והוא שער המעשה בפועל - לנצח את עצמו (נצח) ולנצח את הזולת (הוד) וגם כשאין לו משיכה מצ"ע מתעורר בתשוקה (יסוד) ועד שבא במחדו"מ בפועל (מלכות)

כהורים הרי תפקידם לחנך הדור הבא = מתחנכים ממדת האמת = שענינו מבריה מן הקצה אל הקצה במילים אחרות יש להרבה אנשים כל מיני עקרונות אבל הרבה מהם אינן יורדים דרך כל שלושת השערים

דוגמא לדבר - ישנם הרבה אנשים שמבינים גודל התועלת בלימוד התורה והצורך לקבוע עתים לתורה בכל יום הן בנגלה והן בחסידות הם יכולים לסבירו בטוב טעם (חב"ד) יש להם רגשים כתוצאה מהבנתם (חג"ת) אבל אין לא הורידו את מה שהם מבינים ומרגישים דרך מלחמת היצר והתגברות על המונעים ומעכבים עד לידי מעשה בפועל (נה"ים)

אם אתה רוצה למדוד אדם מה באמת הוא צריך להיות בכל הג שערים דהנה גם לאידך אם הוא רק עושה כל הדברים הנכונים אבל אינו מבינו או שאין לו הרגש בם הנה לא נתעצם אתו ולכן הדגישה חסידות הצורך בהרגש "המשפטים" גם בדברים שיוכל לקיימם דרך "כפיי" וקבלת עול"

דוגמא גשמי מ-DIET

כמה מיליוני אנשים מבינים נחיצות בעניין בחב"ד ובחג"ת ונכשלים בנה"ים

העקרון הכי חזק אצל אבא מארי הוא התקשרות להרבי ועניני משיח חסד שברבי = מחמת התקשרותו להרבי אוהב את מקושרי הרבי ומקיימים שליחותו = האהבה לאנשים כמו ר' .... לא היתה אהבה חברתית אלא אהבה אל איש שעקרונותיו זהים, זריזות = ענינים שהרבי רצה ותבע עסק בהם במרץ ובזריזות

גבורה שברבי = שונאי מנגדי השם ומשיח = מצטער ממש ושונא לראות צעירים ששותים יותר מהגזירה שונא לראות חסידים שעסקו בסוגיא שרבים אינם משיח ואף מחה ברבים מגודל צערו תפארת שברבי = כאשר רואה מי שעוסק בשליחות הרבי מתוך עריבות ה"ה מתפאר ממש ומדבר בשבחם כל העת = תהלוכה בגשם / שלוחים בפנות נדחות . / הבחורים הצעירים שמגיעים לתשרי על אף הקשיים נצח שברבי = תורה געדיינקן אלגעמיינער דזורנאנל וכל הפעולות למרות הקשיים מבית ומבחוץ הוד שברבי = מסתכן ולוחם מלחמתו של הרבי כמו ג' שאלות נגד סאטמאר . וכל שאר הדברים שהשתיקה יפה להם... יסוד שברבי = גם כשאין משיכה מתקשר = הליכה ל770 ובפרט עתה -בקשיי הליכה ואפיסת כח - לאמירת היום יום מלכות = ממלא מחשבה דבור ומעשה = כל מחשבה כל הגה וכל מעשה להביא לימות המשיח = ניוזליין

כמה יקר אוצר זה של רבי אוצר של יראת שמיים אמיתית

וכמה יקר לקבל יסודות חזקים שאינם רפויים ועליהם יכולים להשען ובפרט בעתות הקשיים בתור איש חינוך הנני יכול להעיד שהמתנה הכי יקר שהורים יכולים לתת אין משכנתא לבית ומחנה קיץ יותר יוקרתית אלא יסודות חזקים סמוך לבו בטוח בה'

הנני מעתיק פה עוד הפעם דברים שכתבתי לנפשי אחרי השבעה

כשהכנתי קובץ ליקוט מאוסף הקטעים בגאוו"מ "משיח געדאנקען" – ועדיין מהדהדים בנפשי

אבינו הר"ר מנחם מאיר בן הרה"ג הרב חיים משה יהודה הכהן ע"ה בלוי הכ"מ נלקח מאתנו ביום שני לסדר' שלח לך א"ך סיון ה'תשע"ו, בסוף תקופה של "מאה ועשרים יום" – [והיו ימיו מאה ועשרים (ולמעשה מפרשת הפטירה והשבעה "יום לשנה יום לשנה" והרי מרובה מדה טובה ממדה וכו' וד"ל)] – של הנהגה פלאית ושמיימית שהשאר איתנו יוצ"ח שיחיו, בהשתאות ובהתעוררות תשובה בכמה פנים... קשה לתאר עלי גליון את הדברים שהיו מיוחדים ומעוררים השתאות ובל"ג עוד חזון למועד... אבל מ"מ פטור בלא כלום א"א, וע"כ אתאר דברים אחדים הנוגעים לענינו.

הנה בכלל רוב בני אדם ככל שמזקינים אף שדעתם מתיישבת עליהם מ"מ הם נהיים פחות אקטיביים וחיים עם הרגשה שהם כבר עבדו מספיק ועכשיו הגיעו לפרק המנוחה והנחלה וכו', לא כן אבינו, ביום הולדתו השבעים החליט בהחלטה תקיפה – וברבים – שאפילו אם היו פרקים בשנותיו הצעירים, שבהם לא היה אקטיבי מספיק, הנה הוא מוסר מודעה שעכשיו הוא מתעורר משינתו, בדוגמת המוכבא בגמרא (תענית כג.) אודות חוני המעגל שהתעורר לאחר שקא "ניים שבעין שנין"... וכפי שראינו במוחש שנתעורר בהתעוררות עצומה ורוח חדשה ננסכה בקרבו עד כדי כך שהגם שבכללות התקשה בהליכה על הציון הק' – בגלל צערו שמעולם לא ניתן לנחמו ואכמ"ל וכו' – והלך רק בהכרח, – ובעיתים מיוחדים – הנה בבוקר יום הולדתו הלך בהתרגשות ובחיות להשתטח על הציון הק' – וכנראה שבשבילו היה בזה ענין (עכ"פ באופן דמזלייהו חזי) כדוגמת הנלמד בהשיעור חומש של יום פטירתו ע"ד כלב בן יפונה "ויבא עד חברון – שהלך ונשטתח על קברי אבות" לבקש שיעוררו עליו רחמים להצליחו בתקופה החדשה. בד בבד מתגלה שבאותו הזמן הגיש בקשה לפס"ד מהבר"ץ שיתרפא ויתעשר, והדגיש שזה נוגע לו בנפשו ממש כדי שיוכל להשתמש בבריאותו ועשירותו אך ורק (או עכ"פ בעיקר) לביאת המשיח. באותה תקופה גם התחיל בהרבה דברים אחרים שלא היו לפי אופיו והסתייג מהם בקיצוניות כל השנים וכמו שנכתוב לקמן ממסירת שיעור ברבים, התוועדות ברבים, התחלת שיעור ביתי עם תלמידי הקבוצה, התדברות עם כל בעלי השפעה שפגש לדבר על לבם לעוררם שיתרכזו על תביעת הגאולה וכו'.

בכלל אבינו היה איש מאוד עצמאי שעשה הכל בעצמו ומאוד לא היתה דעתו נוחה כשהיה מצטרף לבריות ואפילו להטריחם לא היה רוצה, וזה הי' הן במילי דעלמא והן במילי דשמיא. אך הנה ביום כ"ז אדר כתב צוואה לכולנו בו דיבר 'בגלוי' שייתכן שישכב עם אבותיו וכו'... ואזי הוא צריך עזרתנו להמשיך עבודתו... כל זה היה בזמן שבריאותו היתה יציבה ב"ה, ולא היתה שום סכנה מוחשית לחייו, ולכן לא קיבלנו יפה את מכתבו וצוואתו בו מדבר נחרצות ובקלא דלא מישתמע לתרי אנפי על אפשרות שיוסתר פניו ביום ההוא... עד להקיצו ורננו שכני עפר.

בפועל במשך תקופה זו של המאה ועשרים יום, מיום הגיעו לגיל שיבה ועד לפטירתו היה בהתמדה תמידית לעורר את סביבו להיות אקטיביים ופעיליים במעשים לזרז את הגאולה ושלא לשקוט ולא לנוח [גיטט שזויגען!] עד עת בואו במהרה בימנו אמן! ומה שאמר לאחרים לעשות אף הוא עשה, ויצא מגדרו לעשות ענינים שהם היפך טבעו והתחיל שיעורים ברבים עם תלמידי הקבוצה בביתנו, והלך מאיש לאיש וממשיפע למשיפע כדי לדבר להזכיר ולעורר שצריכים להתרכז על המטרה העיקרית להמשיך את השכינה למטה בארץ ושנוכה להתראות עם מלכנו ומלך ביופיו תחזינה עינינו... הוא אפילו אמר במפורש שיש מגדולי המשפיעים שאינם רוצים לשמוע ממנו, ודוחים אותו באמתלאות וכו' מ"מ אזר עוז בנפשו ולא הרפה באומרו שהוא מרגיש שכולם עייפים ומיואשים מלפעול את הגאולה.

בפרק האחרון גם נהי' לבעל בכי עצום על עיר האלוקים שמושפלת, ואריכות הגלות – בכך ובכך בפרט בימים טובים שהרגיש חסרון עצום בהשמחה המבתבקשת... – וגם אפילו התעורר כמ"פ באמצע הלילה, או סתם בדרכנו לרופאים – וילל כתינוק שמסרב להתנחם, על הגלות והעלמות והסתרים בקיום נבואתו של הרבי "אט אט קומט משיח".

אודה ואבוש – שבשעתו חשבתי שאולי יש כאן איזה דיכאון או סימני זקנה וכו' ואפילו לקחתי אותו לרופאים והוא הסכים בלב שלם לביקורים אלו באומרו, שהעיקר שנוגע לו הוא שאנשים יתעוררו, ויודע שאנשים לא יקבלו ממנו אם אינם בטוחים שהוא שפוי בדעתו... לאחר ביקור הרופאים שאישרו שהכל בסדר ממש! ובכיו הם באמת מקירות ליבו הכואב...

והנה ראה זה פלא שככל שהוסיף לעשות לש"ש ולביאת המשיח כך עזבו כוחותיו במהירות שבלתי ניתן להסבירה בדרכי הרפואה – ובלי שום הצלחה ממשית לעצור הירידה ומאן דבר שמי' להחזירו לאיתנו... עד שהי' בבחינת כל יום מרובה... מחבירו.. ובבוקר אמרו מי יתן ערב... וכו', בכל זאת הוא לא שקט והמשיך את עבודתו עד לרגעיו וכוחותיו האחרונים הן בהליכה ל770 והן באופן שגם בשבתו בביה"ר ללא כחות התמסר להיות כבן המתחטא לפני אביו לתבוע את הגאולה בכל כוחו (ראה השיחה בענין חוני המעגל לקמן בהוספות וראה גם שיחה של י"ז תמוז בליקוט זה). ויחד עם זה הוסיף לבקש מאתנו להיות לו בעזרו ולממשיכי דרכו לחיות בעיפייה למשיח ולהיות טופח ע"מ להטפוח כדי שנוכל להשפיע של סביבתנו, ובעיקר להביא את התגלות משיח צדקנו בפועל ממש!

אסיים בהזכירי את אחד השיחות שהי' לי עם אבי הכ"מ בנסענו יחד בשבועות האחרונים לחייו, הי' זה אחרי פטירת השליח האהוב הר"ר יהושע בנימין ע"ה גורדון, שזה ממש הציק לו איך יכול להיות כזה דבר שאיש כ"כ פעיל שהי' משפיע ומייעץ ועוזר ברוחניות ובגשמיות לכ"כ הרבה אנשים ומרביץ תורה לרבבות ילקח לבית עולמו בדמי ימיו... כשיכול לפעול עוד גדולות ונעורות.... הרגשתי שבעצם הוא גם מרגיש את כאבו הפרטי בחשבו שדווקא לאחר שקיבל עליו להפיץ תורת הגאולה באופן אינטסביטי כוחותיו עוזבים אותו .... אז אמרתי לו – בשעתו – מדוע עשה הי' ככה מעולם לא יהי' מובן לאנשים כערבנו, אבל הרגשתי את הצד הטוב, שכל הפעולות של הרב גארדאן ע"ה, הן בשליחות והן בהרבעת התורה הנה כולם קיבלו תאוצה לאחר פטירתו בבחינת יתיר מבחיוהי ועכ"פ זאת היא הנחמה. ובדמעות שלישי עלי לסיים את השיחה מה שלא רציתי לומר לו אז: שעכשיו עלינו מוטל האחריות שעבודתו שעבד מתוך תמימות ומסי"נ עצומה יקבלו תאוצה "יתיר מבחיוהי", שאנשים יתעוררו ונפעל יחדיו את הגאולה ובקרוב ממש נזכה לביאת המשיח ונזכה זעהן זיק מיטן רבי'... והקיצו ורננו שוכני עפר....

פטירתו היתה כעין משי"ג בהיום יום של כ"ה סיון – ירדו חיים שאולה – שנלקח ונפטר בבחינת חי – חי להחיות – מתוך אכזבה עמוקה שלא הספיק להוציא שרעפיו לידי פועל וכאילו נקטף בדמי ימיו על אף הגיעו בעזרת השם יתברך לגיל שיבה, הרי הוא נקבר 'א לעבעדיקער' אבל היה זה גם בבחינת התעוררות לכולנו שאל לנו להתיישב פה בהגלות במחשבה שזהו מקום לחיות וכו' ש'גם בשאול חושבים שהם חיים' ... אלא עלינו להתעורר ולבקש מאת השי"ת שיחיש וימהר גאולתנו ופדות נפשנו. און גאר אין גיכן נזכה זעהן זיק מיטן רבי' דא למטה אין א גוף ולמטה מעשרה טפחים והוא יגאלנו – והקיצו ורננו שוכני עפר!!!

בנו אוהבו בלו"ג

מנחם מענדל הכהן בלו"ג

א. הוספתי בשולי הגליון: שני קטעים מהשיחות שהדביקם לה'היום יום' שקשור ליום פטירתו "כ"א סיון", שאנה ה' לידי ומצאתים אחרי פטירתו מיד - בדרך פלא - ושלא בחיפוש!... אחד מהם מתאר המסקנה של העבודה "יומי שנותינו בהם שבעים שנה" במודגש, ואחד מהם מתאר בדיוק את אשר כולנו אמרנו עליו שנפטר בסדר שלח לך - לדעתך... שבזה הוא זכיר שפי ... עיי"ש ותרווה נפשך.

ב. השיחה "זואס ער האס זיך געקאכט" בנסותו להשפיע על אחרים - שתמיד אמרו שהם פטורים מחמת אונס של מים רבים וטרדות מעל לראשם - ותשובת אבי הכ"מ ה', שביכולת כ"א לעשות עכ"פ דבר מועט, והעשייה של דבר מועט יפעול הרבה אצל הקב"ה דווקא מחמת שנעשתה מתוך דוחק וצמצומים וכו' --- להעיר שאת השיחה הזו זכרו בע"פ, וזכר שחזר עליו רבים אבל לא ה' יכול לאתרו שיהי' מכתבם ולא מפיהם, חיפש וחיפש ולא מצא, עד שיום אחד שמע דרך LIVE770 איך שבחזר מקבוצה חוזר על ווארט זו לאחר תפלת מנחה בתפלת הרבי והזכיר על המיקרופון "ווארט זו שמעתי מהרב בלוי..." הנה על אף שאת הדף לא מצא אבל קיבל מזה עכ"פ לעצמו חיוק עצומה ש"בכל צרתם לו צר" ודבריו "המועטים" פועלים את פעולתם.... אבל ראה זה פלא בהכניתי את דברי מה שבכוונתי לדבר בכנס סיום השבעה של המשפחה, הזכירה לי אמנו שתל"צי"א, את השיחה הזו שיש לה מסר תקף לאנשים כערבנו וכו' - וראה זה פלא - רגע לאחר זה ממש הביא לי גיסי שיחי' "פתקאות" נוספים שמצאו במגירת שולחנו אשר במשרדו, ובהביטי על הדפים מיד מצאתי את אשר הוא חיפש וחיפש - ועכשיו מצאנו ...

ג. השלמתי את הקונטרס בהגמרא מבבא מצייעא פד. שלעניות דעתי 'מרמז' על גודל הפלאות המעלה שיש בהעבודה להיות כבן המתחטא... - (עיי'ן השיחה שמוזכר לעיל מחוני המעגל ושל י"ז בתמוז ושל מעלת משה בטענו למה הרעות - על אברהם - שלא הרהר אחר מדותיו וכו') - והוספתי גמרא זו בתוך כפרה לנפשי ... שהרי תמיד כששמעתי את אבינו הכ"מ תובע את הגאולה ובא בתרעומת על הקב"ה על אריכות הגלות ועל הצרות הנוראות שלמשמע און דאבה נפשינו... הנה תמיד הפסקתי אותו (ולאו דווקא תמיד מתוך הכבוד המלאה שהי' ראוי לכבוד) בטועני שאסור לבוא בתרעומת על אבינו שבשמים ולא כן דרכינו ח"ו... (והנני בר ולא אדע שהכל עשה אך ורק ע"פ הוראת רבינו בשיחותיו הק' ולהעיר גם מהענה שקיבל ביחידות בעניין לתאם את הפירוש המילולי עם הנשמע ונעשה בעולם מסביב ואכמ"ל)

והנה פתאום בלילה אחד סמוך ליום פטירתו והנני מוצא את עצמי מונח עמוק בשאלה לעצמי "האם אני כ"כ בטוח שהקב"ה יש לו יותר נח"ר מה"ברוך השם" שלי, יותר מהצעקה אמיתית שבא מבן שאוהב את אביו בלוי"נ ורק מתחטא עליו על גלות השכינה??!!

ומיד נזכרתי על הסיפור מריש לקיש שלאחר שהקפיד עליו רבי יוחנן לא מצא איש שיכול למלא את מקומו, וזאת דווקא בגלל שהוסיף להקשות גרם להוסיף ב"פורקנא" ומתוך כך "רווחא שמעתתא"... שגורם תשועה והצלח וד"ל והנה מנסתרות נקני ולעולם לא נדע על מה יצא הקצף וכו' ומדוע נלקח מאתנו לפני שהספיק לבוא בגבורות וכו' אבל ספק אין בליבי שבשמים ממעל ועל הארץ מתחת שואלים ומתאוננים "היכן את בר לקישא" - "היכן את אבינו" - הריני כפרת משכבו...

[להעיר שיום אחד לפני שהבאתי אותו לבית הרפואה (בפעם האחרונה), שמעתי איך שהוא מתוועד בינו לבין קונו בהרימו ידיו באומרו [כמעט בזה הלשון ממש]: "אויבערשטער, איך האב אסאך געזינדיקט אין מיין לעבן, אבער אויבערשטער איר ווייסט אז איך האב אסאך געליטען, לאמיר מאכן א "דיל" איך וועל אייך פארגעבן און דו וועסט מיר פארגעבן" ... והנה מיד אחרי זה המשיך כדרכו לשאול "אויבערשטער, איר זייט דער מלך רחום וחנון?! קוק ווי אידן ליידין אין גלות... - והנה אני עמדתי אז מן הצד והפסקתי אותו ואמרתי לו "טאטע האסט דאך ערשט געזאגט אז דו פארגעבסט דעם אויבערשטן ?? פארוואס ביסטו ממשיך מיט טענות?? ... והנה הוא לא ענה לי אלא המשיך בדרכו, וכן עשה עד כמעט לימינו האחרונים ... בשעתו לא הבנתי, אבל כיום הנני מבין שזדונות כאלו זכויות הם לו ולעלמא ולא עליהם התחרט ולא עליהם התוודה אלא כמצוות היו נחשבים בעיניו ובמצוות רבו נהג כן

גם להעיר שכהיום הנני מבין מה שכתב במכתבו להרבנים ובצוואתו שהוא מוכן לוותר על ג"ע ועוה"ב בשביל שליחותו לזרז את הגאולה - בשעתו לא הבנתי למה ירמזון הרבנים האם חושב שיקנה זירוז הגאולה במחיר של ג"ע ?! אלא עכשיו ברור כשמש שהבין מעצמו שמשחק באש להיות בן המתחטא, אבל מ"מ הרגיש שאין ברירה אחרת ועל כן הדגיש שסבר וקיבל ורק שיפעלו הדברים פעולתם המבוקשת. וכן רמז שבדעתו לנודד על דעת הרבים.. את הכל עשה ולא הניח דבר אשר הורה כ"ק אדמו"ר שיש ביכולתו וסגולתו לזרז הגאולה.

וכפשוט שלא רק בגדולות הלך אלא אף הקפיד בקפדנות על על מילתא הקשור לגאולה כמו נתינת צדקה לכל שואל ממש והי' מחזר אחרי מצוה זו (על אף דוחקו המרובה ר"ל) ולימוד התורה וכו' וכו' - ותמיד הי' אומר "אין אנחנו צריכים לחדש דבר אלא להישאר צמודים ונאמנים למלאות בקפדנות כל הוראותיו של כ"ק אדמו"ר וברפ אלה שגילה לנו שיש בכחתיים לזרז גאולתנו....

והנה ע"ז הנני בטוח שלא עזב ולא יעזוב ... ולא יטוש ולא ינטוש... ואין לי שום ספק שכיום עומד אבינו בהיכל רבינו וממשיך לעמוד ולשמש מתוך מסירות ונאמנות עד לביאת הגאולה ממש ממש!]

לע"נ

הרה"ח ר' מנחם מאיר בן הגה"ח הרב חיים משה יהודה הכהן ע"ה בלוי

היה מסור ונתון במסיו"נ לכ"ק אדמו"ר
והפיץ בגאון תורתו לקשר רבבות לנשי"ד!
חיבה יתירה נודעת לו מאת רבינו שקראו כמ"פ בכינויו לעיתון "ר' מ. כהן",
וכתב עליו – בין השאר – "טיבותא לשקויא!"
זכה שרבינו שיבא אותו ברבים שכיוון אל האמת
ואף התבטא "און דאס פארשאפט אן אמת'ן נחת רוח!"
התמסר כולו לעורר את הרבים לצפות, לתבוע, ולהוסיף בתומ"צ ובצדקה לזרו את הגאולה
ולא לשקוט ("נישט שווייגן") עד לביאת המשיח בפועל תומ"י ממש!

מיוסד על שיחות רבות של כ"ק אדמו"ר אודות החיוב לצעוק ולתבוע הגאולה היה מרגלא בפומי' הפסוק:

**"אל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלם תהלה
בארץ!"**

(ישעי' סב, ז ופתיחת הפליחות דשבעה עשר בתמוז)

"עד מתי"?!"